Zákon č. 404/2011 Z. z.

Zákon o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

http://www.zakonypreludi.sk/zz/2011-404

(v znení č. 75/2013 Z. z., 388/2013 Z. z., 495/2013 Z. z., 131/2015 Z. z., 353/2015 Z. z., 444/2015 Z. z., 125/2016 Z. z., 82/2017 Z. z., 179/2017 Z. z., 57/2018 Z. z., 68/2018 Z. z., 108/2018 Z. z.)

Čiastka	**126/2011**
Platnosť od	**22.11.2011**
Účinnosť od	**25.05.2018**

Aktuálne znenie 25.05.2018

404

ZÁKON

z 21. októbra 2011,

o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet úpravy

(1) Tento zákon upravuje

a) pôsobnosť Policajného zboru pri zabezpečovaní kontroly hraníc[1)] Slovenskej republiky (ďalej len „kontrola hraníc“) a v oblasti pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky (ďalej len „pobyt“),

b) pôsobnosť orgánov verejnej moci v oblasti víz,

c) podmienky vstupu cudzincov na územie Slovenskej republiky (ďalej len „vstup“) a podmienky vycestovania cudzincov z územia Slovenskej republiky (ďalej len „vycestovanie“), ktoré nie sú upravené v osobitnom predpise alebo medzinárodnej zmluve,[2)] ktorou je Slovenská republika viazaná (ďalej len „medzinárodná zmluva“),

d) podmienky pobytu,

e) vydávanie dokladov pre cudzincov,

f) evidenciu osôb a kontrolu pobytu,

g) administratívne vyhostenie a zákaz vstupu,

h) zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny a umiestnenie v zariadení,

i) policajný prevoz štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie Slovenskej republiky (ďalej len „policajný prevoz“) a policajný sprievod štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Slovenskej republiky (ďalej len „policajný sprievod“),

j) letecký tranzit štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie Slovenskej republiky (ďalej len „letecký tranzit“),

k) práva a povinnosti osôb pri kontrole hraníc a pri pobyte,

l) priestupky a iné správne delikty na úseku kontroly hraníc a pobytu.

(2) Tento zákon sa vzťahuje aj na cudzincov, ktorí požiadali o udelenie azylu alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky (ďalej len „žiadosť o udelenie azylu“), ktorým bol udelený azyl na území Slovenskej republiky, ktorým bola poskytnutá doplnková ochrana na území Slovenskej republiky, ktorí požiadali o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky alebo ktorým bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky, ak osobitný predpis[3)] neustanovuje inak.

§ 2

Základné ustanovenia

(1) Na účely tohto zákona sa rozumie

a) asistovaným dobrovoľným návratom návrat štátneho príslušníka tretej krajiny do krajiny pôvodu, posledného bydliska alebo ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme, a ktorý zabezpečuje Medzinárodná organizácia pre migráciu alebo iná mimovládna organizácia na základe dohody s vládou Slovenskej republiky,

b) blízkosťou vonkajšej hranice územie Slovenskej republiky do vzdialenosti 5 km od vonkajšej hranice,[4)]

c) členským štátom členský štát Európskej únie okrem Slovenskej republiky, iný štát, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o

Európskom hospodárskom priestore, a Švajčiarska konfederácia; na účely § 30 a § 51 až 57 sa členským štátom rozumie len členský štát Európskej únie okrem Slovenskej republiky,

d) hostiteľským subjektom zamestnávateľ, ku ktorému je zamestnanec presunutý v rámci zamestnávateľa alebo v rámci tej istej skupiny zamestnávateľov, bez ohľadu na jeho právnu formu, a ktorý má sídlo na území Slovenskej republiky alebo členského štátu,

e) leteckým tranzitom prechod štátneho príslušníka tretej krajiny, a ak je to potrebné, so sprievodom cez priestor verejného letiska na území Slovenskej republiky na účely jeho leteckej prepravy do krajiny určenia,

f) mobilitou presun

1. štátneho príslušníka tretej krajiny z územia členského štátu na územie Slovenskej republiky počas platného pobytu na území členského štátu, pričom na území Slovenskej republiky bude vykonávať účel pobytu rovnaký ako na území členského štátu, alebo

2. štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Slovenskej republiky na územie členského štátu počas platného pobytu na území Slovenskej republiky, pričom na území členského štátu bude vykonávať účel pobytu rovnaký ako na území Slovenskej republiky,

g) národným vízom povolenie udelené Slovenskou republikou, ktoré oprávňuje zdržiavať sa na území Slovenskej republiky,

h) neoprávneným pobytom zdržiavanie sa cudzinca na území Slovenskej republiky v rozpore so zákonom, osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou,[2])

i) neoprávneným prekročením vnútornej hranice vstup alebo vycestovanie osoby cez vnútornú hranicu počas dočasného obnovenia kontroly hraníc na vnútornej hranici mimo schváleného hraničného priechodu, cez schválený hraničný priechod mimo určených prevádzkových hodín alebo v čase jeho uzatvorenia,

j) neoprávneným prekročením vonkajšej hranice vstup alebo vycestovanie osoby cez vonkajšiu hranicu mimo hraničného priechodu, cez hraničný priechod mimo určených prevádzkových hodín alebo v čase jeho uzatvorenia, ak tento vstup alebo vycestovanie cez vonkajšiu hranicu neumožňuje medzinárodná zmluva, tento zákon alebo osobitný predpis,[5])

k) nepretržitým pobytom čas pobytu na základe udeleného pobytu, ktorý začína plynúť dňom vstupu; do nepretržitého pobytu sa nezapočítava čas výkonu trestu odňatia slobody a nepretržitý čas zdržiavania sa cudzinca v zahraničí viac ako 180 dní, ak tento zákon neustanovuje inak,

l) ohrozením bezpečnosti štátu konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie,

m) ohrozením verejného poriadku porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa základných ľudských práv a slobôd, ochrany maloletých a iných zraniteľných osôb alebo opakované porušovanie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa riadneho výkonu verejnej správy, životného prostredia, verejného poriadku alebo občianskeho spolunažívania,

n) platným cestovným dokladom pas alebo iná verejná listina, ak sú za cestovný doklad uznané Slovenskou republikou, sú časovo platné, umožňujú jednoznačnú identifikáciu jeho držiteľa, nemajú porušenú celistvosť a nie sú poškodené tak, že zápisy v nich uvedené sú nečitateľné,

o) prihraničnou dopravou preprava osôb medzinárodnou autobusovou linkou premávajúcou v pásme do 50 kilometrov od vonkajšej pozemnej hranice,

p) prihraničným územím vonkajšej hranice územie Slovenskej republiky do vzdialenosti 50 kilometrov od vonkajšej hranice,

q) schengenským vízom jednotné vízum, vízum s obmedzenou územnou platnosťou a letiskové tranzitné vízum,[6])

r) účelovým manželstvom manželstvo uzavreté výlučne s cieľom štátneho príslušníka tretej krajiny získať pobyt alebo manželstvo uzavreté výlučne s cieľom uplatnenia si práva na pobyt rodinného príslušníka občana Únie,

s) vnútropodnikovým presunom dočasné vyslanie na viac ako 90 dní štátneho príslušníka tretej krajiny na účel zamestnania alebo odbornej prípravy, ktorý sa v čase podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu nachádza mimo územia Slovenskej republiky a členských štátov, zamestnávateľom so sídlom mimo územia Slovenskej republiky a členských štátov, s ktorým má štátny príslušník tretej krajiny pred presunom a počas presunu uzavretú pracovnú zmluvu, k tomu istému zamestnávateľovi alebo k zamestnávateľovi v rámci tej istej skupiny zamestnávateľov so sídlom v Slovenskej republike,

t) zariadením miesto, v ktorom je štátny príslušník tretej krajiny umiestnený na základe rozhodnutia o zaistení podľa tohto zákona.

(2) Cudzincom je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky.[7])

(3) Občanom Únie je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a je štátnym občanom niektorého členského štátu.

(4) Štátnym príslušníkom tretej krajiny je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky ani občanom Únie; štátnym príslušníkom tretej krajiny sa rozumie aj osoba bez štátnej príslušnosti.

(5) Rodinným príslušníkom občana Únie je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je

a) jeho manžel,

b) jeho dieťa mladšie ako 21 rokov, jeho nezaopatrené dieťa a takéto deti jeho manžela,

c) jeho závislý priamy príbuzný v zostupnej alebo vzostupnej línii a takáto osoba jeho manžela,

d) akýkoľvek iný rodinný príslušník, na ktorého sa nevzťahujú písmená a) až c) a je nezaopatrenou osobou v krajine, z ktorej prichádza,

e) akýkoľvek iný rodinný príslušník, na ktorého sa nevzťahujú písmená a) až c) a je členom jeho domácnosti,

f) akýkoľvek iný rodinný príslušník, na ktorého sa nevzťahujú písmená a) až c) a je z vážnych zdravotných dôvodov odkázaný na jeho starostlivosť,

g) jeho partner, s ktorým má občan Únie trvalý, riadne osvedčený vzťah,

h) štátny príslušník tretej krajiny s právom pobytu v rovnakom členskom štáte, v ktorom má občan Únie právo pobytu a občanom Únie je štátny občan Slovenskej republiky, s ktorým sa štátny príslušník tretej krajiny navráti na pobyt alebo sa k nemu pripája na pobyt späť na území Slovenskej republiky a spĺňa niektorú z podmienok uvedených v písmenách a) až g) vo vzťahu k štátnemu občanovi Slovenskej republiky.

(6) Štátnym príslušníkom tretej krajiny, u ktorého sa vízum nevyžaduje, je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý nepodlieha vízovej povinnosti podľa osobitného predpisu,[8]) ktorý sa na území Slovenskej republiky oprávnene zdržiava na základe platného dokladu o pobyte vydaného podľa tohto zákona alebo na základe povolenia na pobyt,[9]) alebo ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

(7) Zraniteľnou osobou je najmä maloletá osoba, osoba so zdravotným postihnutím, obeť obchodovania s ľuďmi, osoba staršia ako 65 rokov, tehotná žena, slobodný rodič s maloletým dieťaťom a osoba, ktorá bola vystavená mučeniu, znásilneniu alebo iným závažným formám psychického, fyzického alebo sexuálneho násilia; v odôvodnených prípadoch možno za staršiu osobu považovať aj osobu mladšiu ako 65 rokov.

(8) Nežiaducou osobou je cudzinec, ktorému bol uložený zákaz vstupu, ktorému bol uložený trest vyhostenia,[10]) na ktorého bolo vydané upozornenie na účely odopretia vstupu,[11]) alebo ak tak ustanovuje osobitný predpis.[12])

(9) Ubytovateľom je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ktorá poskytuje ubytovanie na základe zmluvy o ubytovaní.

DRUHÁ ČASŤ

KONTROLA HRANÍC, VSTUP A VYCESTOVANIE CEZ VONKAJŠIU HRANICU

PRVÁ HLAVA

VONKAJŠIA HRANICA

§ 3

Kontrola vonkajšej hranice

Kontrolu hraníc na vonkajšej hranici zabezpečuje útvar Policajného zboru (ďalej len „policajný útvar“) na základe zákona, osobitného predpisu[13]) alebo medzinárodnej zmluvy[14]) na hraničnom priechode, v blízkosti vonkajšej hranice a v prihraničnom území vonkajšej hranice.

§ 4

Hraničný priechod

(1) Hraničným priechodom na vonkajšej hranici je

a) miesto určené medzinárodnou zmluvou na vstup a vycestovanie, na prejazd dopravných prostriedkov a na prepravu tovaru cez vonkajšiu hranicu,

b) verejné letisko, ktorému bolo udelené povolenie na prevádzkovanie letov do tretích krajín alebo letov z tretích krajín podľa osobitného predpisu[15]) (ďalej len „medzinárodné letisko“).

(2) Treťou krajinou podľa odseku 1 písm. b) sa rozumie štát, ktorý neuplatňuje ustanovenia osobitného predpisu o zrušení kontrol vnútorných hraníc.[16])

§ 5

Podmienky prekračovania vonkajšej hranice

(1) Podmienky prekračovania vonkajšej hranice, ktoré nie sú ustanovené v tomto zákone, sú ustanovené v osobitnom predpise[17]) alebo medzinárodnej zmluve.[18])

(2) Vonkajšiu hranicu možno prekračovať mimo hraničného priechodu len vtedy, ak to ustanovuje medzinárodná zmluva,[18]) alebo na základe povolenia vydaného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) podľa osobitného predpisu,[19]) ak na povolenie prestupu osôb a prepravy tovaru cez colnú hranicu mimo colného priechodu nie je príslušný colný orgán podľa osobitného predpisu.[5])

§ 6

(1) Štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 16 rokov, ktorý nie je držiteľom cestovného dokladu, môže prekročiť vonkajšiu hranicu len v sprievode osoby, v ktorej cestovnom doklade je zapísaný; ak táto osoba podlieha vízovej povinnosti, štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 16 rokov musí mať udelené samostatné vízum v tomto cestovnom doklade.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny pri vstupe cez vonkajšiu hranicu na hraničnom priechode je povinný preukázať finančné prostriedky[20]) potrebné na pokrytie nákladov spojených s jeho pobytom na území Slovenskej republiky.

(3) Ministerstvo vnútra podľa osobitného predpisu[21]) vydá všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom určí sumu finančných prostriedkov potrebných na pokrytie nákladov spojených s pobytom štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky.

(4) Na povolenie vstupu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nespĺňa niektorú podmienku alebo viacero podmienok na vstup v súlade s osobitným predpisom,[21a]) je príslušné ministerstvo vnútra.

§ 7

Osobitné podmienky vstupu a vycestovania občanov Únie a rodinných príslušníkov občanov Únie

(1) Rodinný príslušník občana Únie môže vstúpiť na územie Slovenskej republiky, ak je sprevádzaný občanom Únie alebo ak za občanom Únie cestuje na účel pripojenia sa k nemu; to neplatí, ak rodinný príslušník občana Únie má priznané právo na pobyt ako rodinný príslušník občana Únie v niektorom členskom štáte.

(2) Právo na vstup preukazuje občan Únie predložením dokladu alebo iným hodnoverným spôsobom, ktorým riadne preukáže svoju totožnosť a štátnu príslušnosť k členskému štátu. Rodinný príslušník občana Únie právo na vstup preukazuje predložením dokladu alebo iným hodnoverným spôsobom, ktorým riadne preukáže svoju totožnosť a rodinný vzťah k občanovi Únie. Osobe, ktorá pri vstupe o sebe vyhlásila, že je občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občana Únie, policajný útvar umožní v primeranej lehote hodnoverným spôsobom preukázať tieto skutočnosti.

(3) Rodinný príslušník občana Únie podliehajúci vízovej povinnosti[22]) je povinný predložiť pri vstupe platné vízum; to neplatí, ak sa preukáže platným dokladom o pobyte rodinného príslušníka občana Únie alebo dokladom o pobyte podľa osobitného predpisu.[9])

(4) Policajný útvar udelí na hraničnom priechode vízum rodinnému príslušníkovi občana Únie podliehajúcemu vízovej povinnosti, ktorý pri vstupe cez vonkajšiu hranicu nemá potrebné vízum, ak hodnoverne preukázal, že sa na neho vzťahuje právo podľa odseku 1. Vízum na hraničnom priechode udelí policajný útvar bezodkladne.

(5) Ak rodinný príslušník občana Únie podliehajúci vízovej povinnosti pri vstupe nemá cestovný pas, policajný útvar mu vízum udelí na osobitný list.

(6) Občan Únie môže vycestovať z územia Slovenskej republiky cez vonkajšiu hranicu iba s platným preukazom totožnosti alebo s platným cestovným pasom. Rodinný príslušník občana Únie môže vycestovať z územia Slovenskej republiky cez vonkajšiu hranicu iba s platným cestovným pasom.

§ 8

Hraničná kontrola

(1) Hraničnú kontrolu[23]) je oprávnený vykonať príslušník Policajného zboru (ďalej len „policajt“).

(2) Ak policajt pri hraničnej kontrole zistí, že sa cudzinec preukázal falošným alebo pozmeneným cestovným dokladom, falošným alebo pozmeneným iným dokladom oprávňujúcim na prekročenie vonkajšej hranice, alebo falošným alebo pozmeneným povolením na pobyt, je oprávnený takýto doklad zadržať. Zadržať môže aj cestovný doklad, iný doklad oprávňujúci na prekročenie vonkajšej hranice alebo povolenie na pobyt, ktoré boli vydané inej osobe a cudzinec sa nimi preukáže ako vlastnými, alebo ak boli orgánom štátu, ktorý ich vydal, vyhlásené za neplatné alebo odcudzené. Policajt vydá cudzincovi o zadržaní dokladu potvrdenie.

(3) Policajný útvar je oprávnený dodatočne vyznačiť do cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny údaje o čase a mieste jeho vstupu cez vonkajšiu hranicu, ak tento štátny príslušník tretej krajiny vyvrátil domnienku o nesplnení podmienok dĺžky pobytu z dôvodu chýbajúceho odtlačku pečiatky v cestovnom doklade pri vstupe cez vonkajšiu hranicu podľa osobitného predpisu.[24])

§ 9

Hraničný dozor

Pri vykonávaní hraničného dozoru[25]) je policajt okrem oprávnení podľa osobitného predpisu[26]) oprávnený v nevyhnutnom rozsahu

a) vstupovať a vchádzať dopravným prostriedkom na pozemky v blízkosti vonkajšej hranice,

b) zakázať vstup osobe na určené miesto nachádzajúce sa v blízkosti vonkajšej hranice,

c) vstupovať a vchádzať dopravným prostriedkom na pozemky v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc.

§ 10

Technické prostriedky

(1) Policajný útvar pri vykonávaní kontroly hraníc je oprávnený v prihraničnom území vonkajšej hranice umiestňovať a používať technické prostriedky a zariadenia určené na výkon hraničnej kontroly, na zisťovanie a dokumentovanie neoprávneného prekračovania vonkajšej hranice alebo na zabraňovanie neoprávnenému prekračovaniu vonkajšej hranice (ďalej len „technický prostriedok“).

(2) Policajný útvar pred umiestnením technického prostriedku písomne oznámi túto skutočnosť vlastníkovi, správcovi alebo užívateľovi pozemku (ďalej len „vlastník pozemku“); zároveň vlastníka pozemku v tomto písomnom oznámení poučí aj o právach a povinnostiach, ktoré mu umiestnením technického prostriedku vznikajú.

(3) Policajný útvar je oprávnený, ak je to nevyhnutné na plnenie úloh súvisiacich s vykonávaním kontroly hraníc a ak umiestnenie technického prostriedku neznesie odklad, technický prostriedok umiestniť aj bez predchádzajúceho oznámenia tejto skutočnosti vlastníkovi pozemku; po umiestnení technického prostriedku policajný útvar bezodkladne postupuje podľa odseku 2.

(4) Policajný útvar je pri umiestnení technického prostriedku povinný dbať na práva vlastníka pozemku.

(5) Technický prostriedok, ak to jeho charakter dovoľuje, sa označuje nápisom „Majetok štátu, jeho zničenie, poškodenie alebo neoprávnené odstránenie sa postihuje podľa zákona“.

(6) Pri umiestnení technického prostriedku v prihraničnom území vonkajšej hranice sa nevyžaduje označenie monitorovaného priestoru podľa osobitného predpisu.[27])

§ 11

Zamietnutie vstupu a vycestovania občanovi Únie a rodinnému príslušníkovi občana Únie

(1) Policajný útvar na hraničnom priechode môže občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie zamietnuť vstup cez vonkajšiu hranicu iba v prípade, ak existuje dôvodné podozrenie, že závažným spôsobom ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, alebo je to potrebné na ochranu verejného zdravia.

(2) Rozhodnutie o zamietnutí vstupu občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku musí vychádzať výlučne z osobného správania tejto osoby, pričom osobné správanie musí predstavovať bezprostrednú a dostatočne vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. Trestné činy spáchané v

minulosti občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občana Únie nie sú bez spojenia s dôvodným podozrením zo závažného ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku dôvodom na zamietnutie vstupu.

(3) Policajný útvar pri rozhodovaní o zamietnutí vstupu občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie posudzuje každý prípad individuálne. Dôvody na zamietnutie vstupu uvedené v odseku 1 nesmú byť využívané pre ekonomické účely. Posudzovanie ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku pri zamietnutí vstupu občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie nesmie byť založené na všeobecnej prevencii.

(4) Pred vydaním rozhodnutia o zamietnutí vstupu z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku je policajt oprávnený odobrať občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie daktyloskopické odtlačky a vyhotoviť obrazový záznam.

(5) Odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí vstupu podľa odseku 1 nemá odkladný účinok.

(6) Policajný útvar zamietne vycestovať cez vonkajšiu hranicu občanovi Únie, ak sa nepreukáže platným preukazom totožnosti alebo platným cestovným pasom, alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie, ak sa nepreukáže platným cestovným pasom.

(7) Policajný útvar zamietne vycestovať cez vonkajšiu hranicu občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie, ak existuje dôvodné podozrenie, že sa v zahraničí zúčastní bojovej alebo inej činnosti v prospech organizovanej ozbrojenej skupiny, alebo ak je to nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných.

§ 12

Odopretie vstupu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny

(1) Policajný útvar na hraničnom priechode je oprávnený štátnemu príslušníkovi tretej krajiny odoprieť vstup podľa osobitného predpisu.[28])

(2) Vstup nemožno odoprieť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ak

a) má udelený pobyt v Slovenskej republike,

b) počas hraničnej kontroly podal žiadosť o udelenie azylu,

c) má udelený azyl na území Slovenskej republiky alebo má poskytnutú doplnkovú ochranu na území Slovenskej republiky,

d) požiadal o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky,

e) mu bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky,

f) mal udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5, § 24 ods. 1 písm. b) alebo § 26 a uplatňoval mobilitu na území členského štátu, ktorý požiadal ministerstvo vnútra o jeho prevzatie na územie Slovenskej republiky,

g) ide o rodinného príslušníka štátneho príslušníka tretej krajiny podľa písmena f), ktorý mal udelený prechodný pobyt podľa § 27 a uplatňoval si právo na zlúčenie rodiny na území členského štátu, ktorý požiadal ministerstvo vnútra o jeho prevzatie na územie Slovenskej republiky, alebo

h) mu bol vydaný cestovný doklad cudzinca podľa osobitného predpisu.[30])

DRUHÁ HLAVA

VNÚTORNÉ HRANICE

§ 13

Kontrola vnútorných hraníc

(1) Vláda Slovenskej republiky môže v súlade s osobitným predpisom[31]) nariadením vlády ustanoviť, že sa dočasne obnovuje kontrola hraníc na vnútorných hraniciach, a to v rozsahu a spôsobom, ktorý zodpovedá danej situácii.

(2) Počas dočasného obnovenia kontroly hraníc na vnútorných hraniciach sa primerane uplatňujú ustanovenia tohto zákona upravujúce kontrolu hraníc na vonkajšej hranici.

TRETIA HLAVA

VÍZA

§ 14

Schengenské vízum

(1) Charakteristika schengenských víz a podmienky ich udeľovania, ktoré nie sú ustanovené v tomto zákone, sú ustanovené v osobitnom predpise.[32])

(2) Rodinnému príslušníkovi občana Únie sa udelí schengenské vízum.

§ 15

Národné vízum

(1) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny môže byť udelené národné vízum, ak

a) je to potrebné v súvislosti s udelením pobytu v Slovenskej republike,

b) je starší ako 15 rokov a je prijatý na jazykové vzdelávanie na jazykovej škole[32a]) v rozsahu najmenej 25 vyučovacích hodín týždenne,

c) je to potrebné na plnenie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, alebo

d) je to v záujme Slovenskej republiky.

(2) Rodinnému príslušníkovi azylanta alebo cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, uvedenému v osobitnom predpise,[33]) sa udelí národné vízum, ak neohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

(3) Národné vízum sa udeľuje na pobyt dlhší ako tri mesiace, najviac na jeden rok. Národné vízum môže byť udelené

a) na 90 dní, ak ide o udelenie národného víza podľa odseku 1 písm. a),

b) na dĺžku jazykového vzdelávania na jazykovej škole, najviac do 31. júla príslušného školského roka,

c) na nevyhnutný čas, ak ide o udelenie národného víza podľa odseku 2.

§ 16

Konanie o udelení schengenského víza

(1) Udelenie schengenského víza môže byť podmienené pozvaním overeným policajným útvarom.

(2) Diplomatická misia alebo konzulárny úrad[34]) Slovenskej republiky v zahraničí (ďalej len „zastupiteľský úrad“) môže udeliť schengenské vízum len po predchádzajúcom súhlasnom stanovisku ministerstva vnútra; ministerstvo vnútra a Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zahraničných vecí“) sa môžu dohodnúť, v ktorých prípadoch môže zastupiteľský úrad udeliť schengenské vízum aj bez stanoviska ministerstva vnútra. Ministerstvo vnútra dáva stanovisko k udeleniu schengenského víza aj pre diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad iného štátu v rámci konzultácie podľa osobitného predpisu.[35]) Ak sa žiadosti o udelenie schengenského víza vyhovie, rozhodnutie sa nevydáva; namiesto rozhodnutia sa vydá vízová nálepka.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie schengenského víza na účel sezónneho zamestnania,[35a]) predloží

a) písomný prísľub zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania, ktorý obsahuje náležitosti pracovnej zmluvy alebo pracovnú zmluvu, ako doklad preukazujúci účel cesty,

b) povolenie na zamestnanie,

c) doklad preukazujúci zdravotné poistenie,

d) doklad preukazujúci ubytovanie.

(4) Zastupiteľský úrad posúdi na základe dokladov podľa odseku 3, či štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie schengenského víza na účel sezónneho zamestnania, nebude počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky odkázaný na systém pomoci v hmotnej núdzi.

(5) Zastupiteľský úrad je oprávnený určiť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na vstup hraničný priechod, ktorý zapíše do schengenského víza.

(6) Zastupiteľský úrad zamietne žiadosť o udelenie schengenského víza na účel sezónneho zamestnania aj vtedy, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nepredloží doklady podľa odseku 3,

b) zistí, že doklad predložený k žiadosti bol získaný podvodom alebo bol sfalšovaný alebo pozmenený, alebo

c) na základe posúdenia podľa odseku 4 zistí, že štátny príslušník tretej krajiny bude počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky odkázaný na systém pomoci v hmotnej núdzi.

(7) Rozhodnutie, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo rozhodnutie, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané, sa vydáva v štátnom jazyku; na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny sa vydá aj v jazyku určenom zastupiteľským úradom alebo policajným útvarom.

(8) Rodinnému príslušníkovi občana Únie môže zastupiteľský úrad žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnuť len vtedy, ak

a) na základe predložených dokladov alebo iným hodnoverným spôsobom riadne nepreukáže svoju totožnosť a rodinný vzťah k občanovi Únie, alebo

b) predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

(9) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže podľa osobitného predpisu[36]) zrušiť alebo odvolať schengenské vízum. Rodinnému príslušníkovi občana Únie možno zrušiť alebo odvolať schengenské vízum len z dôvodu podľa odseku 8 písm. b).

(10) Štátny príslušník tretej krajiny sa môže proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie schengenského víza, o zrušení alebo odvolaní udeleného schengenského víza odvolať. Odvolanie podáva štátny príslušník tretej krajiny na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, a ak ide o rodinného príslušníka občana Únie, v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Ak rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie schengenského víza nebolo možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doručiť, začína lehota pre podanie odvolania plynúť dňom, ktorý nasleduje po uplynutí 90 dní odo dňa podania žiadosti o vízum. Ak rozhodnutie o zrušení alebo odvolaní udeleného schengenského víza nebolo možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doručiť do 90 dní, doručí sa verejnou vyhláškou po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

(11) Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané, nemá odkladný účinok. Odvolanie musí obsahovať údaje o tom, kto ho podáva, v čom vidí štátny príslušník tretej krajiny nesprávnosť rozhodnutia a jeho rozpor s právnymi predpismi. Odvolanie a písomnú dokumentáciu k odvolaniu podáva žiadateľ v štátnom jazyku.

(12) Zastupiteľský úrad môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak mu v plnom rozsahu vyhovie. Ak zastupiteľský úrad o odvolaní nerozhodne, pošle ho do piatich dní od jeho doručenia ministerstvu zahraničných vecí, ktoré o odvolaní rozhodne. Ministerstvo zahraničných vecí posudzuje súlad dôvodov rozhodnutia zastupiteľského úradu s dôvodmi ustanovenými v tomto zákone alebo osobitnom predpise.[32]) Ak je dôvodom rozhodnutia, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo rozhodnutia, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané, nesúhlasné stanovisko ministerstva vnútra, môže si ministerstvo zahraničných vecí v rámci nového posudzovania dôvodov vyžiadať opätovné stanovisko ministerstva vnútra.

(13) Písomné rozhodnutie o odvolaní sa žiadateľovi doručí spravidla do 60 dní odo dňa podania odvolania. Rozhodnutie sa vyhotoví v štátnom jazyku a prostredníctvom zastupiteľského úradu sa doručí žiadateľovi. Rozhodnutie, ktoré nebude možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doručiť do 90 dní, sa doručí verejnou vyhláškou po dobu 15 dní na úradnej tabuli zastupiteľského úradu.

(14) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu, ktoré vydal zastupiteľský úrad, sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní;[37]) to neplatí, ak ide o rodinného príslušníka občana Únie.

(15) Preskúmanie rozhodnutia o odvolaní súdom je vylúčené; to neplatí, ak ide o rozhodnutie o žiadosti rodinného príslušníka občana Únie.

(16) Ministerstvo vnútra môže z dôvodov podľa osobitného predpisu[38]) predĺžiť platnosť schengenského víza.

(17) Udeľovanie schengenských víz v zastúpení iným štátom a udeľovanie schengenských víz v zastúpení iného štátu upravuje osobitný predpis.[39])

(18) Rodinný príslušník občana Únie je povinný k žiadosti o schengenské vízum predložiť platný cestovný doklad, doklad potvrdzujúci jeho rodinný vzťah s občanom Únie a doklad o závislosti, ak sa vyžaduje. Zastupiteľský úrad rozhodne o žiadosti najneskôr do 10 dní.

§ 17

Konanie o udelení národného víza

(1) Štátny príslušník tretej krajiny podáva žiadosť o udelenie národného víza na úradnom tlačive na zastupiteľskom úrade. Štátny príslušník tretej krajiny môže podať žiadosť o udelenie národného víza aj na ministerstve vnútra, ak sa oprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky a národné vízum má byť udelené v záujme Slovenskej republiky.

(2) K žiadosti o udelenie národného víza je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, farebnú fotografiu s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúcu jeho aktuálnu podobu, doklad potvrdzujúci účel pobytu a doklad o zdravotnom poistení. Zastupiteľský úrad alebo ministerstvo vnútra si môže od štátneho príslušníka tretej krajiny vyžiadať ďalšie doklady len vtedy, ak sú doklady predložené podľa predchádzajúcej vety nepostačujúce na rozhodnutie o žiadosti o udelenie národného víza. Na požiadanie je štátny príslušník tretej krajiny povinný osobne sa dostaviť na pohovor.

(3) Rodinný príslušník azylanta a cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, je povinný predložiť k žiadosti o udelenie národného víza platný cestovný doklad, doklad potvrdzujúci jeho rodinný vzťah a doklad o závislosti, ak sa vyžaduje; ak nepredloží všetky doklady, žiadosť sa neprijme.

(4) Zastupiteľský úrad rozhodne o žiadosti o udelenie národného víza do 30 dní od jej prijatia; v tej istej lehote rozhodne aj ministerstvo vnútra, ak bola žiadosť podaná podľa odseku 1 druhej vety.

(5) Zastupiteľský úrad môže udeliť národné vízum len po predchádzajúcom súhlasnom stanovisku ministerstva vnútra; ministerstvo vnútra a ministerstvo zahraničných vecí sa môžu dohodnúť, v ktorých prípadoch môže zastupiteľský úrad udeliť národné vízum aj bez stanoviska ministerstva vnútra. Zastupiteľský úrad alebo ministerstvo vnútra neudelí národné vízum, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nepredloží všetky doklady podľa odseku 2,

b) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie národného víza alebo

c) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby.

(6) Národné vízum sa udeľuje do cestovného dokladu formou nálepky; ak štátny príslušník tretej krajiny predloží cestovný doklad podľa odseku 10, národné vízum sa udelí formou nálepky na osobitný formulár. Platnosť národného víza sa skončí spravidla najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu.

(7) Zastupiteľský úrad je oprávnený určiť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na vstup hraničný priechod, ktorý zapíše do národného víza.

(8) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar je oprávnený zrušiť národné vízum, ak zistí skutočnosti, ktoré by odôvodňovali neudelenie národného víza, ak je štátny príslušník tretej krajiny administratívne vyhostený alebo ak mu bol uložený trest vyhostenia.

(9) Na konanie o udelení národného víza a o zrušení národného víza sa nevzťahuje osobitný predpis[32]) ani všeobecný predpis o správnom konaní;[37]) všeobecný predpis o správnom konaní sa vzťahuje na konanie o udelenie národného víza štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 15 ods. 2.

(10) Na účely konania o udelení národného víza pre štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 15 ods. 2 sa za platný cestovný doklad považuje pas alebo iná verejná listina, ktoré sú časovo platné, umožňujú jednoznačnú identifikáciu jeho držiteľa, nemajú porušenú celistvosť a nie sú poškodené tak, že zápisy v nich uvedené sú nečitateľné.

§ 18

Policajný útvar na hraničnom priechode môže udeliť schengenské vízum štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa osobitného predpisu.[40]) Na konanie o udelení schengenského víza na hraničnom priechode sa primerane vzťahujú ustanovenia § 16 ods. 2, 7 až 9 a 15.

§ 19

Pozvanie

(1) Pozvanie je podporný doklad, ktorý slúži zastupiteľskému úradu na rozhodovanie v konaní o udelení schengenského víza. Pozvanie možno nahradiť dohodou o hosťovaní podľa osobitného predpisu.[41])

(2) O overenie pozvania môže požiadať

a) štátny občan Slovenskej republiky alebo cudzinec s oprávneným pobytom na území Slovenskej republiky; to neplatí, ak ide o

štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa na území Slovenskej republiky zdržiava na základe osobitného predpisu,[2])

b) právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky.

(3) Pozývajúca osoba podáva žiadosť na úradnom tlačive osobne alebo sa môže dať zastupovať splnomocnenou osobou podľa osobitného predpisu.[37]) V žiadosti o overenie pozvania uvedie

a) údaje o pozývajúcej osobe podľa § 129 ods. 1 písm. d) alebo písm. e),

b) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia, štátnu príslušnosť, adresu trvalého pobytu a adresu pobytu v Slovenskej republike pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny spolu s menom, priezviskom a dátumom narodenia jeho detí, ak cestujú spolu s pozývaným štátnym príslušníkom tretej krajiny,

c) účel, na ktorý je štátny príslušník tretej krajiny pozývaný na územie Slovenskej republiky,

d) záväzok pozývajúcej osoby, že uhradí všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny.

(4) Pozývajúca osoba je povinná k žiadosti o overenie pozvania predložiť doklad totožnosti spolu so všetkými náležitosťami ustanovenými týmto zákonom, inak policajný útvar žiadosť o overenie pozvania neprijme. Policajný útvar vydá pozývajúcej osobe v deň prijatia žiadosti o overenie pozvania potvrdenie o jej prijatí.

(5) K žiadosti o overenie pozvania pozývajúca osoba priloží doklady nie staršie ako 90 dní, ktorými preukáže

a) účel pozvania; matričný doklad, ktorým preukazuje účel pozvania, môže byť starší ako 90 dní,

b) schopnosť pozývajúcej osoby uhradiť všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny,

c) zabezpečenie ubytovania pre pozývanú osobu.

(6) Účel pozvania pozývajúca osoba preukáže napríklad dokladom preukazujúcim

a) príbuzenský vzťah k pozývanému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny,

b) oprávnenie na podnikanie pozývajúcej osoby,

c) obchodné alebo iné pracovné vzťahy s pozývaným štátnym príslušníkom tretej krajiny,

d) organizovanie kultúrneho, športového alebo vedeckého podujatia,

e) štúdium alebo inú formu vzdelávania,

f) poskytnutie zdravotnej starostlivosti, alebo

g) účel pozvania iným hodnoverným spôsobom.

(7) Schopnosť uhradiť všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny pozývajúca osoba preukáže potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke, pobočke zahraničnej banky alebo zahraničnej banke (ďalej len „banka“) na jej meno.

(8) Zabezpečenie ubytovania pozývajúca osoba preukáže potvrdením ubytovacieho zariadenia o poskytnutí ubytovania, čestným vyhlásením vlastníka nehnuteľnosti o poskytnutí ubytovania alebo čestným vyhlásením užívateľa nehnuteľnosti o poskytnutí ubytovania, ak je na to oprávnený.

(9) Zostatok na účte vedenom v banke podľa odseku 7 musí byť súhrnne vo výške dvanásťnásobku životného minima a finančných prostriedkov na každý deň pobytu pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny uvedených vo všeobecne záväznom právnom predpise vydanom podľa § 6 ods. 3.

(10) Pozvanie overí policajný útvar príslušný podľa miesta pobytu osoby uvedenej v odseku 2 písm. a) alebo podľa sídla osoby uvedenej v odseku 2 písm. b) po predchádzajúcom súhlase ministerstva vnútra do 15 dní od prijatia žiadosti. Ministerstvo vnútra určí dĺžku pobytu v overenom pozvaní najmenej na čas potrebný na splnenie účelu pobytu. Pozvanie je vydávané na plánovaný pobyt v dĺžke uvedenej v pozvaní, najviac na 90 dní. Overené pozvanie je platné 90 dní od jeho vydania.

(11) Ministerstvo vnútra neudelí súhlas na overenie pozvania, ak

a) je pozývaný štátny príslušník tretej krajiny nežiaducou osobou,

b) je dôvodné podozrenie, že účel pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny uvedený v pozvaní nezodpovedá skutočnému účelu jeho cesty,

c) je dôvodné podozrenie, že pozývaný štátny príslušník tretej krajiny môže pri svojom pobyte ohroziť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu,

d) pozývajúca osoba pri podaní žiadosti o overenie pozvania uviedla nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predložila falošné alebo pozmenené doklady, alebo doklad inej osoby,

e) je dôvodné podozrenie, že pozývaný štátny príslušník tretej krajiny uzavrie účelové manželstvo,

f) je dôvodné podozrenie zo zneužitia pozvania,

g) sa zistí, že priložené doklady k žiadosti o overenie pozvania nespĺňajú zákonom ustanovené podmienky,

h) sa zistí, že zabezpečené ubytovanie na území Slovenskej republiky nespĺňa minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu,[61])

i) sa zistí, že nie je splnená podmienka podľa osobitného predpisu,[41a])

j) sa zistí, že pozývaný štátny príslušník tretej krajiny má na obdobie predpokladaného pobytu uvedeného v žiadosti o overenie pozvania udelené platné vízum, ktoré ho oprávňuje na vstup na územie Slovenskej republiky.

(12) Ak pozývajúca osoba oznámi, že overené pozvanie pre pozývaného štátneho príslušníka tretej krajiny stratila, bolo jej

odcudzené alebo stratilo platnosť, a požiada o overenie nového pozvania pre tohto štátneho príslušníka tretej krajiny, policajný útvar oznámi túto skutočnosť ministerstvu vnútra, ktoré vydané pozvanie vyhlási za neplatné.

(13) Na rozhodovanie o overení pozvania sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

TRETIA ČASŤ

POBYT CUDZINCOV

PRVÁ HLAVA

POBYT ŠTÁTNEHO PRÍSLUŠNÍKA TRETEJ KRAJINY

Prvý oddiel

Prechodný pobyt

§ 20

Všeobecné ustanovenia

(1) Prechodný pobyt oprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny zdržiavať sa, vycestovať a opätovne vstupovať na územie Slovenskej republiky v čase, na aký mu bol policajným útvarom udelený.

(2) Prechodný pobyt je viazaný na jeden účel. Ak štátny príslušník tretej krajiny chce vykonávať inú činnosť, než na akú mu bol udelený prechodný pobyt, musí podať novú žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt, môže počas prechodného pobytu študovať.

§ 21

Účely prechodného pobytu

(1) Prechodný pobyt môže policajný útvar udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny

a) na účel podnikania,

b) na účel zamestnania,

c) na účel štúdia,

d) na účel osobitnej činnosti,

e) na účel výskumu a vývoja,

f) na účel zlúčenia rodiny,

g) na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl,[42])

h) ktorý má priznané postavenie Slováka žijúceho v zahraničí,[43])

i) ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte.

(2) Prechodným pobytom je aj pobyt na základe modrej karty Európskej únie (ďalej len „modrá karta“) vydanej podľa tohto zákona.

(3) Účel prechodného pobytu vykonáva štátny príslušník tretej krajiny na území Slovenskej republiky.

§ 22

Prechodný pobyt na účel podnikania

(1) Prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

a) podniká alebo bude podnikať na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo

b) koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel podnikania na predpokladaný čas podnikania, najviac však na tri roky.

§ 23

Prechodný pobyt na účel zamestnania

(1) Prechodný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na účel zamestnania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, na základe potvrdenia o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta.[44])

(2) Prechodný pobyt na účel zamestnania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, aj štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na základe povolenia na zamestnanie[44a]) alebo štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, u ktorého sa nevyžaduje povolenie na zamestnanie[45]) ani potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta.[44])

(3) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel zamestnania na predpokladaný čas zamestnania, najviac však na päť rokov.

(4) Prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania môže policajný útvar udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny po splnení podmienok podľa odseku 1 najviac na 180 dní počas 12 po sebe nasledujúcich mesiacov. Ak je platnosť cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny kratšia ako 180 dní, udelí policajný útvar prechodný pobyt najviac na obdobie platnosti cestovného dokladu. Do celkového obdobia, na ktoré môže policajný útvar udeliť prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania, sa započíta aj obdobie najviac 90 dní, počas ktorého štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 6 písm. g) vykonával sezónne zamestnanie.

(5) Prechodný pobyt na účel zamestnania, ak ide o vnútropodnikový presun, môže policajný útvar udeliť štátnemu príslušníkovi

tretej krajiny podľa odseku 1 najviac na tri roky, ak ide o vedúceho zamestnanca alebo odborníka,[45a] a najviac na jeden rok, ak ide o zamestnanca – stážistu.[45b]

(6) Prechodný pobyt na účel zamestnania sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu,[46] splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a) a

a) pracuje pre významného zahraničného investora[47] v Slovenskej republike,

b) je vyslaný zamestnávateľom so sídlom v členskom štáte na územie Slovenskej republiky v rámci poskytovania služieb zabezpečovaných týmto zamestnávateľom,[48]

c) je zamestnaný v medzinárodnej hromadnej doprave, ak je na výkon práce na území Slovenskej republiky vyslaný svojím zahraničným zamestnávateľom,[49]

d) je zamestnaný na určené obdobie na účel jeho zaškolenia, ak ide o výkon zamestnania s nedostatkom pracovnej sily, a má podanú žiadosť o udelenie prechodného pobytu na účel zamestnania na to isté pracovné miesto,[50]

e) zabezpečuje na základe obchodnej zmluvy dodávky tovaru alebo služieb a tento tovar dodáva alebo v súvislosti s dodávkou tovaru uskutočňuje montáž, záručné a opravárenské práce, práce týkajúce sa nastavenia systémov výrobných zariadení alebo v súvislosti s dodávkou tovaru alebo služieb uskutočňuje programátorské práce alebo odborné školenia, ak trvanie jeho pracovnoprávneho vzťahu alebo vyslania na výkon práce nepresiahne celkovo 90 dní v roku,

f) ktorý pre obchodnú spoločnosť, ktorej bola poskytnutá investičná pomoc podľa osobitného predpisu,[50a] zabezpečuje na základe obchodnej zmluvy dodávky tovaru alebo služieb a tento tovar dodáva alebo uskutočňuje montáž, záručné a opravárenské práce, práce týkajúce sa nastavenia systémov výrobných zariadení, programátorské práce alebo odborné školenia, a to počas obdobia, na ktoré bolo vydané rozhodnutie o schválení investičnej pomoci,

g) vykonáva sezónne zamestnanie, alebo

h) ktorý pre centrum podnikových služieb[50b] poskytuje odborné školenia, ak trvanie jeho pracovnoprávneho vzťahu s centrom podnikových služieb nepresiahne celkovo 90 dní v kalendárnom roku.

§ 24

Prechodný pobyt na účel štúdia

(1) Prechodný pobyt na účel štúdia udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

a) je žiakom dennej formy štúdia strednej školy[51] a je ku dňu podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu mladší ako 20 rokov; ak ide o žiaka nadstavbového štúdia,[51a]) kvalifikačného štúdia,[51b]) špecializačného štúdia[51c]) alebo vyššieho odborného štúdia[52] ku dňu podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu mladší ako 23 rokov,

b) je študentom vysokej školy, alebo

c) sa zúčastňuje jazykovej alebo odbornej prípravy k štúdiu na vysokej škole, ktorá je organizovaná a uskutočňovaná vysokou školou v Slovenskej republike.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel štúdia na predpokladaný čas štúdia,[53] najviac však na šesť rokov.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel štúdia, môže počas prechodného pobytu podnikať.

(4) Prechodný pobyt na účel štúdia sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46] a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

§ 25

Prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti

(1) Prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nie je podnikateľom,[54] na

a) lektorskú činnosť,

b) umeleckú činnosť,

c) športovú činnosť,

d) stáž v rámci vysokoškolského štúdia mimo územia Slovenskej republiky alebo do dvoch rokov po skončení vysokoškolského štúdia mimo územia Slovenskej republiky,

e) činnosť vyplývajúcu z programov vlády Slovenskej republiky alebo z programov Európskej únie,

f) plnenie záväzku Slovenskej republiky vyplývajúceho z medzinárodnej zmluvy,

g) poskytnutie zdravotnej starostlivosti alebo na sprevádzanie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému sa poskytuje zdravotná starostlivosť, ak je to potrebné,

h) dobrovoľnícku činnosť alebo

i) činnosť novinára akreditovaného v Slovenskej republike.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti podľa odseku 1 na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na dva roky.

(3) Prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak

štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46]) a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

§ 26

Prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja

(1) Prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý vykonáva výskum alebo vývoj na základe dohody o hosťovaní,[41]) na čas platnosti dohody o hosťovaní, najviac však na dva roky. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja, môže podnikať.

(2) Prechodný pobyt na účel výskumu a vývoja sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46]) a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

§ 27

Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny

(1) Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je

a) rodinným príslušníkom štátneho príslušníka tretej krajiny s prechodným pobytom alebo s trvalým pobytom,

b) príbuzným v priamom vzostupnom rade azylanta mladšieho ako 18 rokov, alebo

c) závislou osobou podľa medzinárodnej zmluvy.[55])

(2) Za rodinného príslušníka štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 1 písm. a) sa považuje

a) manžel, ak manželia majú najmenej 18 rokov,

b) slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny a jeho manžela,

c) jeho slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov,

d) slobodné dieťa jeho manžela mladšie ako 18 rokov,

e) jeho nezaopatrené slobodné dieťa staršie ako 18 rokov alebo nezaopatrené slobodné dieťa staršie ako 18 rokov jeho manžela,[56]) ktoré sa o seba nedokáže postarať z dôvodu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu,

f) jeho rodič alebo rodič jeho manžela, ktorý je odkázaný na jeho starostlivosť, a v krajine, odkiaľ prichádza, nepožíva náležitú rodinnú podporu.

(3) Ustanovenie odseku 1 písm. a) sa nevzťahuje na rodinného príslušníka podľa odseku 2 písm. f) štátneho príslušníka tretej krajiny s prechodným pobytom na účel štúdia.

(4) Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je uvedený v odseku 2 písm. c) a d), sa udelí len vtedy, ak so zlúčením súhlasí aj rodič, ktorému toto dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a ktorý má právo stretávať sa s týmto dieťaťom.

(5) Prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny sa udeľuje do skončenia platnosti pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ku ktorému si štátny príslušník tretej krajiny uvedený v odseku 1 uplatňuje právo na zlúčenie rodiny, najviac však na päť rokov.

(6) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, môže podnikať; to neplatí, ak ide o rodinného príslušníka podľa odseku 2 písm. e) alebo písm. f), ktorý nesmie podnikať.

§ 28

Prechodný pobyt na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl

Prechodný pobyt na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl udelí policajný útvar štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je príslušníkom civilnej zložky vysielajúceho štátu a ktorý je v službách týchto ozbrojených síl, najviac na päť rokov.

§ 29

Prechodný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie Slováka žijúceho v zahraničí

(1) Prechodný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má vydané osvedčenie Slováka žijúceho v zahraničí podľa osobitného predpisu,[43]) udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 7.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt podľa odseku 1 na päť rokov.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa odseku 1, môže podnikať.

§ 30

Prechodný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte

(1) Prechodný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte, udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6 a

a) podniká na území Slovenskej republiky,

b) je zamestnaný na území Slovenskej republiky,

c) študuje na škole v Slovenskej republike,

d) vykonáva činnosť uvedenú v § 25 alebo § 26, alebo

e) je rodinným príslušníkom podľa § 27 ods. 2 štátneho príslušníka tretej krajiny podľa písmen a) až d) a rodina už existovala v inom členskom štáte, ktorý štátnemu príslušníkovi tretej krajiny priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom.

(2) Policajný útvar udelí prechodný pobyt podľa odseku 1 na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na päť rokov.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 1 môže súčasne vykonávať aj viaceré činnosti uvedené v odseku 1.

(4) Prechodný pobyt podľa odseku 1 sa nevyžaduje do 90 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na pobyt podľa osobitného predpisu[46]) a splnil si povinnosť podľa § 111 ods. 2 písm. a).

Žiadosť o udelenie prechodného pobytu

§ 31

(1) Žiadosť o udelenie prechodného pobytu môže štátny príslušník tretej krajiny podať osobne aj na policajnom útvare, ak sa na území Slovenskej republiky zdržiava na základe platného povolenia na pobyt podľa osobitného predpisu,[9]) udeleného tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. a) až c) alebo ods. 2, udeleného národného víza podľa § 15, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, u ktorého sa vízum nevyžaduje, alebo ak ide o držiteľa osvedčenia Slováka žijúceho v zahraničí; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5. Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vykoná so žiadateľom o udelenie prechodného pobytu osobný pohovor na účel predbežného posúdenia žiadosti. Pohovor sa vedie v štátnom jazyku alebo inom, obom stranám zrozumiteľnom jazyku. O pohovore vyhotoví zastupiteľský úrad písomný záznam, ktorý priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu. Záznam sa vyhotoví v jazyku, v ktorom sa viedol pohovor, a musí byť podpísaný žiadateľom; ak pohovor nebol vykonaný v štátnom jazyku, zastupiteľský úrad vyhotoví preklad záznamu do štátneho jazyka a opatrí ho osvedčovacou doložkou zastupiteľského úradu. Ak žiadateľ neovláda štátny jazyk, môže si na vlastné náklady zabezpečiť tlmočníka, ktorý je povinný podpísať záznam. Zastupiteľský úrad zašle policajnému útvaru spolu so záznamom a jeho prekladom aj svoje stanovisko k udeleniu prechodného pobytu, v ktorom uvedie, či udelenie prechodného pobytu odporúča alebo neodporúča s uvedením konkrétnych dôvodov.

(3) Žiadosť o udelenie prechodného pobytu môže štátny príslušník tretej krajiny podať osobne aj na policajnom útvare, ak sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený pobyt podľa § 58 ods. 1 písm. b), ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5, alebo ak ide o žiadateľa o udelenie azylu.[3]) Podanie žiadosti neoprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny zdržiavať sa na území Slovenskej republiky nad rámec podmienok ustanovených osobitným predpisom.[57]) Štátny príslušník tretej krajiny je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky až do rozhodnutia o tejto žiadosti, ak

a) má vydané osvedčenie Slováka žijúceho v zahraničí[43]) a požiadal o udelenie prechodného pobytu podľa § 29 alebo

b) požiadal o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 4 a v čase podania žiadosti vykonával sezónne zamestnanie podľa § 23 ods. 6 písm. g).

(4) Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa odseku 3 potvrdenie o jej prijatí.

(5) Za štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 27, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie prechodného pobytu, môže podať žiadosť štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny.

(6) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 4 alebo § 24 ods. 1 písm. c), nemôže podať žiadosť o zmenu účelu pobytu na policajnom útvare.

(7) Ak štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 27 alebo § 30 ods. 1 písm. e) a ktorého manželstvo zaniklo a jeho nepretržitý prechodný pobyt trvá najmenej tri roky, alebo dosiahol plnoletosť, podá žiadosť o zmenu účelu pobytu na policajnom útvare do 30 dní od vydania úmrtného listu, právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva alebo dosiahnutia plnoletosti, do rozhodnutia o tejto žiadosti sa jeho pobyt považuje za oprávnený.

(8) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 27 ods. 1 písm. a) ako rodinný príslušník držiteľa modrej karty a má povolený pobyt v inom členskom štáte, kde ich spoločná rodina existovala, je povinný podať žiadosť na policajnom útvare do 30 dní od vstupu na územie Slovenskej republiky. Za tohto štátneho príslušníka tretej krajiny môže podať žiadosť o udelenie prechodného pobytu podľa § 27 ods. 1 písm. a) aj držiteľ modrej karty, s ktorým žiada zlúčenie rodiny. Ak počas konania o udelenie prechodného pobytu uplynula platnosť povoleného pobytu v členskom štáte, jeho pobyt sa považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

§ 32

(1) Žiadosť o udelenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive. Pri podaní žiadosti o udelenie prechodného pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad a všetky náležitosti k žiadosti o udelenie prechodného pobytu ustanovené týmto zákonom, inak zastupiteľský úrad alebo policajný útvar žiadosť o udelenie prechodného pobytu neprijme. Ak zastupiteľský úrad alebo policajný útvar žiadosť o udelenie prechodného pobytu neprijme, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytne písomnú informáciu o tom, ktoré doklady musí k žiadosti o udelenie prechodného pobytu doložiť, aby sa jeho žiadosť prijala. Žiadosť o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 1 však zastupiteľský úrad alebo policajný útvar neprijme len vtedy, ak štátny príslušník tretej krajiny nepredloží platný cestovný doklad. Zastupiteľský úrad neprijme žiadosť o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5, ak pri podaní tejto žiadosti zistí, že sa štátny príslušník tretej krajiny bude počas vnútropodnikového presunu zdržiavať dlhšie obdobie na území členského štátu ako na území Slovenskej republiky.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

a) účel pobytu; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22, ktorý je zapísaný v obchodnom registri, v

živnostenskom registri alebo v inom obdobnom registri alebo zapísaný v obchodnom registri ako osoba oprávnená konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva,

b) bezúhonnosť, ak v odseku 3 nie je ustanovené inak,

c) finančné zabezpečenie pobytu; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 28 a 29,

d) finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý koná alebo bude konať v mene významného zahraničného investora,

e) zabezpečenie ubytovania; to neplatí, ak ide o

1. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania alebo do školy cez štátnu hranicu zo susedného štátu,

2. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 24, § 25 ods. 1 písm. e), f) alebo § 30 a bude študovať na vysokej škole alebo vykonávať pedagogickú alebo výskumnú činnosť,

3. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 25 ods. 1 písm. d) alebo § 25 ods. 1 písm. h) a vykonáva dobrovoľnícku službu v Európskej dobrovoľníckej službe, alebo

4. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 26 alebo § 29,

f) súhlas podľa § 27 ods. 4,

g) skutočnosť, že ide o vnútropodnikový presun, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5,

h) záväzok prijímajúcej organizácie uhradiť náklady spojené s administratívnym vyhostením štátneho príslušníka tretej krajiny, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 25 ods. 1 písm. d),

i) získanie vysokoškolského vzdelania alebo prebiehajúce vysokoškolské štúdium, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 25 ods. 1 písm. d),

j) realizovateľnosť a udržateľnosť podnikateľskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22, ktorý účel pobytu preukazuje predložením podnikateľského zámeru.

(3) Doklad potvrdzujúci bezúhonnosť nemusí prikladať k žiadosti štátny príslušník tretej krajiny podľa § 24 ods. 1 písm. a), § 28, § 30 a štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 14 rokov; tento doklad nemusí prikladať ani k žiadosti o zmenu druhu alebo účelu pobytu, ak k žiadosti o udelenie predchádzajúceho pobytu priložil doklad potvrdzujúci jeho bezúhonnosť. Doklad potvrdzujúci bezúhonnosť neprikladá k žiadosti štátny príslušník tretej krajiny podľa § 29, ktorý podáva žiadosť o udelenie prechodného pobytu podľa § 29 do 60 dní od vydania osvedčenia Slováka žijúceho v zahraničí podľa osobitného predpisu.[43])

(4) Doklad o zabezpečení ubytovania štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora v Slovenskej republike, doklad potvrdzujúci oprávnenie na podnikanie, pracovná zmluva podľa odseku 5 písm. e), medzinárodná zmluva podľa odseku 5 písm. l), doklad podľa odseku 5 písm. b), c), q), s) a t) a doklady podľa odseku 15 písm. b) až d) môžu byť staršie ako 90 dní. Ustanovenie predchádzajúcej vety vo vzťahu k dokladu o zabezpečení ubytovania sa vzťahuje aj na manžela a dieťa štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora v Slovenskej republike.

(5) Účel pobytu podľa odseku 2 písm. a) štátny príslušník tretej krajiny preukáže

a) predložením podnikateľského zámeru vo forme podľa osobitného predpisu,[58]) podnikateľského zámeru na realizáciu inovatívneho projektu alebo dokladu potvrdzujúceho oprávnenie na podnikanie, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22,

b) písomným prísľubom zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania alebo pracovnou zmluvou a rozhodnutím o uznaní dokladu o vzdelaní štátneho príslušníka tretej krajiny podľa osobitného predpisu[62]) alebo dokladom o najvyššom dosiahnutom vzdelaní, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 23 ods. 1,

c) povolením na zamestnanie alebo potvrdením zamestnávateľa, že štátny príslušník tretej krajiny má vykonávať činnosť, na ktorú sa povolenie na zamestnanie nevyžaduje, alebo medzinárodnou zmluvou, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 23 ods. 2,

d) písomným prísľubom zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania, ktorý obsahuje náležitosti pracovnej zmluvy, alebo pracovnou zmluvou, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 23 ods. 4,

e) pracovnou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa o trvaní vnútropodnikového presunu a mieste hostiteľského subjektu so sídlom na území Slovenskej republiky, o tom, že štátny príslušník tretej krajiny nastupuje do funkcie riadiaceho pracovníka, odborníka alebo zamestnanca – stážistu v hostiteľskom subjekte so sídlom na území Slovenskej republiky, o výške odmeny, ako aj o ostatných podmienkach zamestnávania, ktoré sa budú uplatňovať počas vnútropodnikového presunu, a o tom, že štátny príslušník tretej krajiny sa po ukončení vnútropodnikového presunu bude môcť presunúť späť do subjektu patriaceho k tomu istému zamestnávateľovi alebo k tej istej skupine zamestnávateľov, ak tieto údaje neobsahuje pracovná zmluva, a dokladom, ktorým preukáže, že hostiteľský subjekt so sídlom na území Slovenskej republiky, u ktorého bude vykonávať zamestnanie, patrí k tomu istému zamestnávateľovi alebo k tej istej skupine zamestnávateľov, odkiaľ je na zamestnanie na územie Slovenskej republiky vyslaný, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5,

f) potvrdením príslušného orgánu štátnej správy, školy o prijatí štátneho príslušníka tretej krajiny na štúdium, alebo potvrdením organizácie administratívne zabezpečujúcej programy schválené vládou Slovenskej republiky alebo programy Európskej únie na základe zmluvy s príslušným orgánom štátnej správy, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 24,

g) potvrdením školy alebo inej vzdelávacej inštitúcie o výkone lektorskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. a),

h) potvrdením orgánu štátnej správy alebo umeleckej agentúry, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. b),

i) potvrdením športovej organizácie alebo príslušného orgánu štátnej správy, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. c),

j) potvrdením o stáži, ktoré obsahuje opis programu odbornej prípravy vrátane vzdelávacieho cieľa, dĺžku trvania odbornej prípravy, podmienky umiestnenia a dohľadu v rámci stáže, pracovný čas stáže a právny vzťah medzi stážistom a prijímajúcou organizáciou, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. d),

k) potvrdením orgánu štátnej správy, v ktorého pôsobnosti je výkon činnosti podľa programov schválených vládou Slovenskej republiky alebo programov Európskej únie alebo potvrdením organizácie administratívne zabezpečujúcej takýto program na základe zmluvy s príslušným orgánom štátnej správy, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. e),

l) medzinárodnou zmluvou, potvrdením orgánu štátnej správy, v ktorého pôsobnosti je výkon činnosti podľa programov schválených vládou Slovenskej republiky alebo programov Európskej únie alebo potvrdením organizácie administratívne zabezpečujúcej takýto program na základe zmluvy s príslušným orgánom štátnej správy, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. f),

m) potvrdením zdravotníckeho zariadenia o poskytovaní zdravotnej starostlivosti alebo dokladom o potrebe sprevádzania, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. g),

n) dohodou s prijímajúcou organizáciou zodpovednou za program dobrovoľníckej služby, ktorá obsahuje opis programu dobrovoľníckej služby, dĺžku jej trvania, podmienky umiestnenia a dohľadu v rámci dobrovoľníckej služby, čas venovaný dobrovoľníctvu, potvrdenie štatutárneho orgánu prijímajúcej organizácie o finančnom a hmotnom zabezpečení počas trvania dobrovoľníckej služby a v prípade potreby rozsah školení, ktoré štátny príslušník tretej krajiny absolvuje, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. h),

o) potvrdením príslušného orgánu štátnej správy o vykonávaní novinárskej činnosti novinára akreditovaného v Slovenskej republiky alebo dokladom o akreditácii novinára pôsobiaceho v Slovenskej republike, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. i),

p) dohodou o hosťovaní podľa osobitného predpisu,[41]) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 26,

q) matričným dokladom, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 27; ak ide o slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov, o dieťa mladšie ako 18 rokov zverené do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny, nezaopatrené dieťa, rodiča odkázaného na starostlivosť štátneho príslušníka tretej krajiny alebo o závislú osobu podľa medzinárodnej zmluvy aj dokladom potvrdzujúcim túto skutočnosť,

r) individuálnym príkazom alebo kolektívnym príkazom na presun ozbrojených síl, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 28,

s) osvedčením Slováka žijúceho v zahraničí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 29,

t) dokladom o dlhodobom pobyte vydaným podľa osobitného predpisu[59]) členským štátom a pracovnou zmluvou, písomným prísľubom zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania, potvrdením príslušného orgánu štátnej správy, školy alebo iného akreditovaného zariadenia o prijatí štátneho príslušníka tretej krajiny na štúdium alebo odborné vzdelávanie alebo iným dokladom podľa písmena a) alebo písm. g) až p), ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 30.

(6) Finančné zabezpečenie pobytu podľa odseku 2 písm. c) štátny príslušník tretej krajiny preukáže

a) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 22 alebo § 30, potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, a ak ide o osobný účet vedený v zahraničnej banke, výpisom z osobného účtu za posledné tri mesiace,

b) potvrdením zamestnávateľa o výške dohodnutej mzdy alebo potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 23 alebo § 30,

c) potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, potvrdením o udelení štipendia, potvrdením štatutárneho orgánu právnickej osoby o zabezpečení finančných prostriedkov počas pobytu alebo čestným vyhlásením osoby, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny finančné zabezpečenie počas pobytu doložené potvrdením o zostatku na účte, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 24 alebo § 30,

d) potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny alebo potvrdením štatutárneho orgánu právnickej osoby o finančnom a hmotnom zabezpečení štátneho príslušníka tretej krajiny počas jeho pobytu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25, § 26 alebo § 30,

e) potvrdením podľa odseku 5 písm. k) alebo písm. l), pokiaľ je v ňom uvedené aj finančné zabezpečenie pobytu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. e) alebo písm. f) alebo § 30,

f) dohodou o hosťovaní podľa osobitného predpisu,[41]) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 26,

g) čestným vyhlásením štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa

tohto zákona alebo žiada o udelenie trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a s ktorým žiada zlúčenie rodiny, o tom, že mu poskytne finančné a hmotné zabezpečenie počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky spolu s pracovnou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa o výške vyplácanej mzdy alebo potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa tohto zákona alebo žiada o udelenie trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a s ktorým žiada zlúčenie rodiny.

h) potvrdením detského domova o umiestnení štátneho príslušníka tretej krajiny.

(7) Finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti podľa odseku 2 písm. d) štátny príslušník tretej krajiny preukáže potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke zriadenom na účely podnikania, ktorý nesmie byť totožný s účtom podľa odseku 6, a ak ide o účet v zahraničnej banke, štátny príslušník tretej krajiny preukáže finančné zabezpečenie podnikania výpisom z účtu za posledné tri mesiace. Finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti podľa prvej vety štátny príslušník tretej krajiny preukáže vo výške

a) dvadsaťnásobku životného minima,[60]) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. a),

b) stonásobku životného minima, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b),

c) štyridsaťnásobku životného minima, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), ktorý predložil podnikateľský zámer na realizáciu inovatívneho projektu.

(8) Doklad o zabezpečení ubytovania musí preukazovať, že štátny príslušník tretej krajiny má zabezpečené ubytovanie na najmenej šesť mesiacov prechodného pobytu; ak žiada o prechodný pobyt na kratší čas, musí preukazovať zabezpečenie ubytovania počas celého prechodného pobytu. Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 27 a § 30 ods. 1 písm. e) musí preukázať zabezpečenie spoločného ubytovania so štátnym príslušníkom tretej krajiny, s ktorým žiada o zlúčenie rodiny.

(9) Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22, 25, 26, 27 a 30 je povinný odovzdať policajnému útvaru do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte doklad potvrdzujúci zdravotné poistenie.

(10) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt, je povinný odovzdať policajnému útvaru do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 28, 29 alebo § 30 a ak ide o zmenu druhu alebo účelu pobytu. Lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní. Lehotu na predloženie lekárskeho posudku potvrdzujúceho, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, môže policajný útvar na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny predĺžiť o 60 dní.

(11) Za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 27, je povinný preukázať splnenie podmienok podľa odseku 2 písm. c), e) a f) ten štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada o zlúčenie rodiny.

(12) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže vyžiadať od štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 30 doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci bezúhonnosť

a) z členského štátu, ktorý mu priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom, alebo

b) z členského štátu, ktorý mu udelil pobyt.

(13) Ak podá štátny príslušník tretej krajiny žiadosť o udelenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny s azylantom do troch mesiacov od udelenia azylu, k žiadosti predloží len platný cestovný doklad a doklad potvrdzujúci príbuzensky vzťah alebo iný dôkaz o existencii tohto vzťahu.

(14) Finančné zabezpečenie pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže vo výške životného minima[60]) na každý mesiac pobytu; ak dĺžka pobytu presiahne jeden rok, finančné zabezpečenie musí preukázať vo výške dvanásťnásobku životného minima. Maloletý štátny príslušník tretej krajiny preukáže finančné zabezpečenie pobytu v polovičnej výške podľa prvej vety.

(15) Skutočnosť, že ide o vnútropodnikový presun podľa odseku 2 písm. g), štátny príslušník tretej krajiny preukáže dokladom o tom, že

a) bol bezprostredne pred dátumom vnútropodnikového presunu zamestnaný u toho istého zamestnávateľa alebo v rámci tej istej skupiny zamestnávateľov aspoň šesť mesiacov, ak ide o vedúceho zamestnanca alebo odborníka, a aspoň tri mesiace, ak ide o zamestnanca – stážistu,

b) má odbornú kvalifikáciu a skúsenosti potrebné na výkon zamestnania, ak ide o vedúceho zamestnanca alebo odborníka,

c) má vysokoškolské vzdelanie požadované na výkon zamestnania a dohodu o odbornej príprave na účely profesijného rastu alebo získania vedomostí v oblasti manažmentu podnikania, ak ide o zamestnanca – stážistu,

d) spĺňa podmienky na výkon regulovaného povolania, ak ide o regulované povolanie.

(16) Dokladom potvrdzujúcim získanie vysokoškolského vzdelania podľa odseku 2 písm. i) sa rozumie vysokoškolský diplom, ktorý nie je v čase podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu starší ako dva roky, spolu s rozhodnutím o uznaní dokladu o vzdelaní štátneho príslušníka tretej krajiny podľa osobitného predpisu.[62])

(17) Dokladom potvrdzujúcim prebiehajúce vysokoškolské štúdium podľa odseku 2 písm. i) sa rozumie potvrdenie vysokej školy o prebiehajúcom vysokoškolskom štúdiu štátneho príslušníka tretej krajiny.

(18) Dokladom potvrdzujúcim realizovateľnosť a udržateľnosť podnikateľskej činnosti podľa odseku 2 písm. j) sa rozumejú doklady, ktoré zvyšujú dôveryhodnosť podnikateľského zámeru podľa § 33 ods. 2 písm. a).

§ 33

Rozhodovanie o žiadosti o udelenie prechodného pobytu

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na

a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného

zdravia,

b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu,

c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

(2) Policajný útvar pri posudzovaní podnikateľského zámeru, ktorý štátny príslušník tretej krajiny predložil podľa § 32 ods. 5 písm. a), si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je

a) prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky alebo

b) prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky a predložený podnikateľský zámer bude slúžiť na realizáciu inovatívneho projektu.

(3) Policajný útvar si pri udeľovaní pobytu podľa § 23 ods. 1 vyžiada písomne od príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta.[44]) K žiadosti o vydanie potvrdenia podľa predchádzajúcej vety policajný útvar priloží kópiu časti žiadosti o udelenie pobytu, v ktorej sú osobné údaje žiadateľa, kópiu dokladov preukazujúcich účel pobytu a kópiu stanoviska zastupiteľského úradu podľa § 31 ods. 2, ak bola žiadosť podaná na zastupiteľskom úrade. Ak ide o prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5, k žiadosti o vydanie potvrdenia podľa prvej vety policajný útvar priloží aj kópie dokladov podľa § 32 ods. 15.

(4) Čas, na ktorý má štátny príslušník tretej krajiny zabezpečené ubytovanie počas prechodného pobytu, nemá vplyv na čas, na ktorý sa prechodný pobyt udelí.

(5) Policajný útvar môže prerušiť konanie o udelení prechodného pobytu podľa § 27, ak štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o jeho udelenie v čase, keď sa ešte nerozhodlo o žiadosti o udelenie trvalého pobytu alebo prechodného pobytu podľa tohto zákona štátneho príslušníka tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny.

(6) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny je nežiaducou osobou,

b) je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

c) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie prechodného pobytu,

d) štátny príslušník tretej krajiny uzavrel účelové manželstvo,

e) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

f) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti,

g) udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme,

h) je zjavné, že zabezpečené ubytovanie na území Slovenskej republiky nespĺňa minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu,[61])

i) úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vydá potvrdenie podľa odseku 3, ktoré obsahuje nesúhlas s obsadením voľného pracovného miesta,

j) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 4 a platnosť jeho cestovného dokladu je kratšia ako 90 dní,

k) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 4 a je dôvodné podozrenie, že po skončení platnosti prechodného pobytu neopustí územie Slovenskej republiky,

l) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5 a

1. zamestnávateľ, ku ktorému má byť vykonaný vnútropodnikový presun, bol založený s hlavným cieľom uľahčovať vstup zamestnancom presunutým v rámci zamestnávateľa alebo tej istej skupiny zamestnávateľov, alebo

2. vyčerpal maximálnu dĺžku pobytu podľa § 23 ods. 5,

m) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 25 ods. 1 písm. d), a zameranie stáže sa nezhoduje s dosiahnutým vysokoškolským vzdelaním alebo s prebiehajúcim vysokoškolským štúdiom,

n) je štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 25 ods. 1 písm. h) a v čase podania žiadosti je mladší ako 15 rokov, alebo

o) stanovisko podľa § 125 ods. 6 obsahuje nesúhlas s udelením prechodného pobytu.

(7) Policajný útvar môže žiadosť o udelenie prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má postavenie Slováka žijúceho v zahraničí, zamietnuť iba z dôvodov uvedených v odseku 6 písm. a), b), d) až f) a h).

(8) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie prechodného pobytu do 90 dní. Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie prechodného pobytu do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami podľa § 32, ak ide o

a) štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 23 ods. 4, ak v predchádzajúcich piatich rokoch vykonával sezónne zamestnanie podľa § 23 ods. 6 písm. g) alebo mal udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 4,

b) štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 24 až 26 a § 29,

c) štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre zahraničného investora v Slovenskej republike a zároveň je občanom členského štátu Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj,

d) štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora[47]) v Slovenskej republike,

e) štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje centrum podnikových služieb alebo pracuje pre centrum podnikových služieb,[50b])

f) manžela štátneho príslušníka tretej krajiny uvedeného v písmenách c), d) alebo písmene e) alebo dieťa mladšie ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny uvedeného v písmenách c), d) alebo písmene e) alebo

g) štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o prechodný pobyt podľa § 22 ods. 1 písm. b) na základe podnikateľského zámeru na realizáciu inovatívneho projektu a ktorý podal žiadosť o udelenie tohto prechodného pobytu na zastupiteľskom úrade alebo policajnom útvare na základe udeleného národného víza podľa § 15 ods. 1.

(9) Ak sa žiadosti o udelenie prechodného pobytu vyhovie, policajný útvar písomné rozhodnutie nevydáva a štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zašle písomné oznámenie, že mu bol udelený prechodný pobyt, v ktorom uvedie dátum udelenia prechodného pobytu a dátum skončenia platnosti prechodného pobytu. Policajný útvar zašle písomné alebo elektronické oznámenie o udelení prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny aj príslušnému zastupiteľskému úradu podľa miesta trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ako aj samosprávnemu kraju a obci podľa miesta prechodného pobytu. Policajný útvar zašle písomné oznámenie o udelení prechodného pobytu podľa § 23 alebo písomné oznámenie o zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 zamestnávateľovi uvedenému v doklade podľa § 32 ods. 5 písm. b) alebo písm. c).

(10) Policajný útvar rozhodne o udelení prechodného pobytu s neskorším dátumom začiatku udeleného pobytu, ak zistí, že na základe dokladu, ktorým štátny príslušník tretej krajiny preukazuje účel pobytu, začne účel pobytu vykonávať neskôr, ako je deň rozhodnutia o žiadosti; to neplatí, ak je čas medzi rozhodnutím policajného útvaru o udelení prechodného pobytu a začiatkom vykonávania účelu pobytu kratší ako 30 dní. Začiatok udeleného pobytu musí byť vždy 30 dní pred dňom, keď štátny príslušník tretej krajiny už bude vykonávať účel pobytu.

(11) Policajný útvar informuje o udelení prechodného pobytu členský štát, v ktorom má štátny príslušník tretej krajiny priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom.

(12) Ak štátny príslušník tretej krajiny požiadal o zmenu druhu alebo účelu pobytu, jeho pobyt sa na území Slovenskej republiky považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

(13) Policajný útvar písomne informuje štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 4, o jeho právach a povinnostiach súvisiacich so sezónnym zamestnaním.

§ 34

Obnovenie prechodného pobytu

(1) Policajný útvar môže obnoviť prechodný pobyt

a) najviac na obdobie, ktoré spolu s predchádzajúcim udeleným prechodným pobytom a pobytom podľa § 23 ods. 6 písm. g) súhrnne nepresiahne 180 dní počas 12 po sebe nasledujúcich mesiacov a ukončenie sezónnej práce si vyžaduje ďalší pobyt,

b) na deväť mesiacov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 24 ods. 1 písm. b) alebo § 26, ktorý po skončení štúdia alebo výskumnej činnosti chce zostať na území Slovenskej republiky s cieľom hľadať si prácu alebo začať podnikať,

c) najviac na tri roky, ak predpokladaný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny bude trvať najmenej tri roky,

d) najviac na päť rokov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 23, 24 alebo § 27, ak predpokladaný pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny bude trvať najmenej päť rokov, alebo

e) najviac na päť rokov, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 29 alebo § 30.

(2) Žiadosť o obnovenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare najneskôr v posledný deň platnosti prechodného pobytu. Žiadosť o obnovenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 4 podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare najneskôr 30 dní pred skončením platnosti udeleného prechodného pobytu. Za štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 27, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o obnovenie prechodného pobytu, môže podať žiadosť štátny príslušník tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny. K žiadosti o obnovenie prechodného pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, inak policajný útvar žiadosť neprijme. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(3) K žiadosti o obnovenie prechodného pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný priložiť jednu fotografiu s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúcu jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

a) účel pobytu; to neplatí, ak skutočnosti preukázané dokladom podľa § 32 ods. 5 zostali nezmenené,

b) finančné zabezpečenie pobytu; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. a), 28 alebo § 29,

c) zdravotné poistenie počas pobytu na území Slovenskej republiky; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 23, 24 alebo § 30 ods. 1 písm. b) a c),

d) zabezpečenie ubytovania; to neplatí, ak ide o

1. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania alebo do školy cez štátnu hranicu zo susedného štátu,

2. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 24 a študuje na vysokej škole,

3. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 26 alebo § 29,

4. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora[47]) v Slovenskej republike, jeho manžela a dieťa alebo

5. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. d) alebo § 25 ods. 1 písm. h) a vykonáva dobrovoľnícku službu v Európskej dobrovoľníckej službe,

e) realizovateľnosť a udržateľnosť podnikateľskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt podľa § 22 a obchodná spoločnosť alebo družstvo v mene ktorých koná, nedosiahli v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa odseku 7.

(4) Policajný útvar pri obnovovaní pobytu podľa § 23 ods. 1 vyžiada písomne od príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta.[44]) K žiadosti o vydanie potvrdenia podľa predchádzajúcej vety policajný útvar priloží kópiu časti žiadosti o obnovenie pobytu, v ktorej sú osobné údaje žiadateľa, a kópiu dokladov preukazujúcich účel pobytu.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania priložiť aj potvrdenie o tom, že má uhradené daňové a colné záväzky, poistné na zdravotné poistenie, poistné na sociálne poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie z tohto podnikania a zo všetkých obchodných spoločností a družstiev, v ktorých mene koná. Ak štátny príslušník tretej krajiny nie je daňovníkom alebo nie je povinný platiť poistné na sociálne poistenie, priloží doklad potvrdzujúci túto skutočnosť.

(6) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. a) preukázať zdanený príjem z tohto podnikania za predchádzajúce zdaňovacie obdobie minimálne vo výške dvadsaťnásobku životného minima; ak nepodnikal celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie, je povinný preukázať zdanený príjem vo výške dvojnásobku životného minima za každý mesiac pobytu v predchádzajúcom zdaňovacom období. Ak štátny príslušník tretej krajiny v predchádzajúcom zdaňovacom období ešte nebol oprávnený podnikať, je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. a) preukázať finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti vo výške desaťnásobku životného minima potvrdením o zostatku na účte podľa § 32 ods. 7.

(7) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. b) preukázať zisk po zdanení obchodnej spoločnosti alebo družstva, v mene ktorých koná za predchádzajúce zdaňovacie obdobie minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého podnikateľský zámer bol posúdený Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky ako inovatívny projekt, minimálne vo výške dvadsaťnásobku životného minima; ak nepodnikal celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie, je povinný preukázať zisk po zdanení vo výške päťnásobku životného minima za každý mesiac pobytu v predchádzajúcom zdaňovacom období. Ak štátny príslušník tretej krajiny koná v mene viacerých obchodných spoločností alebo družstiev, musí podmienku výšky zisku po zdanení podľa predchádzajúcej vety spĺňať aspoň jedna obchodná spoločnosť alebo družstvo, v mene ktorých koná. Ak štátny príslušník tretej krajiny v predchádzajúcom zdaňovacom období ešte nebol oprávnený konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva, je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. b) preukázať finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti vo výške tridsaťnásobku životného minima potvrdením o zostatku na účte podľa § 32 ods. 7.

(8) Účel pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže podľa § 32 ods. 5; to neplatí ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania a na účel zlúčenia rodiny alebo, ktorý žiada o obnovenie prechodného pobytu podľa odseku 1 písm. b). Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, preukazuje účel pobytu dokladom potvrdzujúcim oprávnenie na podnikanie. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o obnovenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny, je povinný predložiť čestné vyhlásenie, že dôvody udelenia prechodného pobytu podľa § 27 naďalej trvajú. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o obnovenie prechodného pobytu podľa odseku 1 písm. b), preukazuje účel pobytu predložením vysokoškolského diplomu získaného počas udeleného prechodného pobytu podľa § 24 ods. 1 písm. b), potvrdením o skončení štúdia alebo predložením potvrdenia výskumnej organizácie o dokončení výskumnej činnosti.

(9) Finančné zabezpečenie pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže spôsobom podľa § 32 ods. 6 a vo výške podľa § 32 ods. 16; ak ide o obnovenie prechodného pobytu podľa § 27, štátny príslušník tretej krajiny, ktorý podniká alebo ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu, môže preukázať splnenie podmienok spôsobom podľa § 32 ods. 6 písm. a) alebo písm. b). Na preukázanie zabezpečenia ubytovania sa vzťahuje § 32 ods. 8 rovnako. Štátny príslušník tretej krajiny môže preukázať zabezpečenie ubytovania aj predložením čestného vyhlásenia prenajímateľa nehnuteľnosti o tom, že nájomná zmluva je stále platná, ak štátny príslušník tretej krajiny preukázal v konaní o udelení prechodného pobytu zabezpečenie ubytovania podľa § 122 písm. b) a nájomná zmluva je platná ešte najmenej šesť mesiacov.

(10) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu postupuje podľa § 33 ods. 1 a 5. Ak obchodná spoločnosť alebo družstvo, v mene ktorých koná štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa odseku 7, policajný útvar si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti alebo družstva je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Spolu so žiadosťou podľa predchádzajúcej vety zašle policajný útvar Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky aj doklady podľa odseku 3 písm. e).

(11) Ak štátny príslušník tretej krajiny v predchádzajúcom zdaňovacom období konal aj v mene inej obchodnej spoločnosti alebo družstva ako tých, ktoré sa uvádzajú v odseku 5, policajný útvar si vyžiada potvrdenia podľa odseku 5 od príslušného finančného úradu, od príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne a od zdravotných poisťovní.

(12) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu z dôvodov podľa § 33 ods. 6; policajný útvar však nezamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny z dôvodu podľa

a) § 33 ods. 6 písm. b) v prípade ohrozenia verejného zdravia, ak ide o prechodný pobyt podľa § 27,

b) § 33 ods. 6 písm. d) a h), ak ide o prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5.

(13) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5, okrem dôvodov uvedených v odseku 12, aj vtedy, ak zistí skutočnosť podľa § 36 ods. 1 písm. h).

(14) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, okrem dôvodov uvedených v § 33 ods. 6, aj vtedy, ak manželia nevedú spoločný rodinný život.

(15) Policajný útvar môže obnoviť prechodný pobyt na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. b) aj vtedy, ak obchodná spoločnosť alebo družstvo, v mene ktorých koná štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa odseku 7, ale podľa stanoviska Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky je podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti alebo družstva prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

(16) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu v lehotách uvedených v § 33 ods. 8.

(17) Ak sa žiadosti o obnovenie prechodného pobytu vyhovie, policajný útvar písomné rozhodnutie nevydáva a štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zašle písomné oznámenie, že mu bol obnovený prechodný pobyt, v ktorom uvedie dátum obnovenia prechodného pobytu a dátum skončenia platnosti prechodného pobytu. Policajný útvar zašle písomné oznámenie o obnovení prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny aj príslušnému zastupiteľskému úradu podľa miesta trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ako aj samosprávnemu kraju a obci podľa miesta prechodného pobytu.

(18) Prechodný pobyt sa po skončení jeho platnosti až do rozhodnutia o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu považuje za oprávnený na území Slovenskej republiky.

§ 35

Zánik prechodného pobytu

Prechodný pobyt zanikne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia prechodného pobytu,

b) štátny príslušník tretej krajiny písomne oznámi policajnému útvaru skončenie pobytu,

c) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny sa skončila platnosť prechodného pobytu,

d) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol uložený trest vyhostenia,

e) štátny príslušník tretej krajiny bol administratívne vyhostený,

f) štátny príslušník tretej krajiny získal iný pobyt podľa tohto zákona ako ten, ktorý mal, alebo štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol udelený azyl alebo mu bola poskytnutá doplnková ochrana,

g) štátny príslušník tretej krajiny nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

h) policajný útvar zrušil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny prechodný pobyt, alebo

i) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 36

Zrušenie prechodného pobytu

(1) Policajný útvar zruší prechodný pobyt, ak

a) pominul účel, na ktorý bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelený prechodný pobyt,

b) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 alebo ods. 7,

c) štátny príslušník tretej krajiny neodovzdal doklad podľa § 32 ods. 10,

d) štátny príslušník tretej krajiny porušil povinnosť podľa § 111 ods. 1 písm. u); to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 29 alebo § 30 alebo ak v danom kalendárnom roku je medzi udelením pobytu a koncom kalendárneho roka menej ako 90 dní,

e) štátny príslušník tretej krajiny závažným spôsobom alebo opakovane porušil povinnosť ustanovenú týmto zákonom,

f) úrad práce, sociálnych vecí a rodiny zruší potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta,[61aa])

g) štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený pobyt podľa § 22, uzatvoril pracovnoprávny vzťah, alebo

h) štátny príslušník tretej krajiny vykonáva inú činnosť, než na akú mu bol udelený prechodný pobyt, ak § 20 ods. 3, § 24 ods. 3, § 26 ods. 1, § 27 ods. 6, § 29 ods. 3, § 30 ods. 3, § 126 ods. 1 alebo ods. 2 neustanovujú inak.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak by dôsledky zrušenia prechodného pobytu boli neprimerané dôvodu zrušenia prechodného pobytu najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny.

(3) Ustanovenie odseku 1 písm. a) neplatí

a) do 60 dní od zániku zamestnania, ak ide o prechodný pobyt podľa § 23 alebo § 30 ods. 1 písm. b),

b) do 30 dní od úspešného vykonania záverečnej skúšky, maturitnej skúšky, záverečnej pomaturitnej skúšky alebo absolventskej skúšky,[61a]) ak ide o prechodný pobyt podľa § 24 alebo § 30 ods. 1 písm. c),

c) do 30 dní od riadneho skončenia štúdia na vysokej škole,[61b]) ak ide o prechodný pobyt podľa § 24, § 25 ods. 1 písm. e) alebo § 30 ods. 1 písm. c),

d) do skončenia platnosti prechodného pobytu podľa § 27, ak ide o rodinného príslušníka podľa § 27 ods. 2 písm. b) až d), ktorý nadobudol plnoletosť.

(4) Policajný útvar informuje o zrušení prechodného pobytu

a) členský štát, v ktorom má štátny príslušník tretej krajiny priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom, alebo

b) podľa § 23 ods. 5, § 24 ods. 1 písm. b) alebo § 26 členský štát, v ktorom štátny príslušník tretej krajiny uplatňuje mobilitu.

(5) Policajný útvar zašle rozhodnutie o zrušení prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5 aj hostiteľskému subjektu so sídlom na území Slovenskej republiky, u ktorého vykonáva štátny príslušník tretej krajiny vnútropodnikový presun.

Osobitné ustanovenia o mobilite štátnych príslušníkov tretích krajín

§ 36a

Mobilita zamestnanca presunutého v rámci podniku

(1) Prechodný pobyt na účel zamestnania sa nevyžaduje, ak je štátny príslušník tretej krajiny držiteľom platného dokladu o pobyte vydaného niektorým z členských štátov na účel vnútropodnikového presunu, v ktorom je v položke „druh pobytu“ uvedené „ICT“ a

a) hostiteľský subjekt so sídlom na území členského štátu oznámil ministerstvu vnútra úmysel štátneho príslušníka tretej krajiny uplatňovať mobilitu pred jeho príchodom na územie Slovenskej republiky,

b) mobilita bude vykonávaná u toho istého zamestnávateľa alebo v rámci tej istej skupiny zamestnávateľov, v ktorom má schválený vnútropodnikový presun v členskom štáte,

c) ministerstvo vnútra nevznieslo námietku podľa odseku 3 a

d) nepredstavuje hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

(2) Spolu s oznámením podľa odseku 1 písm. a) zašle hostiteľský subjekt so sídlom na území členského štátu

a) doklad o tom, že hostiteľský subjekt so sídlom na území členského štátu a zamestnávateľ v tretej krajine patria k tomu istému zamestnávateľovi alebo k tej istej skupine zamestnávateľov,

b) doklad o tom, že štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na výkon regulovaného povolania, ak v rámci mobility bude vykonávať regulované povolanie,

c) platný cestovný doklad a

d) informáciu o dátume začiatku a ukončenia mobility.

(3) Ministerstvo vnútra môže v lehote 20 dní od doručenia oznámenia podľa odseku 1 písm. a) vzniesť námietku voči uplatňovaniu mobility štátneho príslušníka tretej krajiny, ak zistí, že

a) štátny príslušník tretej krajiny nie je držiteľom platného dokladu o pobyte podľa odseku 1,

b) nie je splnená podmienka podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. d),

c) hostiteľský subjekt so sídlom na území členského štátu a zamestnávateľ v tretej krajine nepatria k tomu istému zamestnávateľovi alebo k tej iste skupine zamestnávateľov,

d) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na výkon regulovaného povolania, ak v rámci mobility bude vykonávať regulované povolanie,

e) doklady podľa odseku 2 sú falošné, pozmenené alebo boli získané podvodným spôsobom,

f) štátny príslušník tretej krajiny nemá platný cestovný doklad, alebo

g) štátny príslušník tretej krajiny vyčerpal maximálnu dĺžku vnútropodnikového presunu podľa § 23 ods. 5.

(4) Ministerstvo vnútra bezodkladne zašle námietku podľa odseku 3 hostiteľskému subjektu so sídlom na území členského štátu podľa odseku 1 písm. a) a členskému štátu, ktorý schválil vnútropodnikový presun.

§ 36b

Mobilita študenta vysokej školy

(1) Prechodný pobyt na účel štúdia podľa § 24 ods. 1 písm. b) sa nevyžaduje do 360 dní od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny je držiteľom platného dokladu o pobyte vydaného niektorým z členských štátov na účel štúdia na vysokej škole,

b) vysoká škola v Slovenskej republike, v ktorej bude vykonávať mobilitu, oznámila ministerstvu vnútra úmysel štátneho príslušníka tretej krajiny uplatňovať mobilitu pred jeho príchodom na územie Slovenskej republiky,

c) ministerstvo vnútra nevznieslo námietku podľa odseku 3,

d) štátny príslušník tretej krajiny nepredstavuje hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie a

e) uplynula lehota podľa odseku 3.

(2) Spolu s oznámením podľa odseku 1 písm. b) zašle vysoká škola v Slovenskej republike

a) doklad o tom, že štátny príslušník tretej krajiny uskutočňuje časť štúdia na území Slovenskej republiky v rámci programu Európskej únie, programu vlády Slovenskej republiky alebo viacstranného programu, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, alebo dohody medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania,

b) doklad o tom, že prijala štátneho príslušníka tretej krajiny na štúdium,

c) platný doklad o pobyte vydaný niektorým z členských štátov na účel štúdia na vysokej škole,

d) platný cestovný doklad,

e) informáciu o dátume začiatku a ukončenia mobility a

f) doklad preukazujúci finančné zabezpečenie pobytu, študijných nákladov a nákladov na vycestovanie späť do členského štátu spolu vo výške životného minima na každý mesiac pobytu alebo potvrdenie vysokej školy na území Slovenskej republiky, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie, študijných nákladov a nákladov na vycestovanie späť do členského štátu.

(3) Ministerstvo vnútra môže v lehote 30 dní od doručenia oznámenia podľa odseku 1 písm. b) spolu so všetkými náležitosťami podľa odseku 2 vzniesť námietku voči uplatňovaniu mobility štátneho príslušníka tretej krajiny, ak zistí, že

a) nie je splnená podmienka podľa odseku 1 písm. a), b) alebo písm. d),

b) štátny príslušník tretej krajiny nebude uskutočňovať časť štúdia na území Slovenskej republiky v rámci programu Európskej únie, programu vlády Slovenskej republiky alebo viacstranného programu, ktoré zahŕňajú opatrenia v oblasti mobility, alebo dohody medzi dvoma alebo viacerými inštitúciami vysokoškolského vzdelávania,

c) štátny príslušník tretej krajiny nemá dostatočné finančné zabezpečenie podľa odseku 2 písm. f),

d) nemá platný cestovný doklad,

e) doklady podľa odseku 2 boli získané podvodným spôsobom alebo boli sfalšované, alebo pozmenené, alebo

f) štátny príslušník tretej krajiny v súhrne dĺžok všetkých predchádzajúcich pobytov podľa odseku 1 vyčerpal 360 dní.

(4) Ministerstvo vnútra bezodkladne zašle námietku podľa odseku 3 vysokej škole na území Slovenskej republiky podľa odseku 1 písm. b) a členskému štátu, ktorý udelil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny pobyt na účel štúdia na vysokej škole.

§ 36c

Mobilita výskumného pracovníka

(1) Prechodný pobyt podľa § 26 ods. 1 sa nevyžaduje do jedného roka od začiatku pobytu na území Slovenskej republiky, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny je držiteľom platného dokladu o pobyte vydaného niektorým z členských štátov na účel výskumnej činnosti,

b) výskumná organizácia v Slovenskej republike, v ktorej bude vykonávať mobilitu, oznámila ministerstvu vnútra úmysel štátneho príslušníka tretej krajiny uplatňovať mobilitu pred jeho príchodom na územie Slovenskej republiky,

c) ministerstvo vnútra nevznieslo námietku podľa odseku 3 a

d) štátny príslušník tretej krajiny nepredstavuje hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

(2) Spolu s oznámením podľa odseku 1 písm. b) zašle výskumná organizácia v Slovenskej republike

a) doklad o tom, že štátny príslušník tretej krajiny uskutočňuje časť výskumnej činnosti na území Slovenskej republiky,

b) dohodu o hosťovaní so štátnym príslušníkom tretej krajiny z členského štátu, ktorý mu udelil pobyt,

c) platný doklad o pobyte vydaný niektorým z členských štátov na účel výskumnej činnosti,

d) platný cestovný doklad,

e) informáciu o dátume začiatku a ukončenia mobility a

f) doklad preukazujúci finančné zabezpečenie pobytu a nákladov na vycestovanie späť do členského štátu spolu vo výške životného minima na každý mesiac pobytu alebo potvrdenie výskumnej organizácie na území Slovenskej republiky, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie a nákladov na vycestovanie späť do členského štátu.

(3) Ministerstvo vnútra môže v lehote 30 dní od doručenia oznámenia podľa odseku 1 písm. b) spolu so všetkými náležitosťami podľa odseku 2 vzniesť námietku voči uplatňovaniu mobility štátneho príslušníka tretej krajiny, ak zistí, že

a) nie je splnená podmienka podľa odseku 1 písm. a), b) alebo písm. d),

b) štátny príslušník tretej krajiny nemá dostatočné finančné zabezpečenie podľa odseku 2 písm. f),

c) nemá platný cestovný doklad alebo platný doklad o pobyte vydaný niektorým z členských štátov na účel výskumnej činnosti,

d) doklady podľa odseku 2 boli získané podvodným spôsobom alebo boli sfalšované, alebo pozmenené, alebo

e) štátny príslušník tretej krajiny vyčerpal maximálnu dĺžku pobytu podľa odseku 1.

(4) Ministerstvo vnútra bezodkladne zašle námietku podľa odseku 3 výskumnej organizácii na území Slovenskej republiky podľa odseku 1 písm. b) a členskému štátu, ktorý udelil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny pobyt na účel výskumnej činnosti.

§ 36d

Mobilita rodinného príslušníka

(1) Prechodný pobyt podľa § 27 ods. 1 písm. a) sa nevyžaduje u štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 27 ods. 2 počas obdobia, keď štátny príslušník tretej krajiny podľa § 36a alebo § 36c, ktorého je rodinným príslušníkom, uplatňuje mobilitu na území Slovenskej republiky, ak

a) je držiteľom platného dokladu o pobyte vydaného niektorým z členských štátov v jednotnom formáte podľa osobitného predpisu,[59])

b) hostiteľský subjekt so sídlom na území členského štátu, z ktorého ide na územie Slovenskej republiky vykonávať mobilitu štátny príslušník tretej krajiny podľa § 36a alebo výskumná organizácia v Slovenskej republike, v ktorej bude vykonávať mobilitu štátny príslušník tretej krajiny podľa § 36c, oznámil ministerstvu vnútra úmysel štátneho príslušníka

tretej krajiny uplatňovať mobilitu pred jeho príchodom na územie Slovenskej republiky,

c) ministerstvo vnútra nevzneslo námietku podľa odseku 4 a

d) štátny príslušník tretej krajiny nepredstavuje hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

(2) Spolu s oznámením podľa odseku 1 písm. b) zašle hostiteľský subjekt so sídlom na území členského štátu

a) doklad, ktorým preukáže rodinný vzťah štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 1 k štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 36a,

b) platný doklad o pobyte vydaný niektorým z členských štátov na účel zlúčenia rodiny,

c) platný cestovný doklad,

d) informáciu o dátume začiatku a ukončenia mobility.

(3) Spolu s oznámením podľa odseku 1 písm. b) zašle výskumná organizácia v Slovenskej republike

a) doklad, ktorým preukáže rodinný vzťah k štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 36c,

b) platný doklad o pobyte vydaný niektorým z členských štátov na účel zlúčenia rodiny,

c) platný cestovný doklad,

d) informáciu o dátume začiatku a ukončenia mobility a

e) doklad preukazujúci finančné zabezpečenie pobytu a nákladov na vycestovanie späť do členského štátu spolu vo výške životného minima na každý mesiac pobytu alebo potvrdenie výskumnej organizácie na území Slovenskej republiky, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie a nákladov na vycestovanie späť do členského štátu.

(4) Ministerstvo vnútra môže v lehote 30 dní od doručenia oznámenia podľa odseku 1 písm. b) spolu so všetkými náležitosťami podľa odseku 2 alebo odseku 3 vzniesť námietku voči uplatňovaniu mobility štátneho príslušníka tretej krajiny, ak zistí, že

a) nie je splnená podmienka podľa odseku 1 písm. a), b) alebo písm. d),

b) štátny príslušník tretej krajiny nemá dostatočné finančné zabezpečenie podľa odseku 3 písm. e),

c) nemá platný cestovný doklad alebo platný doklad o pobyte vydaný niektorým z členských štátov na účel zlúčenia rodiny,

d) doklady podľa odseku 2 boli získané podvodným spôsobom alebo boli sfalšované, alebo pozmenené, alebo

e) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 36c už vyčerpal maximálnu dĺžku pobytu podľa § 36c ods. 1.

(5) Ministerstvo vnútra bezodkladne zašle námietku podľa odseku 4 výskumnej organizácii na území Slovenskej republiky podľa odseku 1 písm. b) a členskému štátu, ktorý udelil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny pobyt na účel zlúčenia rodiny.

Osobitné ustanovenia o prechodnom pobyte modrá karta

§ 37

Modrá karta

(1) Modrá karta oprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny vstúpiť, zdržiavať sa, pracovať na území Slovenskej republiky, vycestovať z územia Slovenskej republiky a opätovne vstúpiť na územie Slovenskej republiky v čase, na aký mu bola policajným útvarom vydaná.

(2) Modrú kartu na účel vysokokvalifikovaného zamestnania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 39 ods. 1, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na štyri roky alebo ak je obdobie trvania pracovného pomeru kratšie ako štyri roky, policajný útvar udelí modrú kartu na obdobie trvania pracovného pomeru predĺžené o 90 dní.

(3) Vysokokvalifikované zamestnanie podľa odseku 2 je zamestnanie, na ktorého výkon sa vyžaduje vyššia odborná kvalifikácia. Vyššou odbornou kvalifikáciou sa rozumie kvalifikácia preukázaná dokladom o vysokoškolskom vzdelaní.

(4) Odsek 2 sa nevzťahuje na štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý

a) je žiadateľom o udelenie azylu,

b) je azylantom,

c) má poskytnutú doplnkovú ochranu,

d) požiadal o poskytnutie dočasného útočiska,

e) je odídencom,

f) má udelený prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania podľa § 23 ods. 4 alebo na účel výskumu a vývoja podľa § 26,

g) má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v členskom štáte a žiada o udelenie povolenia na prechodný pobyt s cieľom vykonávať hospodársku činnosť v pracovnom pomere alebo ako samostatne zárobkovo činná osoba,

h) má právo pobytu alebo právo trvalého pobytu ako rodinný príslušník občana Únie,

i) má udelený tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky podľa § 58,

j) vstupuje na územie Slovenskej republiky na základe záväzkov vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy alebo

k) spĺňa podmienky podľa § 23 ods. 6.

§ 38

Žiadosť o vydanie modrej karty

(1) Žiadosť o vydanie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na zastupiteľskom úrade. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa oprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky, si žiadosť o vydanie modrej karty môže podať aj na policajnom útvare.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom, môže podať žiadosť o vydanie modrej karty na území Slovenskej republiky na policajnom útvare do 30 dní od vstupu na územie Slovenskej republiky.

(3) Orgán, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti o vydanie modrej karty potvrdenie o jej prijatí.

(4) Žiadosť o vydanie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive.

(5) K žiadosti o vydanie modrej karty je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, priložiť dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a

a) pracovnú zmluvu na výkon zamestnania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, ak na základe tejto pracovnej zmluvy má pracovný pomer trvať najmenej jeden rok odo dňa udelenia modrej karty a mesačná mzda je dohodnutá vo výške najmenej 1,5-násobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v príslušnom odvetví zverejnenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o vydanie modrej karty, alebo písomný prísľub zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu,

b) rozhodnutie o uznaní dokladu o vzdelaní štátneho príslušníka tretej krajiny podľa osobitného predpisu,[62])

c) doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

1. bezúhonnosť; doklad potvrdzujúci bezúhonnosť nemusí prikladať štátny príslušník tretej krajiny, ak ide o zmenu druhu alebo účelu pobytu a k žiadosti o udelenie predchádzajúceho pobytu priložil doklad potvrdzujúci jeho bezúhonnosť,

2. zabezpečenie ubytovania počas pobytu na území Slovenskej republiky.

(6) Písomný prísľub zamestnávateľa podľa odseku 5 písm. a) obsahuje záväzok zamestnávateľa

a) uzatvoriť pracovnú zmluvu na výkon vysokokvalifikovaného zamestnania,

b) dohodnúť trvanie pracovného pomeru na obdobie najmenej jedného roka odo dňa udelenia modrej karty,

c) dohodnúť mesačnú mzdu vo výške najmenej 1,5-násobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v príslušnom odvetví zverejnenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o vydanie modrej karty.

(7) Ak v čase podania žiadosti o vydanie modrej karty Štatistický úrad Slovenskej republiky nezverejnil údaj o priemernej mesačnej mzde zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, za priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok sa považuje priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zverejnená Štatistickým úradom Slovenskej republiky za prvý až tretí štvrťrok kalendárneho roka, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o vydanie modrej karty.

(8) Štátny príslušník tretej krajiny odovzdá policajnému útvaru lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý podáva žiadosť o vydanie modrej karty na policajnom útvare, odovzdá policajnému útvaru lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od podania žiadosti. Lekársky posudok potvrdzujúci, že štátny príslušník tretej krajiny netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní.

(9) Ak štátny príslušník tretej krajiny odovzdal písomný prísľub zamestnávateľa podľa odseku 6, je povinný odovzdať pracovnú zmluvu, ktorá obsahuje náležitosti uvedené v odseku 5 písm. a), do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte.

(10) Policajný útvar si pri udeľovaní modrej karty vyžiada písomne od Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ústredie práce“) potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu. K žiadosti o vydanie potvrdenia podľa predchádzajúcej vety policajný útvar priloží kópiu časti žiadosti o vydanie modrej karty, v ktorej sú osobné údaje žiadateľa a kópie dokladov podľa odseku 5 písm. a) až c).

(11) Policajný útvar vydá písomné rozhodnutie o žiadosti o vydanie modrej karty do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami podľa odseku 5.

(12) Ak policajný útvar vydá modrú kartu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom, písomne informuje o vydaní modrej karty členský štát, ktorý ako posledný vydal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny modrú kartu pred vydaním modrej karty v Slovenskej republike.

(13) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom a počas konania o vydanie modrej karty uplynula jej platnosť, sa oprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky až do právoplatného rozhodnutia o žiadosti o vydanie modrej karty.

§ 39

Zamietnutie žiadosti o vydanie modrej karty

(1) Policajný útvar žiadosť o vydanie modrej karty zamietne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na vydanie modrej karty podľa § 38 ods. 5,

b) štátny príslušník tretej krajiny predloží doklady získané podvodným spôsobom, falošné alebo pozmenené doklady,

c) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je hrozbou pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

d) zamestnávateľ, u ktorého má byť štátny príslušník tretej krajiny zamestnaný, porušil v predchádzajúcich piatich rokoch zákaz nelegálneho zamestnávania podľa osobitného predpisu,[64])

e) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je držiteľom modrej karty vydanej členským štátom menej ako 18 mesiacov, alebo

f) ústredie práce vydá potvrdenie podľa § 38 ods. 10, ktoré obsahuje nesúhlas s obsadením voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu.

(2) Policajný útvar informuje o zamietnutí žiadosti o vydanie modrej karty členský štát, ktorý ako posledný vydal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny modrú kartu.

§ 40

Obnovenie modrej karty

(1) Policajný útvar obnoví na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny modrú kartu na účel vysokokvalifikovaného zamestnania na štyri roky, alebo ak je obdobie trvania pracovného pomeru kratšie ako štyri roky, policajný útvar obnoví modrú kartu na obdobie trvania pracovného pomeru predĺžené o 90 dní.

(2) Žiadosť o obnovenie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na policajnom útvare najneskôr posledný deň platnosti modrej karty.

(3) Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti o obnovenie modrej karty potvrdenie o jej prijatí.

(4) Žiadosť o obnovenie modrej karty podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive.

(5) K žiadosti o obnovenie modrej karty je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad, priložiť dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a

a) pracovnú zmluvu na výkon zamestnania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, ak na základe tejto pracovnej zmluvy má pracovný pomer trvať najmenej jeden rok odo dňa udelenia modrej karty a mesačná mzda je dohodnutá vo výške najmenej 1,5-násobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v príslušnom odvetví zverejnenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa podáva žiadosť o obnovenie modrej karty, alebo písomný prísľub zamestnávateľa na prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny do zamestnania, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu,

b) rozhodnutie o uznaní dokladu o vzdelaní štátneho príslušníka tretej krajiny podľa osobitného predpisu;[62]) to neplatí, ak tento doklad priložil k žiadosti o vydanie modrej karty a

c) doklad, ktorý potvrdzuje zabezpečenie ubytovania počas pobytu na území Slovenskej republiky.

(6) Policajný útvar pri obnovovaní modrej karty si vyžiada písomne od ústredia práce potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu. K žiadosti o vydanie potvrdenia podľa predchádzajúcej vety policajný útvar priloží kópiu časti žiadosti o obnovenie modrej karty, v ktorej sú osobné údaje žiadateľa, a kópiu dokladu podľa odseku 5 písm. a) až c).

(7) Policajný útvar vydá písomné rozhodnutie o žiadosti o obnovenie modrej karty do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami podľa odseku 5.

(8) Modrá karta sa po skončení jej platnosti až do právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti o obnovenie modrej karty považuje za platnú na území Slovenskej republiky.

(9) Ak držiteľ modrej karty požiadal o zmenu druhu alebo účelu pobytu, jeho pobyt sa na území Slovenskej republiky považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

§ 41

Zamietnutie žiadosti o obnovenie modrej karty, odňatie modrej karty alebo zánik modrej karty

(1) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie modrej karty alebo držiteľovi modrej karty modrú kartu odníme, ak

a) získal modrú kartu podvodným spôsobom, sfalšoval alebo pozmenil modrú kartu,

b) nespĺňa alebo prestal spĺňať podmienky na vydanie modrej karty,

c) vykonáva na území Slovenskej republiky inú činnosť ako vysokokvalifikované zamestnanie,

d) je hrozbou pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

e) neoznámil do piatich pracovných dní policajnému útvaru zmenu zamestnávateľa,

f) neoznámil do piatich pracovných dní policajnému útvaru začiatok obdobia nezamestnanosti,

g) je nezamestnaný dlhšie ako tri po sebe nasledujúce mesiace,

h) je nezamestnaný viac ako jeden raz počas platnosti modrej karty alebo

i) podal žiadosť o poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi podľa osobitného predpisu.[65])

(2) Ustanovenie odseku 1 písm. e) a f) neplatí, ak držiteľ modrej karty preukáže, že oznámenie nebolo policajnému útvaru doručené bez jeho zavinenia.

(3) Ak si držiteľ modrej karty počas obdobia nezamestnanosti, ktoré nepresiahne tri mesiace, nájde nové pracovné miesto, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, oznámi to v tejto lehote policajnému útvaru. Policajný útvar si vyžiada písomne od ústredia práce potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu. Policajný útvar postupuje podľa odseku 1 písm. g) len vtedy, ak ústredie práce vydá potvrdenie podľa predchádzajúcej vety, ktoré obsahuje nesúhlas s obsadením voľného pracovného miesta.

(4) Policajný útvar je povinný poučiť držiteľa modrej karty o tom, že podanie žiadosti o poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi je dôvodom na zamietnutie žiadosti o obnovenie modrej karty alebo na odňatie modrej karty; ak tak neurobí, odsek 1 písm. i) sa nepoužije.

(5) Udelená modrá karta zanikne, ak

a) držiteľ modrej karty odovzdá policajnému útvaru vydanú modrú kartu spolu s písomným oznámením o skončení pobytu na území Slovenskej republiky,

b) držiteľovi modrej karty bol uložený trest vyhostenia,

c) držiteľ modrej karty bol administratívne vyhostený,

d) držiteľ modrej karty nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

e) držiteľ modrej karty získal modrú kartu v členskom štáte,

f) policajný útvar odňal držiteľovi modrú kartu,

g) držiteľ modrej karty získal iný pobyt podľa tohto zákona, ako ten, ktorý mal,

h) držiteľ modrej karty zomrel, bol vyhlásený za mŕtveho, alebo

i) sa skončila platnosť modrej karty.

Druhý oddiel

Trvalý pobyt

§ 42

(1) Trvalý pobyt oprávňuje štátneho príslušníka tretej krajiny zdržiavať sa, vycestovať a opätovne vstupovať na územie Slovenskej republiky v čase, na ktorý mu bol policajným útvarom udelený, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Trvalý pobyt je

a) trvalý pobyt na päť rokov,

b) trvalý pobyt na neobmedzený čas,

c) pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny s priznaným postavením osoby s dlhodobým pobytom Európskej únie (ďalej len „dlhodobý pobyt“).

§ 43

Trvalý pobyt na päť rokov

(1) Policajný útvar udelí trvalý pobyt na päť rokov, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 48 ods. 2, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny,

a) ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky alebo závislým príbuzným v priamom rade štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

b) ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

c) ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na päť rokov alebo dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na päť rokov,

d) ktorý je nezaopatreným dieťaťom starším ako 18 rokov, ktoré sa o seba nedokáže postarať z dôvodu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom, alebo

e) ak je to v záujme Slovenskej republiky.

(2) Trvalý pobyt na päť rokov štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky alebo slobodným dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom, možno udeliť len vtedy, ak so zlúčením súhlasí aj rodič, ktorému toto dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a ktorý má právo stretávať sa s týmto dieťaťom.

Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov

§ 44

(1) Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na zastupiteľskom úrade alebo osobne na policajnom útvare. Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 43 ods. 1 písm. e) nemusí podať žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov osobne. Za štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 43 písm. a) a d), ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov, môže podať žiadosť rodinný príslušník štátneho príslušníka tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny. Orgán, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí. Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov môže štátny príslušník tretej krajiny podať osobne aj na policajnom útvare, ak

a) sa na území Slovenskej republiky zdržiava na základe platného povolenia na pobyt podľa osobitného predpisu,[9])

b) sa na území Slovenskej republiky zdržiava na základe udeleného tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. a) až c) alebo ods. 2,

c) sa na území Slovenskej republiky zdržiava na základe udeleného národného víza podľa § 15,

d) sa na území Slovenskej republiky zdržiava na základe schengenského víza udeleného iným členským štátom na základe dohody o zastúpení pri udeľovaní schengenských víz medzi Slovenskou republikou a iným členským štátom,

e) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, u ktorého sa vízum nevyžaduje, alebo

f) ide o držiteľa osvedčenia Slováka žijúceho v zahraničí.

(2) Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vykoná so žiadateľom o udelenie trvalého pobytu na päť rokov osobný pohovor na účel predbežného posúdenia žiadosti. Pohovor sa vedie v štátnom jazyku alebo inom, obom stranám zrozumiteľnom jazyku. O pohovore zastupiteľský úrad vyhotoví písomný záznam, ktorý priloží k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov. Záznam sa vyhotoví v jazyku, v ktorom sa viedol pohovor, a musí byť podpísaný žiadateľom; ak pohovor nebol vykonaný v štátnom jazyku, zastupiteľský úrad vyhotoví preklad záznamu do štátneho jazyka a opatrí ho osvedčovacou doložkou zastupiteľského úradu. Ak žiadateľ neovláda štátny jazyk, môže si na vlastné náklady zabezpečiť tlmočníka, ktorý je povinný podpísať záznam. Zastupiteľský úrad zašle policajnému útvaru spolu so záznamom aj svoje stanovisko k udeleniu trvalého pobytu na päť rokov, v ktorom uvedie, či udelenie trvalého pobytu na päť rokov odporúča alebo neodporúča s uvedením konkrétnych dôvodov.

§ 45

(1) Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov podáva štátny príslušník tretej krajiny na úradnom tlačive.

(2) Pri podaní žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad a všetky náležitosti k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov ustanovené týmto zákonom, inak zastupiteľský úrad alebo policajný útvar žiadosť o udelenie trvalého pobytu neprijme. Ak zastupiteľský úrad alebo policajný útvar žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov neprijme, poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny písomnú informáciu o tom, ktoré doklady musí k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov doložiť, aby sa jeho žiadosť prijala.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) skutočnosti uvedené v § 43,

b) bezúhonnosť; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny mladšieho ako 14 rokov alebo ak ide o zmenu druhu pobytu a k žiadosti o udelenie predchádzajúceho pobytu priložil doklad potvrdzujúci jeho bezúhonnosť,

c) finančné zabezpečenie pobytu,

d) súhlas podľa § 43 ods. 2, ak je to potrebné, a

e) zabezpečenie ubytovania počas trvalého pobytu na päť rokov.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny odovzdá policajnému útvaru lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte; to neplatí, ak ide o zmenu druhu pobytu. Lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní. Lehotu na predloženie lekárskeho posudku potvrdzujúceho, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, môže policajný útvar na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny predĺžiť o 60 dní.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny preukazuje skutočnosti uvedené v § 43 ods. 1 písm. a) až d) matričným dokladom, ktorý môže byť starší ako 90 dní; ak ide o závislého príbuzného v priamom rade, o slobodné dieťa mladšie ako 18 rokov, o dieťa mladšie ako 18 rokov zverené do osobnej starostlivosti alebo o nezaopatrené dieťa staršie ako 18 rokov, aj dokladom potvrdzujúcim túto skutočnosť. Skutočnosť podľa § 43 ods. 1 písm. e) preukazuje štátny príslušník tretej krajiny potvrdením vydaným ústredným orgánom štátnej správy. Podmienka trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) až d) sa preukazuje občianskym preukazom, potvrdením obce alebo dokladom o pobyte.

(6) Finančné zabezpečenie pobytu podľa odseku 3 písm. c) štátny príslušník tretej krajiny preukáže

a) potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) potvrdením zamestnávateľa o výške dohodnutej mzdy,

c) pracovnou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa o výške vyplácanej mzdy, potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke alebo dokladom o poberaní dôchodku manžela, rodiča alebo štátneho občana Slovenskej republiky, ktorý je príbuzný štátneho príslušníka tretej krajiny v priamom rade spolu s čestným vyhlásením o tom, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny finančné a hmotné zabezpečenie počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky.

(7) Finančné zabezpečenie pobytu štátny príslušník tretej krajiny preukáže vo výške dvanásťnásobku životného minima.[60]) Maloletý štátny príslušník tretej krajiny preukáže finančné zabezpečenie pobytu v polovičnej výške podľa prvej vety.

(8) Zabezpečené ubytovanie musí byť spoločné s ubytovaním štátneho občana Slovenskej republiky alebo štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na päť rokov podľa § 43 ods. 1 písm. a) až d).

(9) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie trvalého pobytu na päť rokov do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru. Policajný útvar rozhodne do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami, ak ide o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. e) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora v Slovenskej republike, alebo jeho dieťaťu podľa § 43 ods. 1 písm. b) až d).

§ 45a

Osobitné ustanovenie o trvalom pobyte na päť rokov

(1) Ministerstvo vnútra môže udeliť trvalý pobyt na päť rokov aj bez splnenia podmienok ustanovených v tomto zákone, a to aj opakovane

a) osobe bez štátnej príslušnosti,

b) z dôvodov hodných osobitného zreteľa,

c) plnoletej osobe, ktorá má udelený tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 1 písm. a) alebo poskytnutú doplnkovú ochranu ako maloletý bez sprievodu najmenej tri roky, počas ktorých študovala na škole na území Slovenskej republiky,

d) ak je to potrebné na poskytovanie ochrany a pomoci svedkovi podľa osobitného predpisu,[66]) alebo

e) na návrh Slovenskej informačnej služby alebo Vojenského spravodajstva z dôvodu bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky.

(2) Osoba bez štátnej príslušnosti je osoba, ktorú žiadny štát podľa svojich zákonov nepovažuje za svojho občana. Na preukázanie tejto skutočnosti postačuje, ak preukáže, že nemá štátnu príslušnosť štátu,

a) v ktorom sa narodila,

b) v ktorom mala svoje predchádzajúce bydlisko alebo pobyt a

c) ktorého štátne občianstvo majú jej rodičia a súrodenci.

(3) Na udeľovanie trvalého pobytu podľa odseku 1 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37]) Ministerstvo vnútra zašle štátnemu príslušníkovi tretej krajiny písomné oznámenie o tom, či jeho žiadosti podľa odseku 1 vyhovelo alebo nevyhovelo. Ak ide o udelenie trvalého pobytu podľa odseku 1 písm. e), zašle ministerstvo vnútra písomné oznámenie podľa predchádzajúcej vety aj Slovenskej informačnej službe alebo Vojenskému spravodajstvu.

(4) Policajný útvar zruší trvalý pobyt podľa odseku 1 písm. b), d) alebo písm. e) na základe žiadosti štátneho orgánu, ktorý o udelenie trvalého pobytu požiadal; proti takému rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Policajný útvar zruší trvalý pobyt podľa

a) odseku 1 písm. a), ak policajný útvar zistí, že nejde o osobu bez štátnej príslušnosti,

b) odseku 1 písm. b) alebo písm. c) z dôvodu podľa § 50 ods. 1 písm. c).

Trvalý pobyt na neobmedzený čas

§ 46

(1) Policajný útvar na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny udelí trvalý pobyt na neobmedzený čas, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 48 ods. 2, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

a) má najmenej štyri roky udelený trvalý pobyt podľa § 43 alebo

b) je dieťaťom mladším ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na neobmedzený čas, alebo dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na neobmedzený čas.

(2) Ministerstvo vnútra môže udeliť trvalý pobyt na neobmedzený čas aj bez splnenia podmienok ustanovených v tomto zákone na návrh Slovenskej informačnej služby alebo Vojenského spravodajstva z dôvodu bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky.

§ 47

(1) Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare; za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť, môže podať žiadosť jeho rodinný príslušník. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) K žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad. Ak štátny príslušník tretej krajiny nepredloží platný cestovný doklad, policajný útvar žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas neprijme.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) finančné zabezpečenie pobytu spôsobom podľa § 45 ods. 6 a vo výške podľa § 45 ods. 7,

b) zdravotné poistenie,

c) bezúhonnosť, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 46 ods. 1 písm. b) staršieho ako 14 rokov,

d) súhlas podľa § 43 ods. 2, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 46 ods. 1 písm. b),

e) skutočnosť uvedenú v § 46 ods. 1 písm. b).

(4) Policajný útvar môže vyžiadať od štátneho príslušníka tretej krajiny

a) doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci zabezpečenie ubytovania,

b) čestné vyhlásenie, že dôvody udelenia trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a), d) alebo písm. e) naďalej trvajú.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 46 ods. 1 písm. b) je povinný k žiadosti priložiť aj lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od podania žiadosti. Lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť starší ako 30 dní.

(6) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru. Policajný útvar rozhodne do 30 dní od doručenia žiadosti spolu so všetkými náležitosťami, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý zastupuje alebo pracuje pre významného zahraničného investora v Slovenskej republike, jeho manžela alebo o jeho dieťa podľa § 43 ods. 1 písm. b) až d).

(7) Trvalý pobyt podľa § 43 sa až do rozhodnutia o žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas považuje za platný na území Slovenskej republiky.

Spoločné ustanovenia o trvalom pobyte na päť rokov a o trvalom pobyte na neobmedzený čas

§ 48

Rozhodovanie o žiadosti o udelenie trvalého pobytu

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie trvalého pobytu prihliada na

a) verejný záujem, mieru ohrozenia bezpečnosti štátu, verejného poriadku alebo verejného zdravia zo strany štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu,

c) mieru integrácie štátneho príslušníka tretej krajiny do spoločnosti,

d) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu trvalého pobytu.

(2) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie trvalého pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny je nežiaducou osobou,

b) je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

c) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie trvalého pobytu,

d) štátny príslušník tretej krajiny uzavrel účelové manželstvo,

e) manželstvo nebolo uzavreté podľa osobitného predpisu,[67]) ak ide o žiadosť o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) alebo § 46 ods. 1 písm. a),

f) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

g) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti alebo

h) stanovisko podľa § 125 ods. 6 obsahuje nesúhlas s udelením trvalého pobytu.

(3) Ak sa žiadosti o udelenie trvalého pobytu vyhovie, policajný útvar písomné rozhodnutie nevydáva a štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zašle písomné oznámenie, že mu bol udelený trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, v ktorom uvedie dátum udelenia trvalého pobytu, a ak ide o trvalý pobyt na päť rokov, aj dátum skončenia platnosti trvalého pobytu. Policajný útvar zašle písomné alebo elektronické oznámenie o udelení trvalého pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny aj príslušnému zastupiteľskému úradu podľa miesta trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ako aj samosprávnemu kraju a obci podľa miesta trvalého pobytu.

(4) Ak štátny príslušník tretej krajiny požiadal o zmenu druhu alebo účelu pobytu, jeho pobyt sa na území Slovenskej republiky považuje za oprávnený až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

§ 49

Zánik trvalého pobytu

Trvalý pobyt zanikne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia trvalého pobytu,

b) štátny príslušník tretej krajiny písomne oznámi skončenie pobytu policajnému útvaru,

c) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny sa skončila platnosť udeleného trvalého pobytu podľa § 43 a nepožiadal o trvalý pobyt podľa § 46,

d) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol uložený trest vyhostenia,

e) štátny príslušník tretej krajiny bol administratívne vyhostený,

f) štátny príslušník tretej krajiny nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

g) policajný útvar zrušil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny trvalý pobyt,

h) štátny príslušník tretej krajiny získal iný pobyt podľa tohto zákona, ako ten, ktorý mal alebo štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol udelený azyl, alebo

i) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 50

Zrušenie trvalého pobytu

(1) Policajný útvar zruší trvalý pobyt, ak

a) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie trvalého pobytu,

b) štátny príslušník tretej krajiny neodovzdal doklad podľa § 45 ods. 4 alebo § 47 ods. 5,

c) štátny príslušník tretej krajiny sa bez písomného oznámenia policajnému útvaru nepretržite zdržiava v zahraničí dlhšie ako 180 dní,

d) manželia nevedú spoločný rodinný život, ak ide o trvalý pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. a),

e) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol udelený trvalý pobyt podľa § 43 ods. 1 písm. a) alebo § 46 ods. 1 písm. a) a jeho manželstvo zaniklo do piatich rokov od udelenia trvalého pobytu na päť rokov, alebo

f) štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o pomoc v hmotnej núdzi.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak

a) by dôsledky zrušenia trvalého pobytu boli neprimerané dôvodu zrušenia trvalého pobytu, najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený pobyt podľa § 45a a § 46 ods. 2,

c) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 43 ods. 1 písm. a) až d), ktorý mal udelený trvalý pobyt najmenej tri roky, a osoba, ku ktorej sa pripájal na trvalý pobyt, zomrela alebo

d) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 43 ods. 1 písm. b) alebo písm. c), ktorý po dovŕšení veku 18 rokov

1. podniká na území Slovenskej republiky,

2. je zamestnaný na území Slovenskej republiky,

3. študuje na škole v Slovenskej republike, alebo

4. vykonáva činnosť uvedenú v § 25 alebo § 26.

(3) Policajný útvar zruší trvalý pobyt podľa § 46 ods. 2 na základe žiadosti štátneho orgánu, ktorý o udelenie trvalého pobytu požiadal; proti takému rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

Osobitné ustanovenia o dlhodobom pobyte

§ 51

Dlhodobý pobyt

Dlhodobý pobyt sa udeľuje na neobmedzený čas.

§ 52

(1) Policajný útvar udelí dlhodobý pobyt, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 54 ods. 2, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny,

a) ktorý sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene a nepretržite po dobu piatich rokov bezprostredne pred podaním žiadosti,

b) ktorému zanikol dlhodobý pobyt podľa § 55 písm. e) alebo § 56 písm. b), c) alebo písm. d), alebo

c) ktorý má päť rokov oprávnený, nepretržitý pobyt na území členských štátov ako držiteľ modrej karty a zdržiava sa na území Slovenskej republiky ako držiteľ modrej karty najmenej dva roky bezprostredne pred podaním žiadosti.

(2) Odsek 1 sa nevzťahuje na štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý

a) je žiadateľom o udelenie azylu,

b) má tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 3,

c) požiadal o poskytnutie dočasného útočiska,

d) je odídencom,

e) má udelený prechodný pobyt na účel štúdia,

f) má udelený prechodný pobyt na účel osobitnej činnosti podľa § 25 ods. 1 písm. d) až f),

g) má udelený prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania,

h) sa zdržiava na území Slovenskej republiky podľa § 23 ods. 6 písm. b), c) alebo písm. d), alebo

i) požíva diplomatické výsady a imunity na území Slovenskej republiky podľa medzinárodného práva.[68])

(3) Do doby nepretržitého pobytu podľa odseku 1 písm. a) sa nezapočítava doba pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 2 písm. g), h) alebo písm. i).

(4) Do doby nepretržitého pobytu podľa odseku 1 písm. a) sa započítava

a) doba prechodného pobytu na účel štúdia alebo doba prechodného pobytu podľa § 25 ods. 1 písm. d) až f) na území Slovenskej republiky v polovičnej dĺžke,

b) doba najviac šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov a najviac desiatich mesiacov, počas ktorých sa štátny príslušník tretej krajiny po oznámení policajnému útvaru zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky,

c) doba od podania žiadosti o udelenie azylu do rozhodnutia o udelení azylu alebo poskytnutia doplnkovej ochrany.

(5) Do doby nepretržitého pobytu podľa odseku 1 písm. c) sa započítava doba najviac 12 po sebe nasledujúcich mesiacov a najviac 18 mesiacov, počas ktorých sa štátny príslušník tretej krajiny zdržiaval mimo územia členských štátov.

§ 53

Žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu

(1) Žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare; za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť, môže podať žiadosť jeho rodinný príslušník. Policajný útvar vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(2) K žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu je štátny príslušník tretej krajiny povinný predložiť platný cestovný doklad. Ak štátny príslušník tretej krajiny nepredloží platný cestovný doklad, policajný útvar žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu neprijme.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm

zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) stabilné a pravidelné zdroje pre neho a pre jeho rodinných príslušníkov, aby sa nestal záťažou pre systém pomoci v hmotnej núdzi Slovenskej republiky,

b) zabezpečenie ubytovania, ak ide o žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 52 ods. 1 písm. b),

c) zdravotné poistenie.

(4) Stabilné a pravidelné zdroje štátny príslušník tretej krajiny môže preukázať najmä pracovnou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa o výške vyplácanej mzdy, potvrdením o zostatku na účte vedenom v banke na meno štátneho príslušníka tretej krajiny, dokladom o poberaní dôchodku.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý mal pred podaním žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu udelený prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, alebo rodinný príslušník podľa § 27 ods. 2 azylanta alebo cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, môže preukázať stabilné a pravidelné zdroje čestným vyhlásením manžela, rodiča alebo osoby, ktorej je zverený do starostlivosti, o tom, že poskytne štátnemu príslušníkovi tretej krajiny finančné a hmotné zabezpečenie počas jeho pobytu na území Slovenskej republiky, spolu s dokladom podľa odseku 4.

(6) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru.

(7) Pobyt udelený podľa tohto zákona sa po skončení jeho platnosti považuje za platný na území Slovenskej republiky až do doručenia rozhodnutia o žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu.

§ 54

Rozhodovanie o žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu

(1) Ak policajný útvar udelí dlhodobý pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má postavenie osoby s dlhodobým pobytom v členskom štáte, udelenie oznámi tomuto členskému štátu.

(2) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie dlhodobého pobytu,

b) je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok,

c) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol odňatý azyl z dôvodov podľa osobitného predpisu,[68a]) alebo

d) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nebola predĺžená doplnková ochrana alebo mu bola doplnková ochrana zrušená z dôvodov podľa osobitného predpisu.[68b])

(3) Policajný útvar, ktorý postupuje podľa odseku 2 písm. b), posúdi mieru ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku vyplývajúcu z trestného činu spáchaného štátnym príslušníkom tretej krajiny a z jeho závažnosti alebo vyplývajúcu z nebezpečenstva hroziaceho od štátneho príslušníka tretej krajiny a zohľadní dĺžku pobytu a rozsah väzieb s krajinou pôvodu.

(4) Proti rozhodnutiu, ktorým bol udelený dlhodobý pobyt, sa nemožno odvolať.

§ 55

Zánik dlhodobého pobytu

Dlhodobý pobyt zanikne, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny sa písomne vzdá dlhodobého pobytu,

b) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol uložený trest vyhostenia,

c) štátny príslušník tretej krajiny bol administratívne vyhostený,

d) štátny príslušník tretej krajiny nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky,

e) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol udelený dlhodobý pobyt v inom členskom štáte,

f) policajný útvar zrušil štátnemu príslušníkovi tretej krajiny dlhodobý pobyt, alebo

g) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 56

Zrušenie dlhodobého pobytu

Policajný útvar dlhodobý pobyt zruší, ak

a) zistí, že štátny príslušník tretej krajiny získal dlhodobý pobyt podvodným spôsobom,

b) sa štátny príslušník tretej krajiny zdržiava viac ako šesť rokov mimo územia Slovenskej republiky,

c) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. a) a b) sa nepretržite zdržiava mimo územia členských štátov 12 po sebe nasledujúcich mesiacov,

d) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. c) sa nepretržite zdržiava mimo územia členských štátov 24 po sebe nasledujúcich mesiacov,

e) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol odňatý azyl z dôvodov podľa osobitného predpisu,[68a]) ak získal dlhodobý pobyt na základe udeleného azylu, alebo

f) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nebola predĺžená doplnková ochrana alebo mu bola doplnková ochrana zrušená z dôvodov podľa osobitného predpisu,[68b]) ak získal dlhodobý pobyt na základe poskytnutej doplnkovej ochrany.

§ 57

Ak policajný útvar štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zamietne žiadosť o dlhodobý pobyt, zruší dlhodobý pobyt alebo ak mu dlhodobý pobyt zanikne a ak tieto skutočnosti nemajú za následok administratívne vyhostenie alebo výkon trestu vyhostenia, je štátny príslušník tretej krajiny oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky, ak spĺňa podmienky na pobyt podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.[46])

Tretí oddiel

Tolerovaný pobyt

§ 58

(1) Policajný útvar udelí tolerovaný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 59 ods. 12,

a) ktorý je maloletou osobou nájdenou na území Slovenskej republiky,

b) ak to vyžaduje rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života a neohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok; štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 27 ods. 1 a § 43 ods. 1 písm. a)až d) možno tento pobyt udeliť len vtedy, ak nie je držiteľom platného cestovného dokladu a hodnoverne preukáže svoju totožnosť iným spôsobom,

c) ktorý je obeťou obchodovania s ľuďmi,[69]) ak má najmenej 18 rokov; policajný útvar alebo osoba poverená ministerstvom vnútra oboznámi štátneho príslušníka tretej krajiny s možnosťou a podmienkami udelenia tolerovaného pobytu z tohto dôvodu a o právach a povinnostiach, ktoré z neho vyplývajú,

d) ak to vyplýva z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar na základe žiadosti orgánu činného v trestnom konaní môže udeliť tolerovaný pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý bol nelegálne zamestnaný za osobitne vykorisťujúcich pracovných podmienok, alebo nelegálne zamestnanej maloletej osobe, ak je prítomnosť tohto štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky nevyhnutná na účely trestného konania. Tolerovaný pobyt policajný útvar udelí na 180 dní. Policajný útvar môže predĺžiť tolerovaný pobyt o 180 dní, a to aj opakovane, až do právoplatného skončenia trestného konania alebo do doby, pokiaľ štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nebude uhradená dlžná suma odmeny za vykonanú prácu. Orgán činný v trestnom konaní alebo osoba poverená ministerstvom vnútra oboznámi štátneho príslušníka tretej krajiny s možnosťou a podmienkami udelenia tolerovaného pobytu z tohto dôvodu a o právach a povinnostiach, ktoré z neho vyplývajú.

(3) Za tolerovaný pobyt sa považuje obdobie najviac 90 dní, počas ktorých sa štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je obeťou obchodovania s ľuďmi a má najmenej 18 rokov, rozhodne, či bude spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi; túto lehotu možno na žiadosť osoby poverenej ministerstvom vnútra predĺžiť o 30 dní.

§ 59

(1) Policajný útvar na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny udelí alebo predĺži tolerovaný pobyt na dobu trvania dôvodov na jeho udelenie, najviac na 180 dní, ak nie je v tretej vete tohto odseku, odseku 6 alebo § 58 ods. 2 ustanovené inak. Žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu a žiadosť o predĺženie tolerovaného pobytu štátny príslušník tretej krajiny podáva osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare. Žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. c) a ods. 2 podáva za štátneho príslušníka tretej krajiny orgán činný v trestnom konaní. Štátny príslušník tretej krajiny je povinný pri podaní žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. b) priložiť doklady, ktorými potvrdí skutočnosti odôvodňujúce udelenie tolerovaného pobytu. Za štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pre bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu alebo predĺženie tolerovaného pobytu, môže podať žiadosť rodinný príslušník štátneho príslušníka tretej krajiny alebo ním splnomocnená osoba, ak na území Slovenskej republiky štátny príslušník tretej krajiny nemá rodinného príslušníka. Za maloletého bez sprievodu, ktorý je umiestnený v zariadení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a nemá ustanoveného opatrovníka, môže podať žiadosť orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

(2) Policajný útvar žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu neprijme, ak je štátny príslušník tretej krajiny v konaní o udelenie azylu podľa osobitného predpisu.[3])

(3) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý požiadal o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. b), priloží k žiadosti doklad, ktorým preukáže potrebu rešpektovania jeho súkromného a rodinného života a doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci jeho bezúhonnosť; ministerstvo vnútra môže v odôvodnených prípadoch od priloženia dokladu potvrdzujúceho jeho bezúhonnosť upustiť.

(4) Policajný útvar môže tolerovaný pobyt aj opakovane predĺžiť; pritom je povinný skúmať, či dôvody, pre ktoré bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelený, naďalej trvajú. Na tento účel je oprávnený od štátneho príslušníka tretej krajiny vyžadovať preukázanie trvania dôvodu, pre ktorý mu udelil tolerovaný pobyt.

(5) Počas platnosti tolerovaného pobytu štátny príslušník tretej krajiny nemôže podnikať.

(6) Policajný útvar udelí tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 1 písm. c) najmenej na 180 dní, a to aj opakovane, ak prítomnosť štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky je nevyhnutná na účely trestného konania; policajný útvar však neudelí tolerovaný pobyt, ak sa preukáže, že žiadateľ neprerušil alebo obnovil z vlastnej vôle kontakty s osobami podozrivými zo spáchania trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi.

(7) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu alebo o žiadosti o predĺženie tolerovaného pobytu do 15 dní od podania žiadosti policajnému útvaru.

(8) Ak policajný útvar žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu alebo žiadosti o predĺženie tolerovaného pobytu vyhovie, namiesto rozhodnutia vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny potvrdenie o tom, že mu bol udelený alebo predĺžený tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky, v ktorom uvedie dátum udelenia alebo predĺženia tolerovaného pobytu.

(9) Ak zanikne dôvod, pre ktorý bol udelený tolerovaný pobyt, štátny príslušník tretej krajiny je povinný túto skutočnosť oznámiť policajnému útvaru najneskôr do 15 dní odo dňa, keď sa o tejto skutočnosti dozvedel.

(10) Ministerstvo vnútra zabezpečí štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 1 písm. c)

alebo ods. 2, primerané ubytovanie, ak si ho nemôže zabezpečiť sám.

(11) Orgán činný v trestnom konaní alebo osoba poverená ministerstvom vnútra informuje štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený tolerovaný pobyt podľa odseku 6, o prípadných programoch alebo projektoch, ktorých cieľom je umožniť jeho začlenenie do spoločnosti počas trvania tolerovaného pobytu.

(12) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu alebo žiadosť o predĺženie tolerovaného pobytu, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

b) nespĺňa podmienky na udelenie tolerovaného pobytu,

c) štátny príslušník tretej krajiny je nežiaducou osobou,

d) nepriložil doklad podľa odseku 3.

(13) Ustanovenia odseku 12 písm. a) a c) sa nevzťahujú na tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 1 písm. a) a c).

(14) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý požiadal o udelenie alebo predĺženie tolerovaného pobytu, je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

§ 60

Zánik tolerovaného pobytu

Tolerovaný pobyt zaniká, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny písomne oznámi policajnému útvaru skončenie pobytu,

b) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny uplynula doba, na ktorú mal udelený tolerovaný pobyt a nepožiadal o jeho predĺženie,

c) štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o udelenie azylu,

d) štátny príslušník tretej krajiny získal iný pobyt podľa tohto zákona, ako ten, ktorý mal,

e) štátny príslušník tretej krajiny vycestoval z územia Slovenskej republiky,

f) štátny príslušník tretej krajiny zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho, alebo

g) bol štátny príslušník tretej krajiny administratívne vyhostený.

§ 61

Zrušenie tolerovaného pobytu

(1) Policajný útvar zruší tolerovaný pobyt, ak

a) zistí, že zanikol dôvod, pre ktorý bol udelený tolerovaný pobyt,

b) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 58 ods. 1 písm. b), c) alebo ods. 2 ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok,

c) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti podľa § 59 ods. 12, alebo

d) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 58 ods. 1 písm. c), ktorý obnovil z vlastnej vôle kontakty s osobami podozrivými zo spáchania trestného činu súvisiaceho s obchodovaním s ľuďmi, ktorý predstiera spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní alebo ktorý prestal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní.

(2) Ustanovenie odseku 1 písm. c) sa nepoužije, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 1 písm. c).

§ 61a

Zotrvanie štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky

(1) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa zdržiava na území Slovenskej republiky neoprávnene, môže zotrvať na území Slovenskej republiky počas

a) trvania prekážok administratívneho vyhostenia podľa § 81,

b) poskytovania ústavnej starostlivosti súvisiacej s neodkladnou zdravotnou starostlivosťou,

c) trvania karanténneho opatrenia,

d) výkonu väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody,

e) lehoty na vycestovanie podľa § 83 ods. 1,

f) trvania dôvodov podľa § 84 ods. 4,

g) zaistenia podľa § 88 alebo § 88a, alebo uloženej povinnosti podľa § 89; to neplatí, ak je žiadateľ o azyl oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu[78a]) alebo

h) prípravy a výkonu administratívneho vyhostenia, alebo návratu podľa osobitného predpisu,[85]) ak nejde o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa písmena g).

(2) Zotrvanie na území Slovenskej republiky sa nepovažuje za pobyt podľa tohto zákona. Na účely § 19, 31, 38, 44 a 52 sa zotrvanie na území nepovažuje za oprávnené zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky.

(3) Ustanovenie odseku 1 písm. b) a c) platí len, ak bola štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnutá ústavná starostlivosť alebo nariadené karanténne opatrenie počas oprávneného pobytu na území Slovenskej republiky.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 1 písm. b) alebo písm. c) je povinný vycestovať z územia Slovenskej republiky

do siedmich dní po odpadnutí dôvodov, pre ktoré mohol zotrvať na území Slovenskej republiky. Policajný útvar môže v odôvodnených prípadoch rozhodnúť o skrátení lehoty podľa predchádzajúcej vety.

(5) Policajný útvar, v ktorého územnej pôsobnosti sa štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 1 písm. a), e), f) alebo písm. h) nachádza, môže tomuto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny uložiť povinnosť podľa § 89 ods. 1 písm. a).

(6) Policajný útvar, v ktorého územnej pôsobnosti sa štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 1 nachádza, vydá tomuto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny písomné potvrdenie o možnosti zotrvať na území Slovenskej republiky; to neplatí, ak je štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 1 vo výkone väzby, výkone trestu odňatia slobody alebo ak je zaistený podľa § 88 alebo 88a.

(7) Štátny príslušník tretej krajiny podľa odseku 1 nemôže podnikať.

Štvrtý oddiel

Narodenie štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky alebo členského štátu

§ 62

(1) Ak sa narodí na území Slovenskej republiky alebo členského štátu štátny príslušník tretej krajiny, ktorého rodič má udelený pobyt podľa tohto zákona, môže rodič štátneho príslušníka tretej krajiny narodeného na území Slovenskej republiky alebo členského štátu požiadať policajný útvar o udelenie pobytu. Policajný útvar udelí tomuto dieťaťu

a) prechodný pobyt podľa § 27, ak majú rodičia udelený prechodný pobyt podľa tohto zákona,

b) prechodný pobyt podľa § 27, ak má rodič udelený dlhodobý pobyt podľa § 52,

c) trvalý pobyt podľa § 43, ak má rodič udelený trvalý pobyt podľa § 43,

d) trvalý pobyt podľa § 46, ak má rodič udelený trvalý pobyt podľa § 46.

(2) K žiadosti podľa odseku 1 rodič predloží

a) platný cestovný doklad dieťaťa alebo vlastný platný cestovný doklad, v ktorom je dieťa zapísané,

b) rodný list dieťaťa,

c) dve fotografie dieťaťa s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu,

d) doklad o finančnom zabezpečení pobytu dieťaťa,

e) doklad o zabezpečení ubytovania dieťaťa.

(3) Ak rodič za štátneho príslušníka tretej krajiny narodeného na území Slovenskej republiky alebo členského štátu nepožiada o udelenie pobytu podľa tohto zákona, je povinný zabezpečiť jeho vycestovanie do 90 dní od narodenia, ak tomu nebránia vážne dôvody.

(4) Policajný útvar rozhodne o žiadosti podľa odseku 1 do 30 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru. Pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny narodeného na území Slovenskej republiky alebo členského štátu sa považuje za oprávnený až do právoplatného rozhodnutia o žiadosti podľa odseku 1.

(5) Ak sa žiadosti podľa odseku 1 vyhovie, policajný útvar písomné rozhodnutie nevydáva a rodičovi zašle písomné oznámenie, že dieťaťu bol udelený pobyt na území Slovenskej republiky, v ktorom uvedie dátum udelenia pobytu.

(6) Policajný útvar zamietne žiadosť podľa odseku 1, ak

a) rodič predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje,

b) údaje v cestovnom doklade nezodpovedajú skutočnosti,

c) rodič nepredložil doklady podľa odseku 2.

(7) Pri zániku a zrušení udeleného pobytu na základe žiadosti podľa odseku 1 platia ustanovenia tohto zákona podľa druhu udeleného pobytu.

DRUHÁ HLAVA

POBYT OBČANA ÚNIE A RODINNÉHO PRÍSLUŠNÍKA OBČANA ÚNIE

§ 63

(1) Táto hlava upravuje právo na pobyt na území Slovenskej republiky pre občana Únie a jeho rodinného príslušníka, ktorý ho sprevádza alebo sa k nemu pripája.

(2) Pobyt občana Únie a pobyt rodinného príslušníka občana Únie podľa tejto hlavy je trvalým pobytom.

Prvý oddiel

Právo na pobyt občana Únie

§ 64

(1) Občan Únie, ktorý je držiteľom platného preukazu totožnosti alebo cestovného dokladu, je oprávnený bez akýchkoľvek ďalších podmienok alebo formalít zdržiavať sa na území Slovenskej republiky tri mesiace odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky. Občan Únie môže namiesto platného preukazu totožnosti alebo cestovného dokladu predložiť akýkoľvek iný doklad, ktorým policajnému útvaru hodnoverne preukáže svoju totožnosť a štátnu príslušnosť k členskému štátu.

(2) Začiatok pobytu na území Slovenskej republiky je občan Únie povinný nahlásiť na policajnom útvare do desiatich pracovných dní odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(3) Právo na pobyt podľa odseku 1 zostáva zachované, pokiaľ sa občan Únie uvedený v § 65 ods. 1 písm. c) alebo písm. d)

nestane osobou v hmotnej núdzi.

(4) Ak policajný útvar pri skúmaní skutočností uvedených v odseku 3 zistí, že občan Únie sa stal neprimeranou záťažou pre systém pomoci v hmotnej núdzi, upozorní ho, že stratil právo na pobyt podľa odseku 1 a že je povinný opustiť územie Slovenskej republiky.

§ 65

(1) Občan Únie má právo na pobyt na území Slovenskej republiky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, ak

a) je zamestnaný na území Slovenskej republiky,

b) je samostatne zárobkovo činnou osobou na území Slovenskej republiky,[71])

c) má dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestali záťažou pre systém pomoci v hmotnej núdzi Slovenskej republiky počas obdobia ich pobytu a zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky,

d) študuje na základnej škole, strednej škole alebo vysokej škole v Slovenskej republike,

e) je u neho predpoklad, že sa zamestná, alebo

f) je rodinným príslušníkom občana Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája a ktorý spĺňa podmienky na pobyt podľa písmen a) až e).

(2) Právo na pobyt občana Únie zostáva zachované, pokiaľ spĺňa podmienky uvedené v odseku 1.

(3) Právo na pobyt občana Únie podľa odseku 1 písm. a) a b) zostáva zachované aj vtedy, ak už nie je zamestnaný ani nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, pokiaľ

a) je v dôsledku choroby alebo úrazu dočasne práceneschopný,

b) je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny po tom, čo bol zamestnaný viac ako jeden rok,

c) je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny po tom, čo sa skončil jeho pracovný pomer na určitú dobu uzatvorený najdlhšie na jeden rok, alebo je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny po tom, čo bol zamestnaný menej ako jeden rok, alebo

d) nastúpil na odborné vzdelávanie; ak nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, musí ísť o odborné vzdelávanie, ktoré súvisí s predchádzajúcim zamestnaním.

(4) Právo na pobyt občana Únie podľa odseku 1 písm. f) zostáva zachované aj vtedy, ak

a) občan Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája, zomrel alebo jeho právo na pobyt na území Slovenskej republiky zaniklo, ak spĺňa podmienky uvedené v odseku 1,

b) občan Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája, zomrel alebo jeho právo na pobyt na území Slovenskej republiky zaniklo, ak ide o jeho dieťa, ktoré študuje na území Slovenskej republiky, alebo rodiča, ktorému bolo toto dieťa zverené do osobnej starostlivosti; toto právo zostáva zachované až do ukončenia štúdií v Slovenskej republike,

c) sa s občanom Únie, ktorého sprevádzal alebo sa k nemu pripojil, rozviedol alebo bolo manželstvo vyhlásené za neplatné, ak spĺňa podmienky uvedené v odseku 1, alebo

d) zanikol trvalý, riadne osvedčený vzťah s občanom Únie, ktorého sprevádzal alebo sa k nemu pripojil, ak spĺňa podmienky uvedené v odseku 1.

(5) Ak existuje opodstatnená pochybnosť, či občan Únie spĺňa podmienky uvedené v odseku 1 alebo odseku 3, môže policajný útvar overiť ich splnenie.

§ 66

(1) Občan Únie, ktorý sa zdržiava na území Slovenskej republiky dlhšie ako tri mesiace, je povinný požiadať o registráciu pobytu na území Slovenskej republiky. Žiadosť o registráciu pobytu sa podáva na úradnom tlačive osobne na policajnom útvare do 30 dní od uplynutia troch mesiacov odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(2) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. a), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad a prísľub zamestnávateľa alebo potvrdenie zamestnávateľa o prijatí do zamestnania.

(3) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. b), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad a doklad preukazujúci, že je samostatne zárobkovo činnou osobou.

(4) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. c), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad, doklad preukazujúci, že má dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestal osobou v hmotnej núdzi počas obdobia pobytu, a doklad o zdravotnom poistení.

(5) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. d), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad, doklad preukazujúci, že študuje na základnej škole, strednej škole alebo vysokej škole v Slovenskej republike, a čestné vyhlásenie o tom, že má dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestal osobou v hmotnej núdzi počas obdobia pobytu v Slovenskej republike.

(6) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. e), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad a čestné vyhlásenie o tom, že si sústavne hľadá prácu na území Slovenskej republiky.

(7) Občan Únie, ktorý žiada o registráciu pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. f), je k žiadosti povinný predložiť platný preukaz totožnosti alebo platný cestovný doklad, doklad osvedčujúci existenciu rodinného vzťahu alebo doklad, že má s občanom Únie trvalý, riadne osvedčený vzťah, a potvrdenie o registrácii občana Únie, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája.

(8) Policajný útvar je povinný pri skúmaní, či má občan Únie dostatočné zdroje pre seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestal osobou v hmotnej núdzi počas obdobia ich pobytu v Slovenskej republike, zohľadniť osobnú situáciu danej osoby.

Občan Únie môže dostatočné zdroje preukázať predložením hotovosti, cestovných šekov, kreditných kariet, výpisov z účtov, dokladov o vlastníctve nehnuteľnosti, dokladu o poberaní dôchodku alebo iného hodnoverného dokladu. Policajný útvar nevyžaduje sumu, ktorú je občan Únie pri registrácii pobytu povinný preukázať, vyššiu, ako je výška životného minima v Slovenskej republike.[60])

(9) Policajný útvar individuálne posudzuje predložené doklady podľa odsekov 2 až 7, pri ktorých skúma skutočnosti, ktoré nimi občan Únie preukazuje. Policajný útvar po preskúmaní dokladov rozhodne o tom, či predložené doklady podľa odsekov 2 až 7 sú postačujúce. Ak predložené doklady nepostačujú na hodnoverné preukázanie skutočností podľa odsekov 2 až 7, policajný útvar takú osobu nezaregistruje. Zároveň túto osobu písomne informuje o tom, aké iné doklady musí predložiť, aby hodnoverne preukázala skutočnosti podľa odsekov 2 až 7, aby bola zaregistrovaná.

(10) Policajný útvar vydá občanovi Únie v deň podania úplnej žiadosti o registráciu potvrdenie o registrácii pobytu občana Únie, v ktorom uvedie meno, priezvisko, adresu registrovanej osoby a dátum registrácie. Ak občan Únie nepredloží doklad podľa § 122, policajný útvar uvedie ako adresu v potvrdení o registrácii obec, kde sa občan Únie bude zdržiavať na pobyte.

(11) Občan Únie podľa § 65 ods. 1, ktorému policajný útvar zaregistroval právo na pobyt, môže požiadať policajný útvar o vydanie dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz občana EÚ“ s platnosťou na päť rokov. Policajný útvar vydá občanovi Únie doklad o pobyte do 30 dní. Ak občan Únie požiada o vydanie dokladu o pobyte, je povinný predložiť doklad o ubytovaní podľa § 122 a dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu, inak policajný útvar doklad o pobyte nevydá; ubytovanie musí spĺňať minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu.[61])

(12) Na vydanie potvrdenia o registrácii sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

§ 67

Právo na trvalý pobyt občana Únie

(1) Občan Únie má právo na trvalý pobyt, ak sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene nepretržite počas obdobia piatich rokov.

(2) Občan Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak sa zdržiava na území Slovenskej republiky oprávnene nepretržite menej ako päť rokov a

a) ide o zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá v čase, keď prestala pracovať, dosiahla zákonom ustanovený vek na vznik nároku na starobný dôchodok,[72])

b) ide o zamestnanca, ktorý odišiel z plateného zamestnania, aby nastúpil na predčasný dôchodok, ak bol na území Slovenskej republiky zamestnaný aspoň počas predchádzajúcich 12 mesiacov a zdržiaval sa na území Slovenskej republiky nepretržite viac ako tri roky,

c) ide o zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá sa nepretržite zdržiavala na území Slovenskej republiky viac ako dva roky a prestala pracovať z dôvodu trvalej neschopnosti pracovať; podmienka nepretržitého pobytu na území Slovenskej republiky viac ako dva roky sa nevzťahuje na zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá trvale stratila schopnosť pracovať v dôsledku choroby z povolania alebo pracovného úrazu,

d) ide o zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnú osobu, ktorá po troch rokoch nepretržitého pobytu podľa § 65 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) pracuje ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte a aspoň raz týždenne sa vracia na územie Slovenskej republiky,

e) ide o rodinného príslušníka občana Únie, s ktorým sa zdržiava na území Slovenskej republiky a ktorý nadobudol právo na trvalý pobyt podľa písmen a) až d), alebo

f) ide o rodinného príslušníka občana Únie, s ktorým sa zdržiava na území Slovenskej republiky a ktorý skôr, než nadobudol právo na trvalý pobyt podľa písmen a) až d), zomrel, ale v čase úmrtia sa táto osoba zdržiavala nepretržite na území Slovenskej republiky aspoň dva roky, alebo zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, alebo ide o pozostalého manžela, ktorý sa vzdal štátneho občianstva Slovenskej republiky po uzavretí manželstva s ním.

(3) Za nepretržitý pobyt sa považuje aj

a) dočasná neprítomnosť na území Slovenskej republiky nepresahujúca spolu šesť mesiacov v roku,

b) neprítomnosť na území Slovenskej republiky počas výkonu povinnej vojenskej služby,

c) neprítomnosť na území Slovenskej republiky trvajúca maximálne 12 po sebe nasledujúcich mesiacov z dôvodu tehotenstva a pôrodu, vážnej choroby, štúdia, odborného vzdelávania, vyslania do zahraničia alebo z iných vážnych dôvodov.

(4) Do obdobia nepretržitého pobytu na území Slovenskej republiky podľa odseku 2 písm. b) a c) sa započítava aj obdobie výkonu práce v členskom štáte.

(5) Do obdobia zamestnania podľa odseku 2 písm. a) až d) sa započítava aj obdobie nedobrovoľnej nezamestnanosti občana Únie, ktorý sa riadne zaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, obdobie neodpracované z dôvodov nezávislých od vôle občana Únie alebo obdobie neschopnosti pracovať v dôsledku choroby alebo nehody.

(6) Podmienka dĺžky pobytu na území Slovenskej republiky a dĺžky zamestnania na území Slovenskej republiky podľa odseku 2 písm. b) alebo písm. c) sa nevzťahuje na občana Únie, ktorý je manželom štátneho občana Slovenskej republiky alebo ktorý je manželom osoby, ktorá sa vzdala štátneho občianstva Slovenskej republiky po uzavretí manželstva s ním.

(7) Policajný útvar na základe žiadosti vydá občanovi Únie do 30 dní doklad o pobyte s názvom „Pobytový preukaz občana EÚ“ s platnosťou na desať rokov, ak spĺňa podmienky podľa odseku 1 alebo odseku 2.

(8) K žiadosti o vydanie dokladu o pobyte občan Únie priloží dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklad potvrdzujúci splnenie podmienok podľa odseku 1 alebo odseku 2. Ak občan Únie pri zmene adresy pobytu na území Slovenskej republiky nepredloží doklad podľa § 122, policajný útvar uvedie ako adresu v doklade o pobyte obec, kde sa občan Únie bude zdržiavať na pobyte.

§ 68

Ukončenie práva na pobyt občana Únie

(1) Právo na pobyt občana Únie alebo právo na trvalý pobyt občana Únie zaniká, ak občan Únie

a) písomne oznámi skončenie pobytu policajnému útvaru,

b) bol administratívne vyhostený,

c) policajný útvar odňal jeho právo na pobyt alebo právo na trvalý pobyt,

d) zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho alebo

e) nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar na základe rozhodnutia môže odňať právo na pobyt občanovi Únie, ak

a) pri registrácii pobytu alebo pri vydaní dokladu o pobyte predloží falošný alebo pozmenený doklad preukazujúci splnenie podmienok podľa § 66 alebo § 67 alebo pri registrácii pobytu uvedie nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt,

b) počas trvania pobytu zistí skutočnosti, že občan Únie získal právo na pobyt na základe predloženia falošného alebo pozmeneného dokladu preukazujúceho splnenie podmienok podľa § 66 alebo § 67, alebo uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt,

c) má právo na pobyt podľa § 65 ods. 1 písm. c) alebo písm. d) a stal sa osobou v hmotnej núdzi, alebo

d) uzavrel účelové manželstvo.

(3) Policajný útvar je povinný pri postupe podľa odseku 2 skúmať skutočnosti odôvodňujúce odňatie práva na pobyt občanovi Únie. Ak policajný útvar zistí, že dôsledky odňatia práva na pobyt občana Únie by boli neprimerané vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, rodinnú situáciu, dĺžku doterajšieho pobytu, mieru jeho integrácie do spoločnosti alebo na rozsah väzieb s krajinou pôvodu, tak právo na pobyt občanovi Únie neodníme.

(4) Policajný útvar je povinný po zistení skutočností, ktoré zakladajú postup podľa odseku 2 písm. c), umožniť občanovi Únie, aby do primeraného časového obdobia hodnoverne preukázal, že už nie je osobou v hmotnej núdzi. Ak občan Únie túto skutočnosť hodnoverne preukáže, policajný útvar právo na pobyt neodníme.

(5) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt určí občanovi Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(6) Policajný útvar na základe rozhodnutia môže odňať právo na trvalý pobyt občanovi Únie, ak

a) sa zdržiava mimo územia Slovenskej republiky dlhšie ako dva po sebe nasledujúce roky,

b) zistí, že získal právo na trvalý pobyt podvodným spôsobom, alebo

c) uzavrel účelové manželstvo.

(7) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na trvalý pobyt určí občanovi Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(8) Ak občan Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt podľa odseku 2 alebo odseku 7, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o odňatí práva na pobyt.

Druhý oddiel

Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie

§ 69

(1) Rodinný príslušník občana Únie, ktorý je držiteľom platného cestovného dokladu, je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky tri mesiace odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky, ak občana Únie, ktorého je rodinným príslušníkom, sprevádza alebo sa k nemu pripája. Rodinný príslušník občana Únie môže namiesto platného cestovného dokladu predložiť akýkoľvek iný doklad, ktorým policajnému útvaru hodnoverne preukáže svoju totožnosť a rodinný vzťah k občanovi Únie.

(2) Začiatok pobytu na území Slovenskej republiky je rodinný príslušník občana Únie povinný nahlásiť na policajnom útvare do desiatich pracovných dní odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(3) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie podľa odseku 1 zostáva zachované, pokiaľ sa nestane osobou v hmotnej núdzi.

(4) Ak policajný útvar pri kontrole rodinného príslušníka občana Únie zistí, že stratil právo na pobyt podľa odseku 1, upozorní ho, že je povinný opustiť územie Slovenskej republiky.

§ 70

(1) Rodinný príslušník občana Únie má právo na pobyt na území Slovenskej republiky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, pokiaľ garant spĺňa podmienky podľa § 65 ods. 1 písm. a) až e) alebo § 67.

(2) Garantom sa rozumie občan Únie s právom na pobyt alebo s právom na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, ktorého sprevádza alebo sa k nemu pripája na pobyt jeho rodinný príslušník.

(3) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie zostáva zachované aj v prípade úmrtia garanta, s ktorým sa zdržiaval na území Slovenskej republiky najmenej jeden rok pred jeho úmrtím, pokiaľ spĺňa podmienky podľa § 65 ods. 1 písm. a) až e) alebo je rodinným príslušníkom osoby spĺňajúcej tieto podmienky a rodina už existovala na území Slovenskej republiky.

(4) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie zostáva zachované aj vtedy, ak garant zomrel alebo jeho právo na pobyt

na území Slovenskej republiky zaniklo a ide o jeho dieťa, ktoré študuje na území Slovenskej republiky, alebo rodiča, ktorému bolo toto dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Toto právo zostáva zachované až do ukončenia štúdií v Slovenskej republiky.

(5) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie zostáva zachované aj vtedy, ak sa jeho manželstvo s garantom skončilo rozvodom alebo bolo vyhlásené za neplatné, ak spĺňa podmienky podľa § 65 ods. 1 písm. a) až e) alebo je rodinným príslušníkom osoby spĺňajúcej tieto podmienky a rodina už existovala na území Slovenskej republiky a

a) jeho manželstvo s garantom trvalo minimálne tri roky, z toho aspoň jeden rok na území Slovenskej republiky,

b) má dieťa garanta zverené do osobnej starostlivosti,

c) manželstvo zaniklo z dôvodu domáceho násilia, závislosti garanta na alkohole, omamných látkach, psychotropných látkach, hazardných hrách alebo z iných závažných dôvodov, alebo

d) má právo stretávať sa s maloletým dieťaťom na území Slovenskej republiky na základe vzájomnej dohody oboch rodičov dieťaťa alebo má toto právo priznané súdom po dobu, pokiaľ je to potrebné.

(6) Odsek 5 sa primerane vzťahuje aj na rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. g).

(7) Ak existuje opodstatnená pochybnosť, či rodinný príslušník občana Únie spĺňa podmienky podľa odsekov 1 a 3 až 5, môže policajný útvar overiť ich splnenie.

(8) Rodinný príslušník občana Únie preukazuje právo na pobyt na území Slovenskej republiky platným dokladom o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“ alebo môže toto právo preukázať akýmkoľvek iným hodnoverným spôsobom.

(9) Rodinný príslušník občana Únie je povinný podať žiadosť o vydanie dokladu o pobyte na policajnom útvare do 30 dní od uplynutia troch mesiacov odo dňa vstupu na územie Slovenskej republiky.

(10) Policajný útvar vydá rodinnému príslušníkovi občana Únie v deň podania žiadosti o vydanie dokladu o pobyte potvrdenie o podaní žiadosti o vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie, v ktorom uvedie meno, priezvisko, adresu rodinného príslušníka občana Únie a dátum podania žiadosti. Ak rodinný príslušník občana Únie nepredloží doklad podľa § 122 alebo ak ubytovanie nespĺňa minimálne požiadavky podľa osobitného predpisu,[61]) policajný útvar uvedie ako adresu v potvrdení o podaní žiadosti o vydanie dokladu o pobyte obec, kde sa bude zdržiavať na pobyte.

(11) Policajný útvar na základe žiadosti vydá rodinnému príslušníkovi občana Únie do 30 dní doklad o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“ s platnosťou na päť rokov alebo na obdobie predpokladaného pobytu garanta, ak je toto obdobie kratšie ako päť rokov. K žiadosti o vydanie dokladu o pobyte rodinný príslušník občana Únie predloží

a) platný cestovný doklad,

b) dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu,

c) doklad osvedčujúci existenciu rodinného vzťahu s garantom,

d) potvrdenie o registrácii pobytu garanta,

e) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. b) alebo písm. c), dokumenty preukazujúce túto skutočnosť,

f) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. d), hodnoverný dokument preukazujúci, že je osobou závislou od garanta,

g) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. e), hodnoverný dokument preukazujúci, že je členom domácnosti garanta,

h) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. f), hodnoverný dokument preukazujúci, že je z vážnych zdravotných dôvodov odkázaný na starostlivosť garanta,

i) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. g), hodnoverný dokument preukazujúci existenciu trvalého, riadne osvedčeného vzťahu s garantom,

j) ak ide o rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. h), povolenie na pobyt rodinného príslušníka občana Únie vydané na jeho meno členským štátom.

(12) Policajný útvar individuálne posudzuje predložené doklady a dokumenty podľa odseku 11, pri ktorých skúma skutočnosti, ktoré nimi rodinný príslušník občana Únie preukazuje. Policajný útvar po preskúmaní dokladov a dokumentov rozhodne o tom, či predložené doklady a dokumenty podľa odseku 11 sú postačujúce. Ak predložené doklady a dokumenty nepostačujú na hodnoverné preukázanie skutočností podľa odseku 11, policajný útvar nevydá takej osobe doklad o pobyte. Zároveň túto osobu písomne informuje o tom, aké iné doklady alebo dokumenty musí predložiť, aby hodnoverne preukázala skutočnosti podľa odseku 11, aby jej bol vydaný doklad o pobyte.

(13) Čestné vyhlásenie garanta, že bude podporovať rodinného príslušníka občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. d), nepostačuje na preukázanie existencie závislosti a policajný útvar neakceptuje toto čestné vyhlásenie bez ďalších dokladov ako iný hodnoverný dokument podľa odseku 11 písm. f).

(14) Ak rodinný príslušník občana Únie podľa § 2 ods. 5 písm. d) predložil dokument podľa odseku 11 písm. f), je policajný útvar povinný posudzovať, či rodinný príslušník občana Únie má materiálnu podporu od garanta a či vzhľadom na finančné a sociálne podmienky v krajine pôvodu alebo v krajine, z ktorej prichádza, potrebuje materiálnu podporu.

(15) Doklad o pobyte rodinného príslušníka občana Únie nestráca platnosť, ak

a) jeho dočasná neprítomnosť na území Slovenskej republiky nepresiahne spolu šesť mesiacov v roku,

b) sa nezdržiava na území Slovenskej republiky počas trvania povinnej vojenskej služby,

c) jeho neprítomnosť na území Slovenskej republiky trvá najviac 12 po sebe nasledujúcich mesiacov z dôvodu tehotenstva a pôrodu, vážnej choroby, štúdia, odborného vzdelávania, vyslania do zahraničia alebo z iných vážnych dôvodov.

(16) Na vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

§ 71

Právo na trvalý pobyt rodinného príslušníka občana Únie

(1) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt, ak sa na území Slovenskej republiky zdržiava s garantom oprávnene nepretržite počas obdobia piatich rokov.

(2) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak sa zdržiava na území Slovenskej republiky s garantom oprávnene nepretržite menej ako päť rokov, ak garant má právo na trvalý pobyt podľa § 67 ods. 2.

(3) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak sa zdržiava na území Slovenskej republiky oprávnene nepretržite počas obdobia piatich rokov a má zachované právo pobytu podľa § 70 ods. 3 alebo ods. 5.

(4) Rodinný príslušník občana Únie má právo na trvalý pobyt aj vtedy, ak garant podľa § 65 ods. 1 písm. a) a b), s ktorým sa zdržiaval na území Slovenskej republiky, zomrel skôr, než nadobudol právo na trvalý pobyt podľa § 67, ale

a) v čase úmrtia sa garant zdržiaval nepretržite na území Slovenskej republiky aspoň dva roky,

b) zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, alebo

c) ide o pozostalého manžela, ktorý sa vzdal štátneho občianstva Slovenskej republiky po uzavretí manželstva s ním.

(5) Do doby nepretržitého pobytu sa započítava aj obdobie uvedené v § 67 ods. 3.

(6) Do obdobia nepretržitého pobytu na území Slovenskej republiky podľa odseku 3 sa započítava aj obdobie výkonu práce v členskom štáte.

(7) Policajný útvar na základe žiadosti vydá rodinnému príslušníkovi občana Únie do 30 dní doklad o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“ s platnosťou na desať rokov, ak spĺňa podmienky podľa odseku 1, 2, 3 alebo odseku 4; po skončení jeho platnosti policajný útvar vydá nový doklad o pobyte.

(8) Rodinný príslušník občana Únie je povinný požiadať o vydanie dokladu o pobyte podľa odseku 7 najneskôr v posledný deň platnosti jeho dokladu o pobyte vydaného podľa § 70 ods. 11.

(9) K žiadosti o vydanie dokladu o pobyte rodinný príslušník občana Únie priloží dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklad preukazujúci dĺžku nepretržitého pobytu podľa odseku 1, 2, 3 alebo odseku 4; to neplatí, ak ide o vydanie dokladu po uplynutí platnosti, keď je povinný priložiť iba fotografie.

(10) Doklad o pobyte rodinného príslušníka občana Únie stráca platnosť, ak sa zdržiava mimo územia Slovenskej republiky viac ako dva po sebe nasledujúce roky.

§ 72

Ukončenie práva na pobyt rodinného príslušníka občana Únie

(1) Právo na pobyt rodinného príslušníka občana Únie alebo právo na trvalý pobyt rodinného príslušníka občana Únie zaniká, ak

a) písomne oznámi ukončenie pobytu policajnému útvaru,

b) bol administratívne vyhostený,

c) policajný útvar odňal jeho právo na pobyt alebo právo na trvalý pobyt,

d) zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho, alebo

e) nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar, na základe rozhodnutia, môže odňať právo na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie, ak

a) pri podaní žiadosti o vydanie dokladu o pobyte predložil falošný alebo pozmenený doklad preukazujúci splnenie podmienok podľa § 70 ods. 11, alebo uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt,

b) počas trvania pobytu zistí skutočnosti, že rodinný príslušník občana Únie získal právo na pobyt na základe predloženia falošného alebo pozmeneného dokladu preukazujúceho splnenie podmienok podľa § 70 ods. 11, alebo uviedol nepravdivé údaje týkajúce sa splnenia podmienok, na ktoré sa viaže jeho právo na pobyt,

c) má právo na pobyt podľa § 70, stal sa osobou v hmotnej núdzi a je rodinným príslušníkom občana Únie podľa § 65 ods. 1 písm. c) alebo písm. d),

d) zistí, že ide o účelové manželstvo.

(3) Policajný útvar je povinný pri postupe podľa odseku 2 skúmať skutočnosti odôvodňujúce odňatie práva na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie. Ak policajný útvar zistí, že dôsledky odňatia práva na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie sú neprimerané vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, rodinnú situáciu, dĺžku doterajšieho pobytu, mieru jeho integrácie do spoločnosti, ako aj na rozsah väzieb s krajinou pôvodu, tak právo na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie neodníme.

(4) Policajný útvar je povinný po zistení skutočností, ktoré zakladajú postup podľa odseku 2 písm. c), umožniť rodinnému príslušníkovi občana Únie, aby do primeraného časového obdobia hodnoverne preukázal, že už nie je osobou v hmotnej núdzi. Ak rodinný príslušník občana Únie túto skutočnosť hodnoverne preukáže, policajný útvar právo na pobyt neodníme.

(5) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt určí rodinnému príslušníkovi občana Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(6) Policajný útvar, na základe rozhodnutia, môže odňať právo na trvalý pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie, ak

a) sa zdržiava mimo územia Slovenskej republiky dlhšie ako dva za sebou idúce roky,

b) zistí, že ide o účelové manželstvo s garantom,

c) zistí, že získal právo na trvalý pobyt podvodným spôsobom.

(7) Policajný útvar v rozhodnutí o odňatí práva na trvalý pobytu určí rodinnému príslušníkovi občana Únie povinnosť vycestovať z územia Slovenskej republiky do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

(8) Ak rodinný príslušník občana Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o odňatí práva na pobyt, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o odňatí práva na pobyt.

TRETIA HLAVA

DOKLADY PRE CUDZINCOV

§ 73

Doklad o pobyte

(1) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny doklad o pobyte do 30 dní od

a) udelenia pobytu, ak si podal žiadosť o udelenie pobytu na policajnom útvare,

b) splnenia povinnosti podľa § 111 ods. 2 písm. b), ak si podal žiadosť o udelenie pobytu na zastupiteľskom úrade,

c) podania žiadosti o vydanie dokladu o pobyte,

d) obnovenia prechodného pobytu alebo udelenia trvalého pobytu podľa § 46 ods. 1.

(2) Ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. a), ktorý získal dlhodobý pobyt po tom, čo mal priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte na základe poskytnutej medzinárodnej ochrany v tomto štáte, policajný útvar vydá doklad o pobyte bezodkladne po doručení písomnej informácie členského štátu, ktorý štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytol medzinárodnú ochranu. Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

(3) Doklad o pobyte obsahuje údaje o štátnom príslušníkovi tretej krajiny uvedené v osobitnom predpise[59]) a slová „oprávnenie pracovať“, ak ide o prechodný pobyt podľa § 24 až 27, 29 alebo § 30. Súčasťou dokladu o pobyte je elektronický čip.

(4) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol udelený prechodný pobyt, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou podľa času, na ktorý bol udelený prechodný pobyt; ak má zabezpečené ubytovanie na kratší čas, ako mu bol udelený prechodný pobyt, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou na čas, na ktorý má zabezpečené ubytovanie. Platnosť dokladu o pobyte musí vždy skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny. Policajný útvar v doklade o pobyte v položke „poznámky“ uvedie konkrétny účel prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny. Ak bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou podľa času, na ktorý bol udelený prechodný pobyt.

(5) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 23 ods. 5 doklad o pobyte, v ktorom v položke „druh pobytu“ uvedie „ICT“ a v položke „poznámky“ uvedie „prechodný pobyt“.

(6) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 37 ods. 2 doklad o pobyte, v ktorom v položke „druh pobytu“ uvedie „Modrá karta EÚ“ a v poznámke uvedie príslušnú oblasť, na ktorú má štátny príslušník tretej krajiny vyššiu odbornú kvalifikáciu.

(7) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 doklad o pobyte, v ktorom v položke „druh pobytu“ uvedie „osoba s dlhodobým pobytom – EÚ“. Ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. c), policajný útvar v položke „poznámky“ uvedie „bývalý držiteľ modrej karty EÚ“.

(8) Ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. a), ktorý získal dlhodobý pobyt na základe udeleného azylu z dôvodu prenasledovania alebo poskytnutej doplnkovej ochrany z dôvodu vážneho bezprávia, policajný útvar v položke „poznámky“ uvedie slová „Medzinárodná ochrana poskytnutá v Slovenskej republike“ a dátum udelenia azylu alebo poskytnutia doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky.

(9) Ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. a), ktorý získal dlhodobý pobyt po tom, čo mal priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte na základe poskytnutej medzinárodnej ochrany v tomto štáte, policajný útvar v položke „poznámky“ uvedie rovnaké znenie, ktoré sa uvádza v poznámke povolenia na pobyt osoby s dlhodobým pobytom vydaného v tomto členskom štáte, v štátnom jazyku;[99]) to neplatí, ak bola medzinárodná ochrana právoplatne odňatá. Policajný útvar pred vydaním dokladu o pobyte podľa predchádzajúcej vety požiada členský štát, ktorý štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytol medzinárodnú ochranu, o informáciu, či medzinárodná ochrana stále trvá.

(10) Policajný útvar vydá nový doklad o pobyte štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má udelený dlhodobý pobyt podľa § 52 ods. 1 písm. a) a b), v lehote podľa odseku 1 písm. c), ak členský štát oznámi, že mu poskytol medzinárodnú ochranu a v položke „poznámky“ uvedie slová „Medzinárodná ochrana poskytnutá v“, členský štát, ktorý poskytol medzinárodnú ochranu, a dátum poskytnutia medzinárodnej ochrany.

(11) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol udelený trvalý pobyt podľa § 43, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou najviac na päť rokov; ak má zabezpečené ubytovanie na kratší čas ako na päť rokov, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou na čas, na ktorý má zabezpečené ubytovanie. Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol udelený trvalý pobyt podľa § 46 alebo § 52, policajný útvar vydá doklad o pobyte s platnosťou najviac na desať rokov. Platnosť dokladu o pobyte sa musí vždy skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny. Policajný útvar uvedie v doklade o pobyte v položke „poznámky“ slová „oprávnenie pracovať“, ak ide o trvalý pobyt podľa § 43 alebo § 46.

(12) Cudzincovi, ktorému bol udelený azyl, policajný útvar vydá doklad o pobyte, v ktorom uvedie názov „azylant“. Platnosť dokladu o pobyte je desať rokov; ak ide o azylanta, ktorému bol udelený azyl na tri roky, je platnosť dokladu tri roky. Cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, policajný útvar vydá do 15 dní doklad o pobyte, v ktorom uvedie názov „doplnková ochrana“; platnosť dokladu o pobyte je jeden rok. Po uplynutí platnosti dokladu o pobyte policajný útvar vydá cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, nový doklad o pobyte s platnosťou na dva roky. Pred uplynutím platnosti dokladu o pobyte vydaného podľa tohto odseku sa platnosť takého dokladu skončí aj vtedy, ak cudzincovi zanikol azyl alebo zanikla doplnková

ochrana.

(13) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má právny nárok na pobyt na základe medzinárodnej zmluvy,[42]) policajný útvar vydá na základe jeho žiadosti doklad o pobyte s platnosťou najviac na päť rokov.

(14) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol vydaný doklad o pobyte podľa odseku 4 alebo odseku 11 s platnosťou na kratší čas, ako má udelený pobyt, a štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol udelený trvalý pobyt podľa § 46 alebo § 52, požiada o vydanie nového dokladu o pobyte najneskôr 30 dní pred skončením platnosti dokladu o pobyte.

(15) Policajný útvar v doklade o pobyte uvedie meno a priezvisko a ostatné mená a priezviská cudzinca podľa tvaru uvedeného latinkou v cestovnom doklade alebo v rozhodnutí o udelení azylu, alebo v rozhodnutí o poskytnutí doplnkovej ochrany. Ak štátny príslušník tretej krajiny nepredloží doklad potvrdzujúci zabezpečenie ubytovania podľa § 122, policajný útvar uvedie ako adresu v doklade o pobyte obec, kde sa bude štátny príslušník tretej krajiny zdržiavať počas pobytu.

(16) Na vydanie dokladu o pobyte podľa § 66 ods. 11, § 67 ods. 7, § 70 ods. 11 a § 71 ods. 7 sa rovnako vzťahujú odseky 3, 14 a 15.

(17) Cudzinec môže byť držiteľom len jedného dokladu o pobyte.

(18) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa § 23 ods. 1 spolu s dokladom o pobyte aj doklad „Dodatočné údaje o zamestnaní“, v ktorom uvedie názov, adresu a identifikačné číslo zamestnávateľa, miesto výkonu práce, druh vykonávanej práce a obdobie výkonu práce. Policajný útvar vydá nový doklad podľa predchádzajúcej vety, ak

a) štátny príslušník tretej krajiny si splnil povinnosť podľa § 111 ods. 1 písm. t), predložil novú pracovnú zmluvu a príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vydal potvrdenie podľa § 33 ods. 3, ktoré obsahuje súhlas s obsadením voľného pracovného miesta, a

b) ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 23 ods. 1.

§ 73a

Elektronický čip

(1) Elektronický čip obsahuje údaje, ktoré sú zapísané, alebo údaje, ktoré možno zapísať do dokladu o pobyte podľa § 73 ods. 3. Do elektronického čipu možno zapísať ďalšie údaje v rozsahu a za podmienok ustanovených osobitným predpisom;[72a]) ak nie je možné pre nedostatok miesta do elektronického čipu zapísať všetky údaje, cudzinec určí, ktoré z nich sa zapíšu.

(2) Držiteľ si môže overiť údaje, ktoré sú zapísané do elektronického čipu, na policajnom útvare, ktorý doklad vydal.

(3) K dokladu o pobyte sa pripája bezpečnostný osobný kód, ktorý slúži na potvrdenie totožnosti držiteľa pri elektronickej komunikácii s informačnými systémami orgánov verejnej správy alebo s inými fyzickými osobami alebo právnickými osobami.

(4) Bezpečnostný osobný kód je kombináciou najmenej šiestich a najviac desiatich číslic, ktorú si zvolí cudzinec pri podaní žiadosti o vydanie dokladu o pobyte alebo neskôr na policajnom útvare; za cudzinca pozbaveného spôsobilosti na právne úkony bezpečnostný osobný kód zvolí jeho opatrovník.

(5) Počas platnosti dokladu o pobyte môže držiteľ bezpečnostný osobný kód zmeniť. Zmena bezpečnostného osobného kódu sa vykonáva na policajnom útvare alebo na inom mieste, ktoré zverejní ministerstvo vnútra, alebo prostredníctvom aplikačného programového vybavenia zverejneného na tento účel ministerstvom vnútra.

(6) Ak držiteľ dokladu o pobyte pri elektronickej komunikácii päťkrát po sebe chybne uvedie bezpečnostný osobný kód, ďalšia možnosť jeho elektronickej komunikácie sa zablokuje; odblokovanie na žiadosť držiteľa dokladu o pobyte vykoná policajný útvar.

§ 74

Cudzinecký pas

(1) Cudzinecký pas oprávňujúci cudzinca na vycestovanie zo Slovenskej republiky a na návrat do Slovenskej republiky vydá policajný útvar

a) cudzincovi, ktorému sa poskytla doplnková ochrana a nemá vlastný platný cestovný doklad,

b) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má udelený dlhodobý pobyt podľa § 52 ods. 1 písm. a) na základe poskytnutej doplnkovej ochrany a nemá vlastný platný cestovný doklad, alebo

c) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý má udelený trvalý pobyt podľa podľa § 45a ods. 1 písm. b) až e) alebo § 46 ods. 2 a nemá vlastný platný cestovný doklad.

(2) Cudzinecký pas oprávňujúci štátneho príslušníka tretej krajiny na vycestovanie vydá policajný útvar štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nemá vlastný platný cestovný doklad a ktorý nemožno zabezpečiť ani prostredníctvom zastupiteľského úradu štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a

a) ktorému bol udelený tolerovaný pobyt alebo ktorý zotrváva na území Slovenskej republiky podľa § 61a ods. 1 písm. a) až c),

b) o ktorom sa rozhodlo, že bude administratívne vyhostený, alebo ktorému bol uložený trest vyhostenia, alebo

c) ktorý sa narodil na území Slovenskej republiky.

(3) Žiadosť o vydanie cudzineckého pasu je povinný podať štátny príslušník tretej krajiny osobne na policajnom útvare; to neplatí, ak je štátny príslušník tretej krajiny umiestnený v zariadení na základe rozhodnutia o zaistení podľa tohto zákona.

(4) Policajný útvar vydá cudzinecký pas do 30 dní od podania žiadosti o vydanie cudzineckého pasu.

(5) Platnosť cudzineckého pasu policajný útvar určí na nevyhnutný čas, najdlhšie na jeden rok. Platnosť cudzineckého pasu môže policajný útvar opakovane predĺžiť.

(6) Územnú platnosť cudzineckého pasu určí policajný útvar podľa účelu, na ktorý ho vydal.

(7) Policajný útvar vydaný cudzinecký pas odníme, ak pominuli dôvody na jeho vydanie.

(8) Na konanie o vydaní alebo odňatí cudzineckého pasu sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[37])

ŠTVRTÁ HLAVA

KONTROLA POBYTU A EVIDENCIA OSÔB

Prvý oddiel

Kontrola pobytu

§ 75

(1) Policajný útvar je oprávnený vykonávať kontrolu

a) oprávnenosti pobytu, plnenia podmienok pobytu a dodržiavania povinností cudzinca podľa tohto zákona,

b) dodržiavania povinností inými fyzickými osobami a právnickými osobami v súvislosti s pobytom podľa tohto zákona.

(2) Pri výkone kontroly podľa odseku 1 je policajt oprávnený

a) vstupovať na miesta určené na podnikanie, zamestnanie alebo štúdium a do priestorov ubytovacích zariadení; to neplatí, ak je nedotknuteľnosť miesta zaručená osobitným predpisom,[73])

b) požadovať preukázanie totožnosti a vyžadovať vysvetlenie ku skutočnostiam, ktoré sú predmetom kontroly.

(3) Ak policajný útvar pri kontrole pobytu zistí, že cudzinec sa preukázal falošným alebo pozmeneným dokladom, je oprávnený taký doklad zadržať. Zadržať môže aj doklad, ktorý nebol vydaný na meno kontrolovaného cudzinca a ktorým sa cudzinec preukazuje ako vlastným, alebo ak bol orgánom štátu, ktorý ho vydal, vyhlásený za neplatný alebo odcudzený.

Druhý oddiel

Evidencia osôb

§ 76

(1) Policajný útvar pri plnení úloh vedie v informačných systémoch Policajného zboru vedených podľa osobitného predpisu[74]) evidencie o

a) vstupe, pobyte a vycestovaní cudzincov,

b) žiadateľoch o víza, o udelených alebo neudelených vízach,

c) žiadateľoch o pobyt, o štátnych príslušníkoch tretej krajiny s udeleným pobytom a o zamietnutých žiadostiach o udelenie pobytu,

d) žiadostiach o registráciu občanov Únie a o občanoch Únie registrovaných na pobyt,

e) žiadostiach o vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie a o vydaných dokladoch o pobyte rodinných príslušníkov občana Únie,

f) žiadateľoch o vydanie cudzineckého pasu a cestovného dokladu cudzinca a o predĺžení platnosti týchto dokladov,

g) štátnych príslušníkoch tretej krajiny, pre ktorých bolo policajným útvarom overené pozvanie, a o osobách, ktoré štátnych príslušníkov tretej krajiny pozývajú,

h) stratených, odcudzených cestovných dokladoch a cestovných dokladoch, ktoré boli orgánom štátu, ktorý ich vydal, vyhlásené za neplatné alebo odcudzené,

i) nežiaducich osobách,

j) cudzincoch získané pri zabezpečovaní kontroly hraníc,

k) cudzincoch na neoprávnenom pobyte.

(2) Zoznamy osobných údajov cudzincov a ďalších osôb spracúvaných v evidenciách podľa odseku 1 ustanovujú § 128 a 129.

(3) Ministerstvo vnútra a policajný útvar poskytujú informácie a osobné údaje z evidencií vedených podľa odseku 1

a) prokuratúre, súdom, Slovenskej informačnej službe, Vojenskému spravodajstvu, Vojenskej polícii, Zboru väzenskej a justičnej stráže, colnej správe, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ministerstvu zahraničných vecí, Národnému bezpečnostnému úradu a obecnej polícii v rozsahu ich pôsobnosti podľa osobitného predpisu,[75])

b) iným štátnym orgánom, ako sú uvedené v písmene a), a obciam, ak je to potrebné na plnenie ich úloh,

c) iným právnickým osobám, ktoré plnia úlohy štátu alebo vykonávajú zdravotné poistenie, nemocenské poistenie, dôchodkové zabezpečenie alebo plnia úlohy na úseku zamestnanosti v rozsahu ich pôsobnosti podľa osobitného predpisu.[76])

(4) Ministerstvo vnútra a policajný útvar poskytujú na základe písomnej žiadosti právnickej osoby oznámenie o mieste pobytu cudzinca okrem azylanta a cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana. Žiadosť musí obsahovať

a) identifikačné údaje žiadateľa,

b) meno a priezvisko, prípadne dátum narodenia alebo rodné číslo cudzinca,

c) odôvodnenie žiadosti.

(5) Ministerstvo vnútra spracúva údaje na štatistické účely v rozsahu podľa osobitného predpisu.[77])

(6) Slovenská informačná služba a Vojenské spravodajstvo sú na účely plnenia úloh podľa tohto zákona oprávnené spracúvať osobné údaje podľa odseku 1; na tento účel sa umožní Slovenskej informačnej službe a Vojenskému spravodajstvu vstup do informačných systémov podľa odseku 1.

(7) Ministerstvo zahraničných vecí vedie evidencie vo svojich informačných systémoch obsahujúce údaje podľa § 129 o žiadateľoch o víza a o udelených alebo neudelených vízach.

(8) Policajný útvar a ministerstvo zahraničných vecí sú oprávnení spracúvať kópie cestovných dokladov, dokladov totožnosti a iných dokumentov, ktoré osoba predložila v konaní podľa tohto zákona.

ŠTVRTÁ ČASŤ

ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE, ZAISTENIE A UMIESTNENIE ŠTÁTNEHO PRÍSLUŠNÍKA TRETEJ KRAJINY V ZARIADENÍ, POLICAJNÝ PREVOZ, POLICAJNÝ SPRIEVOD, LETECKÝ TRANZIT

PRVÁ HLAVA

ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE

Prvý oddiel

Všeobecné ustanovenia

§ 77

(1) Administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o tom, že cudzinec nemá alebo stratil oprávnenie zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a je povinný opustiť územie Slovenskej republiky, s možnosťou určenia lehoty na jeho vycestovanie do krajiny pôvodu, krajiny tranzitu,[78]) ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny dobrovoľne rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme, alebo na územie členského štátu, v ktorom má udelené právo na pobyt alebo poskytnutú medzinárodnú ochranu. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení sa uvedie aj krajina, do ktorej je cudzinec vyhostený, ak je možné takúto krajinu určiť. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení policajný útvar môže uložiť zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov. Policajný útvar, v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, uloží zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov, ak v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčí lehotu na vycestovanie podľa § 83 ods. 2.

(2) Hromadné vyhostenie cudzincov na základe jedného rozhodnutia je neprípustné.

(3) Policajný útvar nezačne konať vo veci administratívneho vyhostenia počas

a) zotrvania na území Slovenskej republiky podľa § 61a ods. 1 písm. b), c) alebo písm. d),

b) lehoty na vycestovanie podľa § 61a ods. 4.

(4) Policajný útvar poskytne na žiadosť cudzinca písomný preklad dôvodu administratívneho vyhostenia, dôvodu zákazu vstupu, povinnosti vycestovať, doby zákazu vstupu a poučenia o možnosti odvolania v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu cudzinec rozumie.

(5) Ak cudzinec, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení alebo konanie o zákaze vstupu podľa tohto zákona, podá žiadosť o udelenie azylu, policajný útvar vydá rozhodnutie o prerušení konania o administratívnom vyhostení až do rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu a ďalej postupuje podľa osobitného predpisu;[3]) konanie o zákaze vstupu policajný útvar rozhodnutím zastaví. Ak sa cudzincovi neudelí azyl alebo neposkytne doplnková ochrana, policajný útvar, ktorý konanie o administratívnom vyhostení prerušil, pokračuje v konaní o administratívnom vyhostení; policajný útvar pokračuje v konaní o administratívnom vyhostení aj vtedy, ak cudzinec nie je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.[78a])

(6) Policajný útvar vydá rozhodnutie o zastavení konania o administratívnom vyhostení, ak bol cudzincovi udelený azyl alebo bola cudzincovi poskytnutá doplnková ochrana. Ak prerušenie konania podľa odseku 5 trvá viac ako dva roky, policajný útvar konanie zastaví.

(7) Ak cudzinec podá žiadosť o udelenie azylu po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia o administratívnom vyhostení alebo rozhodnutia o zákaze vstupu, policajný útvar rozhodnutie nevykoná až do rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu; to neplatí, ak cudzinec nie je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.[78a]) Ak bola v rozhodnutí o administratívnom vyhostení určená lehota na vycestovanie, táto lehota začne plynúť znova po vykonateľnosti rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu alebo ak nastane skutočnosť podľa osobitného predpisu.[78a])

(8) Cudzinec, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení, môže sa dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolí; zástupcom môže byť len fyzická osoba s plnou spôsobilosťou na právne úkony, ak v odseku 9 nie je ustanovené inak. V tej istej veci môže mať osoba uvedená v prvej vete len jedného zvoleného zástupcu.

(9) Štátny príslušník tretej krajiny je oprávnený získať právne zastúpenie v rozsahu a za podmienok, ktoré ustanovuje osobitný predpis.[79])

(10) Policajný útvar poučí cudzinca, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení, o jeho právach a povinnostiach, najmä o právach podľa odsekov 8 a 9.

§ 78

(1) Policajt je oprávnený v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení alebo v konaní o zákaze vstupu cudzinca vykonať prehliadku jeho osoby a prehliadku jeho osobných vecí s cieľom zistiť, či nemá pri sebe veci, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť osôb alebo majetku, veci, ktoré by sa mohli použiť pri úteku, návykové látky alebo veci, ktoré by svojím množstvom alebo povahou mohli ohroziť alebo poškodiť zdravie.

(2) Cudzinec je povinný podrobiť sa prehliadke. Prehliadku jeho osoby vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(3) Policajt je oprávnený odobrať do úschovy cestovný doklad, peňažné prostriedky, veci a látky uvedené v odseku 1 nájdené pri prehliadke podľa odseku 1.

(4) Policajt spracuje o vykonaní prehliadky podľa odseku 1 úradný záznam a zoznam odobratých vecí podľa odseku 3 a jednu kópiu zoznamu odovzdá cudzincovi.

(5) Ak policajný útvar cudzinca nezaistí, bezodkladne po vydaní rozhodnutia o administratívnom vyhostení vydá cudzincovi peňažné prostriedky prevzaté do úschovy okrem peňažných prostriedkov použitých podľa § 80 ods. 2 a cestovný doklad, veci a látky odobraté do úschovy okrem tých, ktorých držanie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

§ 79

(1) Policajt je oprávnený predviesť cudzinca na policajný útvar v súvislosti s konaním o administratívnom vyhostení, s konaním o zákaze vstupu, s konaním o zamietnutí vstupu, s výkonom rozhodnutia o administratívnom vyhostení, s konaním podľa osobitného predpisu,[85)] s konaním o zaistení alebo s výkonom trestu vyhostenia.

(2) Po predvedení policajt spíše úradný záznam o predvedení.

(3) Ak po predvedení cudzinca policajný útvar nebude ďalej konať vo veci administratívneho vyhostenia, zamietnutia vstupu, zákazu vstupu, návratu podľa osobitného predpisu,[85)] zaistenia alebo ak zistí, že nie sú dôvody na odovzdanie cudzinca orgánom činným v trestnom konaní, inému príslušnému orgánu alebo príslušnému zariadeniu, cudzinca ihneď prepustí.

§ 80

Úhrada nákladov spojených s administratívnym vyhostením

(1) Náklady spojené s administratívnym vyhostením tvoria náklady na ubytovanie, stravovanie a dopravu cudzinca, náklady spojené so zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny a všetky ostatné nevyhnutné peňažné náklady na cudzinca.

(2) Náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradí cudzinec z vlastných peňažných prostriedkov; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý bol nelegálne zamestnaný alebo ktorý mal udelený prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. d) alebo § 26.

(3) Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odseku 2, uhradí ich

a) ten, kto sa k tomu zaviazal v overenom pozvaní, alebo

b) dopravca, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 108.

(4) Náklady spojené s administratívnym vyhostením štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý bol nelegálne zamestnaný, uhradí

a) ten, kto štátneho príslušníka tretej krajiny nelegálne zamestnal,

b) ten, kto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nelegálne zamestnanie sprostredkoval,

c) ten, pre koho osoba, ktorá štátneho príslušníka tretej krajiny nelegálne zamestnala, na základe zmluvy dodáva prácu alebo tovar alebo poskytuje služby,

d) ten, kto sa na základe zmluvy o dodávke práce, tovaru alebo poskytnutí služby sprostredkovane podieľa na dodávke práce, tovaru alebo poskytnutí služby podľa písmena c).

(5) Zodpovednosť za úhradu nákladov spojených s administratívnym vyhostením sa uplatňuje v poradí uvedenom v odseku 4.

(6) Náklady spojené s administratívnym vyhostením štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý mal udelený prechodný pobyt podľa § 25 ods. 1 písm. d) alebo § 26, uhradí prijímajúca organizácia, ktorá sa k tomu písomne zaviazala. Prijímajúca organizácia je povinná uhradiť náklady podľa tohto odseku, ktoré vzniknú do šiestich mesiacov od ukončenia platnosti dohody o hosťovaní alebo dohody o odbornej príprave.

(7) Ustanovenie odseku 4 písm. c) a d) možno uplatniť len vtedy, ak o porušení zákazu nelegálneho zamestnávania vedela osoba, ktorá v mene osoby podľa odseku 4 písm. c) alebo písm. d) uzatvorila zmluvu.

(8) O úhrade nákladov spojených s administratívnym vyhostením rozhoduje policajný útvar. Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odsekov 2 až 7, hradí ich štát prostredníctvom ministerstva vnútra.

§ 81

Prekážky administratívneho vyhostenia

(1) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bol ohrozený jeho život z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie alebo v ktorom by mu hrozilo mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie, alebo trest. Rovnako nemožno cudzinca administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom mu bol uložený trest smrti alebo je predpoklad, že v prebiehajúcom trestnom konaní mu taký trest môže byť uložený.

(2) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bola ohrozená jeho sloboda z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie; to neplatí, ak cudzinec svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo ak bol odsúdený za zločin a predstavuje nebezpečenstvo pre Slovenskú republiku.

(3) Osobu bez štátnej príslušnosti možno administratívne vyhostiť len vtedy, ak svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok a nevzťahujú sa na ňu prekážky administratívneho vyhostenia podľa odsekov 1 a 2.

(4) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť ani do štátu, v ktorom mu hrozí nútený návrat do štátu podľa odseku 1 alebo odseku 2.

(5) Policajný útvar neposudzuje prekážky administratívneho vyhostenia podľa odsekov 1 až 4 v konaní o administratívnom vyhostení, ak o dôvodoch podľa odsekov 1 až 4 právoplatne rozhodol iný štátny orgán v inom konaní a nedošlo k zmene individuálnej situácie dotknutého cudzinca.

Druhý oddiel

Administratívne vyhostenie štátneho príslušníka tretej krajiny

§ 82

Dôvody administratívneho vyhostenia a zákazu vstupu

(1) Policajný útvar administratívne vyhostí štátneho príslušníka tretej krajiny, ak

a) neoprávnene prekročil vonkajšiu hranicu, alebo sa úmyselne vyhne, alebo sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole pri prekročení vonkajšej hranice,

b) má neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak

a) predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok,

b) ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

c) bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia,

d) porušil predpisy o omamných látkach a psychotropných látkach,[80])

e) pri kontrole podľa tohto zákona predložil falošný alebo pozmenený doklad alebo doklad inej osoby,

f) uzavrel účelové manželstvo,

g) marí výkon rozhodnutia štátneho orgánu,

h) policajný útvar zrušil alebo odvolal jeho vízum,[36])

i) uviedol v konaní podľa tohto zákona nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predložil falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

j) vykonáva inú činnosť, než na akú mu bol udelený prechodný pobyt alebo vízum,

k) zdržiava sa na území Slovenskej republiky na základe medzinárodnej zmluvy alebo rozhodnutia vlády Slovenskej republiky a koná v rozpore s touto medzinárodnou zmluvou alebo s rozhodnutím vlády Slovenskej republiky,

l) odmieta hodnoverným spôsobom preukázať svoju totožnosť,

m) zistí, že účel, na ktorý bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelený prechodný pobyt, zanikol a že štátny príslušník tretej krajiny túto skutočnosť neoznámil policajnému útvaru,

n) nevycestoval v lehote podľa § 111 ods. 1 písm. p),

o) iným spôsobom závažne porušil alebo opakovane porušil všeobecne záväzné právne predpisy alebo

p) vykonával nelegálnu prácu v predchádzajúcich dvoch rokoch.

(3) Policajný útvar môže v rozhodnutí o administratívnom vyhostení uložiť zákaz vstupu

a) podľa odseku 2 písm. a) na desať rokov,

b) podľa odseku 1 a odseku 2 písm. b) až i) na jeden rok až päť rokov,

c) podľa odseku 2 písm. j), k), o) a p) na jeden rok až tri roky,

d) podľa odseku 2 písm. l) až n) na jeden rok.

(4) Policajný útvar pri administratívnom vyhostení a zákaze vstupu osobitne zohľadňuje skutočnosť, že sa na štátneho príslušníka tretej krajiny už vzťahovalo viac ako jedno rozhodnutie o administratívnom vyhostení alebo štátny príslušník tretej krajiny vstúpil na územie Slovenskej republiky počas trvania jeho zákazu vstupu.

(5) Policajný útvar rozhodne o zákaze vstupu na čas podľa odseku 3, ak štátny príslušník tretej krajiny nevycestoval v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení; to neplatí, ak mu bol zákaz vstupu uložený už v rozhodnutí o administratívnom vyhostení.

(6) Policajný útvar môže rozhodnúť o zákaze vstupu na tri roky až päť rokov štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý pri vstupe počas hraničnej kontroly predloží falošný alebo pozmenený doklad alebo doklad inej osoby.

(7) Ak je viacero dôvodov na administratívne vyhostenie podľa odsekov 1 a 2 a policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení uloží aj zákaz vstupu, uloží čas zákazu vstupu podľa najprísnejšieho ustanovenia.

(8) Policajný útvar vydá rozhodnutie o administratívnom vyhostení podľa odseku 1 1 písm. b) bez uloženia zákazu vstupu, ak sa štátny príslušník tretej krajiny dobrovoľne dostaví na policajný útvar, požiada o návrat do domovského štátu v rámci asistovaného dobrovoľného návratu a ministerstvo vnútra súhlasí s realizáciou asistovaného dobrovoľného návratu.

(9) Lehota zákazu vstupu začína plynúť

a) dňom vykonania administratívneho vyhostenia,

b) dňom vycestovania cez hraničný priechod na vonkajšej hranici podľa § 4,

c) dňom vycestovania v rámci asistovaného dobrovoľného návratu, alebo

d) uplynutím lehoty na vycestovanie určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, ak nejde o prípad podľa písmena a) alebo písmena b).

(10) Ak policajný útvar zistí, že osoba nevycestovala z územia Slovenskej republiky alebo členských štátov po tom, čo zaznamenal začiatok lehoty plynutia zákazu vstupu do evidencie nežiaducich osôb, táto lehota začne plynúť odznovu odo dňa vykonania administratívneho vyhostenia.

(11) Lehota zákazu vstupu sa končí uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak takýto deň v mesiaci nie je, lehota sa končí posledným dňom mesiaca.

(12) Policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte na základe poskytnutej medzinárodnej ochrany v tomto členskom štáte, určí tento členský štát ako krajinu, do ktorej má byť vyhostený; to neplatí, ak ide o administratívne vyhostenie podľa odseku 2

písm. a) alebo písm. b).

§ 83

Rozhodovanie o administratívnom vyhostení

(1) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení, je povinný vycestovať v lehote, ak bola určená v rozhodnutí. Policajný útvar určí na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny lehotu na vycestovanie najmenej 7 a najviac 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia; túto lehotu možno primerane predĺžiť s ohľadom na predchádzajúcu dĺžku pobytu, súkromné a rodinné pomery alebo zdravotný stav štátneho príslušníka tretej krajiny. Policajný útvar je povinný v konaní o administratívnom vyhostení písomne poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny o možnosti požiadať o určenie lehoty na vycestovanie. Policajný útvar určí lehotu na vycestovanie najviac 90 dní od vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 82 ods. 8; túto lehotu je možné v odôvodnených prípadoch spojených s realizáciou asistovaného dobrovoľného návratu aj opakovane predĺžiť.

(2) Policajný útvar neurčí v rozhodnutí o administratívnom vyhostení lehotu na vycestovanie, ak

a) možno predpokladať, že štátny príslušník tretej krajiny ujde alebo bude iným spôsobom mariť alebo sťažovať výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, najmä ak nemožno jeho totožnosť zistiť,

b) možno štátneho príslušníka tretej krajiny zaistiť podľa § 88, alebo

c) štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo práva a slobody iných.

(3) Policajný útvar zaznamená údaje o štátnom príslušníkovi tretej krajiny, čase zákazu vstupu a o dôvodoch rozhodnutia do evidencie nežiaducich osôb, a ak existujú dôvody, môže tiež vyhotoviť záznam v schengenskom informačnom systéme.[11]) Štátneho príslušníka tretej krajiny, o ktorom bol vyhotovený záznam v schengenskom informačnom systéme, policajný útvar informuje o dôsledkoch takého opatrenia. Ministerstvo vnútra vyradí štátneho príslušníka tretej krajiny z evidencie nežiaducich osôb po

a) udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky,

b) udelení trvalého pobytu podľa § 45a alebo § 46 ods. 2,

c) uplynutí času zákazu vstupu,

d) zrušení zákazu vstupu,

e) uplynutí trestu vyhostenia,

f) odpustení trestu vyhostenia na základe udelenia milosti prezidentom Slovenskej republiky,

g) dovŕšení 80 rokov veku, alebo

h) jeho úmrtí alebo vyhlásení za mŕtveho.

(4) Policajný útvar môže skrátiť čas zákazu vstupu podľa § 82 ods. 3 alebo administratívne nevyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je zraniteľnou osobou alebo ktorý má udelený pobyt, ak by dôsledky postupu podľa § 82 ods. 1 a 2 boli neprimerané vzhľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny, dĺžku jeho pobytu, zdravotný stav, vek štátneho príslušníka tretej krajiny alebo väzby s krajinou pôvodu.

(5) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má trvalý pobyt na neobmedzený čas, štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol predĺžený tolerovaný pobyt podľa § 58 ods. 2, alebo štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorému bol udelený tolerovaný pobyt podľa § 59 ods. 6, len vtedy, ak vážne ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

(6) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený dlhodobý pobyt, len vtedy, ak vážne ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení takého štátneho príslušníka tretej krajiny môže policajný útvar uložiť zákaz vstupu na päť rokov.

(7) Pred vydaním rozhodnutia o administratívnom vyhostení štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý získal dlhodobý pobyt po tom, čo mal priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte na základe poskytnutej medzinárodnej ochrany v tomto členskom štáte, policajný útvar od orgánov tohto členského štátu vyžiada informáciu o tom, či medzinárodná ochrana stále trvá. Ak poskytnutá medzinárodná ochrana v členskom štáte stále trvá, policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení určí tento členský štát ako krajinu, do ktorej má byť osoba vyhostená; to neplatí, ak ide o administratívne vyhostenie podľa § 82 ods. 2 písm. a) alebo písm. b). Policajný útvar vydá rozhodnutie o administratívnom vyhostení bezodkladne po doručení písomnej informácie tohto členského štátu.

(8) Policajný útvar nemôže administratívne vyhostiť

a) dieťa mladšie ako 18 rokov; to neplatí, ak je vyhostenie tohto dieťaťa v jeho záujme,[81])

b) štátneho príslušníka tretej krajiny, u ktorého dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, po udelení pobytu; to neplatí, ak dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do troch mesiacov od vstupu štátneho príslušníka tretej krajiny na územie Slovenskej republiky, alebo

c) štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 58 ods. 1 písm. c) počas obdobia podľa § 58 ods. 3.

(9) Ak policajný útvar administratívne vyhostí štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte a ktorý má na území Slovenskej republiky udelený pobyt, je povinný informovať členský štát, ktorý mu dlhodobý pobyt udelil; ak ide o administratívne vyhostenie takého štátneho príslušníka tretej krajiny z obzvlášť závažného dôvodu mimo územia členských štátov, je policajný útvar povinný svoje rozhodnutie konzultovať so štátom, ktorý mu udelil dlhodobý pobyt.

§ 84

Výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení

(1) Policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak

a) policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčil lehotu na vycestovanie,

b) štátny príslušník tretej krajiny nevycestoval v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení,

c) má byť štátny príslušník tretej krajiny podľa medzinárodnej zmluvy[78]) vrátený na územie zmluvného štátu,

d) štátny príslušník tretej krajiny nemôže vycestovať, pretože nemá platný cestovný doklad alebo prostriedky na vycestovanie, alebo

e) štátny príslušník tretej krajiny nevycestoval v rámci asistovaného dobrovoľného návratu v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení podľa § 82 ods. 8 alebo na základe oznámenia organizácie, ktorá vykonáva program asistovaných dobrovoľných návratov, že sa štátny príslušník tretej krajiny úmyselne vyhol realizácii asistovaného dobrovoľného návratu.

(2) Štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je administratívne vyhostený do susedného štátu, dopraví policajný útvar na hraničný priechod.

(3) Ak policajný útvar vykonáva administratívne vyhostenie alebo trest vyhostenia leteckou cestou alebo cez územie tretieho štátu na základe medzinárodnej zmluvy, môže štátneho príslušníka tretej krajiny dopraviť až na územie štátu, v ktorom je zabezpečené jeho prijatie. Na vyhostenie leteckou cestou sa vzťahuje osobitný predpis.[82])

(4) Policajný útvar rozhodnutie o administratívnom vyhostení nevykoná, ak

a) nie je možné štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nemá vlastný platný cestovný doklad, tento zabezpečiť ani prostredníctvom zastupiteľského úradu štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, uplynula lehota zaistenia a nie je možné zabezpečiť vycestovanie štátneho príslušníka tretej krajiny ani na cudzinecký pas, alebo

b) štátny príslušník tretej krajiny pred výkonom rozhodnutia o administratívnom vyhostení požiadal o asistovaný dobrovoľný návrat; to neplatí, ak nastala skutočnosť podľa odseku 1 písm. e).

(5) Policajný útvar odloží výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak

a) nastali prekážky vyhostenia podľa § 81; rozhodnutie o administratívnom vyhostení sa vykoná po odpadnutí týchto prekážok, alebo

b) policajný útvar predĺžil lehotu na vycestovanie podľa § 83 ods. 1.

(6) Policajný útvar vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny písomné potvrdenie o odložení výkonu rozhodnutia o administratívnom vyhostení, v ktorom uvedie dôvod a čas, na ktorý sa výkon rozhodnutia odkladá.

(7) Rozhodnutie o administratívnom vyhostení stráca platnosť

a) rozhodnutím o udelení azylu alebo o poskytnutí doplnkovej ochrany,

b) udelením trvalého pobytu podľa § 45a alebo § 46 ods. 2, alebo

c) udelením tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. b).

(8) Ministerstvo vnútra kontroluje výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení a výkon trestu vyhostenia, pritom spolupracuje s mimovládnymi organizáciami alebo s Úradom Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

(9) Kontrola výkonu rozhodnutia o administratívnom vyhostení a výkonu trestu vyhostenia (ďalej len „odsun“) spočíva najmä v kontrole

a) dodržiavania práv a povinností štátnych príslušníkov tretích krajín umiestnených v zariadení,

b) dodržiavania povinností policajného útvaru a zariadenia v súvislosti so zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny,

c) počas prípravy a v priebehu odsunu,

d) po skončení odsunu v krajine, kam sa odsun vykonal.

§ 85

Výkon rozhodnutia vydávajúceho štátu o vyhostení

(1) Policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o vyhostení vydaného členským štátom (ďalej len „vydávajúci štát“), ak

a) bol štátny príslušník tretej krajiny v tomto štáte odsúdený na trest odňatia slobody najmenej na jeden rok,

b) existuje dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny v tomto štáte spáchal, pokúsil sa spáchať alebo sa pripravoval na spáchanie zločinu,[83]) alebo

c) štátny príslušník tretej krajiny porušil predpisy tohto štátu upravujúce vstup a pobyt štátnych príslušníkov tretej krajiny.

(2) Pred výkonom rozhodnutia podľa odseku 1 je policajný útvar povinný požiadať o vyjadrenie vydávajúci štát a členský štát, v ktorom má štátny príslušník tretej krajiny povolený pobyt.

(3) Pred výkonom rozhodnutia podľa odseku 1 policajný útvar preskúma, či je výkon rozhodnutia podľa odseku 1 v súlade s medzinárodnými zmluvami a týmto zákonom.

(4) Policajný útvar výkon rozhodnutia o vyhostení podľa odseku 1 oznámi vydávajúcemu štátu.

(5) Ak policajný útvar vykoná rozhodnutie o vyhostení vydávajúceho štátu, ministerstvo vnútra požiada vydávajúci štát o uhradenie vzniknutých nákladov.

(6) Na výkon rozhodnutia o vyhostení podľa odseku 1 sa vzťahuje § 84 ods. 2 až 4.

(7) Ak iný členský štát vykonáva rozhodnutie o vyhostení, policajný útvar na žiadosť takého štátu poskytne informácie a dokumenty o štátnom príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bolo vydané rozhodnutie. Ak iný členský štát začne vykonávať

rozhodnutie o vyhostení, také rozhodnutie nemožno zmeniť alebo zrušiť.

(8) Ak rozhodnutie o vyhostení vykoná iný členský štát, ministerstvo vnútra uhradí tomuto štátu vzniknuté náklady.

§ 86

(1) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý bol administratívne vyhostený, môže ministerstvo vnútra zrušiť zákaz vstupu, ak

a) preukáže, že vycestoval v lehote, ktorú určil policajný útvar v rozhodnutí,

b) vycestoval v rámci asistovaných dobrovoľných návratov alebo

c) nebola policajným útvarom s pôsobnosťou na vonkajšej hranici určená lehota na vycestovanie podľa § 83 od. 1, pretože o ňu nežiadal.

(2) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bol v rozhodnutí o administratívnom vyhostení alebo v rozhodnutí o zákaze vstupu určený zákaz vstupu, môže ministerstvo vnútra povoliť vstup, ak

a) účelom pobytu sú humanitné dôvody, najmä úmrtie alebo návšteva vážne chorej osoby, ktorá je štátnemu príslušníkovi tretej krajiny blízkou osobou,[84]) alebo

b) je jeho pobyt v záujme Slovenskej republiky a vec nemožno vybaviť v zahraničí.

(3) Na zrušenie zákazu vstupu podľa odseku 1 a na povolenie vstupu podľa odseku 2 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní;[37]) ministerstvo vnútra zašle štátnemu príslušníkovi tretej krajiny písomné oznámenie o tom, či jeho žiadosti podľa odseku 1 alebo odseku 2 vyhovelo, alebo nevyhovelo.

Tretí oddiel

Administratívne vyhostenie občana Únie a rodinného príslušníka občana Únie

§ 87

(1) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť občana Únie, ktorý má právo na pobyt podľa § 64 alebo § 65, alebo rodinného príslušníka občana Únie, ktorý má právo na pobyt podľa § 69 alebo § 70, a môže určiť zákaz vstupu do piatich rokov, ak ohrozuje

a) bezpečnosť štátu,

b) verejný poriadok alebo

c) verejné zdravie; to neplatí, ak dôjde k vzniku choroby, ktorá ohrozuje verejné zdravie, po troch mesiacoch od vstupu občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie na územie Slovenskej republiky.

(2) Policajný útvar môže administratívne vyhostiť občana Únie, ktorý má právo na trvalý pobyt podľa § 67 alebo rodinného príslušníka občana Únie, ktorý má právo na trvalý pobyt podľa § 71, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. Policajný útvar môže v rozhodnutí o jeho administratívnom vyhostení určiť zákaz vstupu najviac do desiatich rokov.

(3) Policajný útvar zaznamená údaje o občanovi Únie alebo rodinnom príslušníkovi občana Únie, o čase zákazu vstupu a dôvodoch rozhodnutia do evidencie nežiaducich osôb. Ministerstvo vnútra vyradí občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie z evidencie nežiaducich osôb po

a) udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky,

b) uplynutí času zákazu vstupu,

c) zrušení zákazu vstupu,

d) uplynutí trestu vyhostenia,

e) odpustení trestu vyhostenia na základe udelenia milosti prezidentom Slovenskej republiky,

f) dovŕšení 80 rokov veku alebo

g) jeho úmrtí alebo vyhlásení za mŕtveho.

(4) Policajný útvar administratívne nevyhostí občana Únie, ktorý

a) sa oprávnene zdržiaval najmenej desať rokov na území Slovenskej republiky; to neplatí, ak predstavuje obzvlášť závažnú hrozbu pre bezpečnosť štátu, alebo

b) je dieťaťom mladším ako 18 rokov; to neplatí, ak je vyhostenie tohto dieťaťa v jeho záujme.[81])

(5) Policajný útvar pri rozhodovaní o administratívnom vyhostení občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie

a) posudzuje každý prípad individuálne, pričom dôvody vyhostenia nesmú byť využívané na ekonomické účely a nesmú byť založené na aspektoch všeobecnej prevencie,

b) prihliada na primeranosť administratívneho vyhostenia vzhľadom na osobné a rodinné pomery občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie, na jeho vek, zdravotný stav, rodinnú a finančnú situáciu, dĺžku doterajšieho pobytu, mieru jeho integrácie do spoločnosti, ako aj na rozsah väzieb s krajinou pôvodu.

(6) Trestný čin, ktorý občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie spáchal v minulosti, sám osebe nepredstavuje dôvod administratívneho vyhostenia. Osobné správanie občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie musí predstavovať skutočnú, existujúcu a dostatočnú vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

(7) Policajný útvar môže žiadať od členských štátov policajné záznamy k občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie, ktorý predstavuje hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok pri vydávaní registračného potvrdenia alebo pri vydávaní dokladu o pobyte.

(8) Občanovi Únie alebo rodinnému príslušníkovi občana Únie vydá policajný útvar písomné rozhodnutie o administratívnom

vyhostení, v ktorom určí lehotu na vycestovanie z územia Slovenskej republiky najmenej 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Policajný útvar môže túto lehotu skrátiť len zo závažných dôvodov, ktoré uvedie v rozhodnutí. Policajný útvar v rozhodnutí uvedie aj dôvody vyhostenia, poučenie o opravnom prostriedku a lehotu na odvolanie. Policajný útvar zabezpečí pretlmočenie obsahu a dôvodov rozhodnutia o administratívnom vyhostení do jazyka, ktorému občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie rozumie. Policajný útvar nesmie vylúčiť odkladný účinok odvolania proti rozhodnutiu o administratívnom vyhostení občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie.

(9) Občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie môže požiadať o zrušenie času zákazu vstupu uloženého v rozhodnutí o administratívnom vyhostení na základe dôkazov potvrdzujúcich, že došlo k podstatnej zmene okolností, pre ktoré bol administratívne vyhostený a bol mu určený čas zákazu vstupu. Ministerstvo vnútra rozhodne o jeho žiadosti do 180 dní od jej doručenia.

(10) Ak občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie nevycestuje z územia Slovenskej republiky v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení.

(11) Ak policajný útvar zabezpečuje výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení viac ako dva roky po jeho vydaní, overí trvanie hrozby pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok zo strany občana Únie alebo rodinného príslušníka občana Únie a posúdi, či nedošlo k podstatnej zmene v okolnostiach, pre ktoré bol administratívne vyhostený. Ak policajný útvar zistí skutočnosti, že občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie už naďalej nie je hrozbou pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok, rozhodnutie o administratívnom vyhostení nevykoná.

DRUHÁ HLAVA

ZAISTENIE

§ 88

(1) Policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny

a) v konaní o administratívnom vyhostení s cieľom zabezpečiť jeho vycestovanie do krajiny podľa § 77 ods. 1, ak

1. existuje riziko jeho úteku, alebo

2. štátny príslušník tretej krajiny sa vyhýba alebo bráni procesu prípravy výkonu jeho administratívneho vyhostenia,

b) na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia,

c) na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu,[85]) ak existuje značné riziko jeho úteku, alebo

d) na účel jeho vrátenia podľa medzinárodnej zmluvy,[78]) ak neoprávnene prekročil vonkajšiu hranicu alebo má na území Slovenskej republiky neoprávnený pobyt.

(2) Rizikom úteku štátneho príslušníka tretej krajiny sa rozumie stav, keď na základe dôvodnej obavy alebo priamej hrozby možno predpokladať, že štátny príslušník tretej krajiny ujde alebo sa bude skrývať, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, nemá udelený pobyt podľa tohto zákona alebo ak mu hrozí uloženie zákazu vstupu na viac ako tri roky.

(3) Podanie žiadosti o udelenie azylu alebo požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat nie je dôvodom na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny. Konanie podľa osobitného predpisu[3]) nie je zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny dotknuté.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

(5) Policajný útvar bezodkladne vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny rozhodnutie o zaistení a umiestni štátneho príslušníka tretej krajiny v zariadení. Ak totožnosť zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny nemožno bezodkladne zistiť, policajný útvar k rozhodnutiu o jeho zaistení pripojí také dôkazy, aby táto osoba nemohla byť zamenená s inou osobou.

(6) Zaistený štátny príslušník tretej krajiny, o ktorého odovzdaní na územie susedného štátu bolo začaté konanie podľa medzinárodnej zmluvy, môže byť odchylne od odseku 5 dočasne umiestnený na policajnom útvare. Z celkovej lehoty zaistenia, ktorú policajný útvar určí v rozhodnutí o zaistení podľa odseku 4, môže byť štátny príslušník tretej krajiny dočasne umiestnený na policajnom útvare najviac na sedem dní od zaistenia. Ak nedôjde k odovzdaniu štátneho príslušníka tretej krajiny do siedmich dní od zaistenia, musí byť ďalej umiestnený v zariadení.

(7) Proti rozhodnutiu o zaistení, proti rozhodnutiu o predĺžení zaistenia a proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty zaistenia nemožno podať odvolanie.

(8) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na maloletú osobu, ktorá nemá zákonného zástupcu. Iné zraniteľné osoby možno zaistiť len v nevyhnutnom prípade a na čo najkratší čas.

(9) Rozhodnutie o zaistení stráca platnosť zaradením osoby do programu ministerstva vnútra na podporu a ochranu obetí obchodovania s ľuďmi.

(10) Ak je štátny príslušník tretej krajiny zaistený podľa odseku 1 písm. a) a policajný útvar nevydá rozhodnutie o administratívnom vyhostení do 48 hodín od zaistenia, policajný útvar štátneho príslušníka tretej krajiny ihneď prepustí; to neplatí, ak policajný útvar nevydá rozhodnutie o administratívnom vyhostení z dôvodu prerušenia konania o administratívnom vyhostení podľa § 77 ods. 5 alebo vyžiadania informácie podľa § 83 ods. 7.

(11) Podľa odseku 1 možno zaistiť aj žiadateľa o udelenie azylu, ktorý nie je oprávnený sa zdržiavať na území Slovenskej

republiky.[78a])

(12) Ak je dôvod na prepustenie štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 90 ods. 2 písm. b) prvého alebo druhého bodu a existuje iný dôvod na jeho zaistenie podľa odseku 1, môže rozhodnutie o zaistení vydať na základe odôvodnenej písomnej žiadosti policajného útvaru, ktorý rozhodol o jeho predchádzajúcom zaistení, aj policajný útvar v zariadení, kde je štátny príslušník tretej krajiny umiestnený.

§ 88a

Zaistenie žiadateľa o udelenie azylu

(1) Policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky

a) na účel zistenia alebo overenia jeho totožnosti alebo štátnej príslušnosti,

b) na účel zistenia tých skutočností, na ktorých je založená jeho žiadosť o udelenie azylu, ktoré by bez zaistenia nebolo možné získať, najmä ak existuje riziko jeho úteku,

c) ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) a ktorý podal žiadosť o udeleniu azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udeleniu azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmariť jeho administratívne vyhostenie,

d) ak je to potrebné z dôvodu ohrozovania bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku, alebo

e) z dôvodu podľa § 88 ods. 1 písm. c).

(2) Žiadateľ o udelenie azylu môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, pokiaľ trvajú dôvody podľa odseku 1. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. a), b), c) alebo písm. e) nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. d) nesmie presiahnuť čas zaistenia podľa § 88 ods. 4.

(3) Na konanie o zaistení žiadateľa o udelenie azylu sa primerane vzťahujú ustanovenia § 88 ods. 4, 5, 7, 8 a 12.

(4) Žiadateľ o udelenie azylu je oprávnený získať právne zastúpenie v rozsahu a za podmienok, ktoré ustanovuje osobitný predpis.[79])

(5) Ustanovenia § 89 až 100 sa primerane vzťahujú aj na žiadateľa o udelenie azylu.

§ 89

(1) Policajný útvar, ktorý koná vo veci zaistenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť

a) hlásenia pobytu alebo

b) zložiť peňažnú záruku.

(2) O druhu a spôsobe uloženia povinnosti podľa odseku 1 rozhoduje policajný útvar, pričom prihliada na osobu štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho pomery a mieru ohrozenia účelu zaistenia. Povinnosť podľa odseku 1 však nemožno uložiť, ak ide o konanie vo veci administratívneho vyhostenia z dôvodu podľa § 82 ods. 2 písm. a) alebo písm. b).

(3) Policajný útvar môže uložiť povinnosť podľa odseku 1 len vtedy, ak štátny príslušník tretej krajiny preukáže zabezpečenie ubytovania počas trvania tejto povinnosti a finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 6; to neplatí, ak ide o žiadateľa o azyl. O uložení povinnosti podľa odseku 1 môže policajný útvar rozhodnúť aj počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny. Proti rozhodnutiu o uložení povinnosti podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bola uložená povinnosť podľa odseku 1 písm. a), je povinný zdržiavať sa na určenej adrese a pravidelne sa osobne hlásiť na policajnom útvare v určenej lehote.

(5) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bola uložená povinnosť podľa odseku 1 písm. b), je povinný zložiť peňažnú záruku vo výške a v lehote určenej policajným útvarom na účet Policajného zboru, zdržiavať sa na mieste, ktoré uviedol, a hlásiť zmenu miesta pobytu. Namiesto štátneho príslušníka tretej krajiny môže peňažnú záruku zložiť aj jemu blízka osoba. Osoba, ktorá zloží peňažnú záruku, je povinná oznámiť policajnému útvaru číslo účtu v banke, na ktorý sa peňažná záruka vráti, alebo adresu, na ktorej sa bude zdržiavať na účely vrátenia peňažnej záruky.

(6) Ak štátny príslušník tretej krajiny poruší povinnosť hlásenia pobytu alebo sa vyhýba výkonu administratívneho vyhostenia, policajný útvar rozhodne o jeho zaistení a zároveň o prepadnutí peňažnej záruky, ak bola zložená.

(7) Policajný zbor vráti peňažnú záruku osobe, ktorá ju zložila, bezodkladne po vykonaní administratívneho vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny, po jeho vycestovaní v rámci asistovaných dobrovoľných návratov alebo ak mu bol udelený pobyt, azyl alebo mu bola poskytnutá doplnková ochrana. Náklady na vrátenie peňažnej záruky znáša osoba, ktorá ju zložila. Ak si osoba neprevezme peňažnú záruku, ktorú zložila, do jedného roka odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o vrátení peňažnej záruky, peňažná záruka prepadá v prospech štátu.

§ 90

(1) Policajný útvar je povinný

a) zabezpečiť poučenie štátneho príslušníka tretej krajiny bezprostredne po jeho zaistení v jazyku, ktorému rozumie,

1. o dôvodoch zaistenia,

2. o možnosti oznámiť jeho zaistenie zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom,

3. o možnosti vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb a jeho právneho zástupcu a

4. o možnosti preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zaistení,

b) ak štátny príslušník tretej krajiny požiada o oznámenie svojho zaistenia zastupiteľskému úradu štátu, ktorého je štátnym občanom, bezodkladne vyrozumieť tento zastupiteľský úrad; ak zastupiteľský úrad tohto štátu nemá sídlo na území Slovenskej

republiky, policajný útvar o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny vyrozumie ministerstvo zahraničných vecí,

c) ak štátny príslušník tretej krajiny o to požiada, bezodkladne mu umožniť vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb a jeho právneho zástupcu,

d) skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia,

e) poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu rozumie, o možnosti požiadať o asistovaný dobrovoľný návrat, o možnosti kontaktovať mimovládne organizácie, a ak štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o udelenie azylu alebo prejavil úmysel takú žiadosť podať, aj o možnosti kontaktovať Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov.

(2) Zariadenie je povinné

a) vykonať bezodkladne potrebné opatrenia a úkony na výkon vyhostenia alebo na zistenie totožnosti štátneho príslušníka tretej krajiny,

b) prepustiť bez zbytočného odkladu zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny,

1. ak zanikol účel zaistenia,

2. na základe rozhodnutia súdu,

3. ak uplynula lehota zaistenia,

4. ak rozhodnutie o zaistení stratilo platnosť podľa § 88 ods. 9,

5. ak na základe rozhodnutia policajného útvaru zložil peňažnú záruku na účet Policajného zboru alebo ak policajný útvar rozhodol o uložení povinnosti podľa § 89 ods. 1 písm. a),

6. ak policajný útvar, ktorý rozhodol o zaistení, vydá príkaz na prepustenie,

c) umožniť počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny vstup do zariadenia pracovníkom Medzinárodnej organizácie pre migráciu, inej mimovládnej alebo medzivládnej organizácie so súhlasom riaditeľa zariadenia,

d) skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia,

e) poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu rozumie, o možnosti požiadať o asistovaný dobrovoľný návrat, o možnosti kontaktovať mimovládne organizácie, a ak štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o udelenie azylu alebo prejavil úmysel takú žiadosť podať, aj o možnosti kontaktovať Úrad Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov,

f) ihneď po umiestnení poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny v jazyku, ktorému rozumie, alebo v jazyku, o ktorom sa dá odôvodnene predpokladať, že mu rozumie, o tom, kde sa nachádza, o právach a povinnostiach vyplývajúcich mu z jeho umiestnenia v zariadení, ako aj o vnútornom poriadku; počas zaistenia poučenie opakuje v pravidelných intervaloch,

g) postupovať podľa odseku 1 písm. b) a c), ak štátny príslušník tretej krajiny o to nepožiadal na policajnom útvare,

h) vydať štátnemu príslušníkovi tretej krajiny pri prepustení zo zaistenia cestovný doklad a veci odobraté podľa § 100 okrem peňažných prostriedkov použitých podľa § 80 ods. 2 a vecí, ktorých držanie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

(3) Povinnosti podľa odsekov 1 a 2 sa vzťahujú aj na predĺženie zaistenia a predĺženie lehoty zaistenia.

§ 91

Stravovanie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Stravovanie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny sa zabezpečuje podľa miestnych podmienok a v príslušnom čase v súlade so zásadami správnej výživy a s prihliadnutím na vek, zdravotný stav a náboženské vyznanie takého štátneho príslušníka tretej krajiny. Prvýkrát sa strava zaistenému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytuje, ak zaistenie prekročí šesť hodín; to neplatí, ak treba prihliadať na zdravotný stav a vek takého štátneho príslušníka tretej krajiny alebo inú vážnu okolnosť, ktorá je policajtovi známa. Maloletým sa strava zabezpečuje päťkrát denne spravidla tak, aby sa prvýkrát poskytla, ak zaistenie prekročí tri hodiny.

(2) Ak zaistený štátny príslušník tretej krajiny odmietne poskytnutú stravu, policajt o tom spíše úradný záznam, v ktorom uvedie aj dôvod odmietnutia stravy, o čom zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny bezprostredne poučí v jazyku, ktorému rozumie, a v prítomnosti iného policajta predloží úradný záznam na podpis štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý poskytnutie stravy odmietol. Ak taký štátny príslušník tretej krajiny odmietne aj podpísanie úradného záznamu o odmietnutí stravy, túto skutočnosť zaznamenajú policajti v úradnom zázname a predložia ho svojmu nadriadenému.

(3) Výdavky na stravovanie uhrádza štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bola strava poskytnutá; ak mu to jeho aktuálne pomery nedovoľujú alebo ak ide o žiadateľa o udelenie azylu, výdavky na stravovanie znáša štát. Ak bol štátny príslušník tretej krajiny zaistený pre potreby výkonu jeho administratívneho vyhostenia, pri úhrade výdavkov na stravovanie sa postupuje podľa § 80.

(4) Hornú hranicu výdavkov na stravovanie vrátane použitého materiálu, ktoré znáša štát, a ďalšie podrobnosti o stravovaní vrátane spôsobu zabezpečovania stravovania ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo vnútra.

§ 92

Zariadenie

(1) Zariadenie musí zodpovedať účelu, na ktorý bolo zriadené, musí byť hygienicky nezávadné a vybavené tak, aby zabraňovalo ohrozeniu života alebo poškodeniu zdravia.

(2) Zariadenie tvoria ubytovacie miestnosti vrátane sociálnej, kultúrnej a návštevnej miestnosti a ďalší priestor, v ktorom sa štátni príslušníci tretej krajiny môžu v určenom čase voľne pohybovať okrem štátnych príslušníkov tretej krajiny umiestnených v priestoroch zariadenia s oddeleným režimom zaistenia podľa § 93.

(3) Ubytovacia miestnosť je vybavená elektrickým osvetlením, stolom, stoličkami, posteľami a skrinkami na uloženie osobných vecí v počte zodpovedajúcom počtu ubytovaných štátnych príslušníkov tretej krajiny.

(4) V zariadení sú vyčlenené priestory s oddeleným režimom zaistenia.

(5) Zariadenie prevádzkuje Policajný zbor. Riaditeľ zariadenia vydá vnútorný poriadok, v ktorom upraví podrobnosti o právach a povinnostiach štátneho príslušníka tretej krajiny umiestneného v zariadení.

§ 93

Oddelený režim zaistenia

(1) Zariadenie umiestni zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny v priestore s oddeleným režimom zaistenia,

a) ak je dôvodná obava, že ohrozí účel zaistenia,

b) ak je agresívny alebo vyžaduje zvýšený dohľad z iného dôvodu, alebo v záujme ochrany zdravia alebo práv a slobôd iných štátnych príslušníkov tretej krajiny,

c) ak porušuje vnútorný poriadok zariadenia,

d) počas trvania karantény z dôvodu infekčnej choroby alebo iného zdravotného dôvodu.

(2) Priestor s oddeleným režimom zaistenia tvorí ubytovacia miestnosť, ktorá je uzamykateľná len z vonkajšej strany a je vybavená aj oddeleným sanitárnym zariadením a signalizačným zariadením.

(3) Súčasťou priestoru zariadenia s oddeleným režimom zaistenia je aj vyhradené miesto určené na vychádzky.

(4) Zariadenie bezodkladne oznámi prokurátorovi umiestnenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny v priestore s oddeleným režimom zaistenia.

§ 94

Umiestňovanie zaistených štátnych príslušníkov tretej krajiny

(1) Pri umiestňovaní štátneho príslušníka tretej krajiny zariadenie prihliada na jeho vek, zdravotný stav, príbuzenské a rodinné vzťahy a náboženské, etnické alebo národnostné osobitosti.

(2) Osobitne sa umiestňujú muži, ženy a osoby mladšie ako 18 rokov od starších osôb. Výnimku možno povoliť štátnym príslušníkom tretej krajiny v príbuzenskom vzťahu.

(3) Rodina sa umiestni v zariadení spolu. Ak zariadenie rozhodne o rozdelení rodiny, musí vždy prihliadať na to, aby dôsledky tohto rozdelenia boli primerané jeho dôvodom.

§ 95

Starostlivosť o zdravie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný podrobiť sa lekárskej prehliadke v rozsahu určenom lekárom vrátane potrebného diagnostického a laboratórneho vyšetrenia, očkovaniu a preventívnym opatreniam určeným orgánom na ochranu zdravia; osobitná pozornosť sa venuje zraniteľným osobám.

(2) Ak zdravotný stav štátneho príslušníka tretej krajiny vyžaduje zdravotnú starostlivosť, ktorú nie je možné zabezpečiť v zariadení, zariadenie mu zabezpečí túto starostlivosť v zdravotníckom zariadení mimo zariadenia.

(3) Ak si štátny príslušník tretej krajiny spôsobí ujmu na zdraví úmyselne, je povinný uhradiť náklady na poskytnutie zdravotnej starostlivosti a skutočne vynaložené náklady na dozor a dopravu do zdravotníckeho zariadenia.

Práva a povinnosti štátneho príslušníka tretej krajiny umiestneného v zariadení

§ 96

(1) Štátny príslušník tretej krajiny má právo na nepretržitý osemhodinový čas na spánok a na dve denné vychádzky vo vymedzenom priestore, každá v trvaní najmenej hodinu; štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 18 rokov má právo na tri denné vychádzky, z toho jednu v dopoludňajších hodinách a dve v popoludňajších hodinách.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny mladší ako 18 rokov má právo na prístup

a) k vzdelávaniu do troch mesiacov od zaistenia,

b) k záujmovým činnostiam vrátane herných a rekreačných činností, ktoré sú primerané jeho veku.

(3) Zraniteľné osoby a rodiny s deťmi majú prístup k psychologickým a sociálnym službám a poradenstvu a ku krízovej intervencii.

(4) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný dodržiavať vnútorný poriadok zariadenia, plniť príkazy a pokyny policajta.

§ 97

(1) Štátny príslušník tretej krajiny môže na vlastné náklady odosielať písomnosti.

(2) Na účel uplatnenia svojich práv môže štátny príslušník tretej krajiny podávať štátnym orgánom Slovenskej republiky žiadosti a sťažnosti, ktoré policajný útvar ihneď odošle.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny si môže objednať na vlastné náklady knihy, dennú tlač a časopisy vrátane zahraničných, ak sú distribuované v Slovenskej republike.

§ 98

(1) Štátny príslušník tretej krajiny má právo na prijatie návštevy, najviac dvoch osôb, raz za dva týždne v trvaní 30 minút. V odôvodnených prípadoch môže riaditeľ zariadenia povoliť výnimku.

(2) Osoby, ktoré štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytujú právnu ochranu, má štátny príslušník tretej krajiny právo prijímať bez obmedzenia.

(3) Žiadateľ o udelenie azylu má právo na

a) komunikáciu so zástupcami Úradu Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov, rodinnými príslušníkmi a osobami, ktoré žiadateľovi o azyl poskytujú právnu pomoc,

b) návštevy zástupcov Úradu Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov, rodinných príslušníkov a osôb, ktoré žiadateľovi o azyl poskytujú právnu pomoc v podmienkach, ktoré zabezpečujú súkromie.

(4) Prístup rodinných príslušníkov žiadateľa o udelenie azylu a osôb, ktoré žiadateľovi o udelenie azylu poskytujú právnu pomoc, možno obmedziť z dôvodov ohrozenia bezpečnosti štátu a verejného poriadku alebo na základe rozhodnutia riaditeľa zariadenia, ak tým nie je výrazne obmedzený alebo znemožnený prístup týchto osôb k žiadateľovi o udelenie azylu.

§ 99

(1) Štátny príslušník tretej krajiny môže raz za dva týždne prijať zásielku s vecami osobnej potreby do hmotnosti päť kilogramov. Obmedzenie sa nevzťahuje na zásielku s oblečením.

(2) Zariadenie skontroluje obsah zásielky. Veci a látky uvedené v § 78 ods. 1 neodovzdá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a odošle ich späť odosielateľovi na jeho náklady.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny môže prijímať peňažné prostriedky bez obmedzenia. Zariadenie zabezpečí ich uloženie.

§ 100

Prehliadka zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Policajt je oprávnený pred umiestnením zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny do zariadenia vykonať prehliadku jeho osoby a prehliadku jeho osobných vecí s cieľom zistiť, či nemá pri sebe veci, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť osôb alebo majetku, veci, ktoré by sa mohli použiť pri úteku, návykové látky alebo veci, ktoré by svojím množstvom alebo povahou mohli narušiť vnútorný poriadok zariadenia alebo ohroziť alebo poškodiť zdravie. Policajt je oprávnený vykonať prehliadku zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny a prehliadku jeho osobných vecí aj počas zaistenia, ak je podozrenie, že má pri sebe veci alebo návykové látky podľa predchádzajúcej vety.

(2) Zaistený štátny príslušník tretej krajiny je povinný podrobiť sa prehliadke. Prehliadku jeho osoby vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(3) Policajt je oprávnený odobrať do úschovy cestovný doklad a veci uvedené v odseku 1 nájdené pri prehliadke podľa odseku 1.

(4) Policajt spracuje o vykonaní prehliadky podľa odseku 1 úradný záznam a zoznam odobratých vecí a látok podľa odseku 3 a jednu kópiu zoznamu odovzdá zaistenému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny.

TRETIA HLAVA

POLICAJNÝ PREVOZ, POLICAJNÝ SPRIEVOD A LETECKÝ TRANZIT

Prvý oddiel

Policajný prevoz a policajný sprievod

§ 101

Policajný prevoz

(1) Policajný prevoz vykonáva policajný útvar na základe medzinárodnej zmluvy, ak zmluvná strana požiada o prevoz štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie Slovenskej republiky na štátnu hranicu susedného štátu.

(2) Policajný útvar vykoná potrebné opatrenia na ochranu života a zdravia prevážaného štátneho príslušníka tretej krajiny a v prípade potreby mu zabezpečí poskytnutie nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti.

(3) Policajt je oprávnený prevážanému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny obmedziť osobnú slobodu počas policajného prevozu.

(4) Prevážaný štátny príslušník tretej krajiny je povinný podrobiť sa prehliadke, ktorú vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(5) Policajný útvar poskytuje prevážanému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny stravu spravidla každých šesť hodín od prevzatia štátneho príslušníka tretej krajiny na policajný prevoz.

(6) Náklady spojené s policajným prevozom znáša ten, kto o policajný prevoz požiadal.

§ 102

Policajný sprievod

(1) Policajný sprievod vykonáva policajný útvar na základe žiadosti dopravcu, ktorý vykonáva prepravu osôb vzdušnou cestou, ak má dopravca závažné dôvody domnievať sa, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorého má prepraviť podľa § 108 ods. 2, môže ohroziť bezpečnosť lietadla, osôb alebo majetku v lietadle alebo ohroziť poriadok a disciplínu na palube lietadla.

(2) O počte policajtov policajného sprievodu potrebných na zabezpečenie sprievodu rozhoduje policajný útvar na základe vyhodnotenia rizík spojených so sprievodom.

(3) Policajný útvar zabezpečí policajný sprievod spravidla do 24 hodín od podania žiadosti dopravcom, najneskôr však do uplynutia lehoty určenej podľa § 108 ods. 2.

(4) Dopravca je povinný uhradiť všetky náklady spojené s vykonaním policajného sprievodu vrátane náhrady výdavkov a

cestovných náhrad, ktoré patria policajtom vykonávajúcim policajný sprievod.[86])

Druhý oddiel

Letecký tranzit

§ 103

(1) Ministerstvo vnútra

a) prijíma písomnú žiadosť členského štátu o vykonanie leteckého tranzitu (ďalej len „žiadosť o letecký tranzit“) a rozhoduje o nej,

b) podáva písomnú žiadosť členskému štátu o vykonanie leteckého tranzitu, ak nie je možné použiť priamy let z územia Slovenskej republiky do krajiny určenia alebo ak taký let nemôže zo závažných dôvodov vykonať,

c) bezodkladne prijíma naspäť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak

1. povolenie na letecký tranzit bolo zamietnuté alebo zrušené,

2. štátny príslušník tretej krajiny počas leteckého tranzitu opustil bez povolenia tranzitný priestor verejného letiska,

3. letecký tranzit do iného tranzitného štátu alebo do krajiny určenia, alebo nastúpenie na palubu prípojného letu bolo neúspešné, alebo

4. letecký tranzit nie je možný z iných dôvodov,

d) uhrádza náklady za poskytnutú stravu a neodkladnú zdravotnú starostlivosť poskytnutú štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa písmena c) členským štátom, ak sú tieto náklady skutočné a vyčísliteľné, a náklady spojené s jeho návratom,

e) vyžiada náklady spojené s návratom štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 105 ods. 2,

f) určuje kontaktné miesta pre tranzitné letiská.

(2) Ministerstvo vnútra doručí žiadosť podľa odseku 1 písm. b) najneskôr 48 hodín pred leteckým tranzitom; v obzvlášť naliehavých a odôvodnených prípadoch môže požiadať o odpustenie tejto lehoty. Vzor žiadosti podľa odseku 1 písm. a) a b) je uvedený v prílohe č. 1; žiadosť sa môže zaslať aj v inom jazyku.

(3) Ak na žiadosť ministerstva vnútra podľa odseku 1 písm. b) neodpovie dožiadaný štát do 48 hodín, ministerstvo vnútra môže začať vykonávať letecký tranzit; začatie vykonávania leteckého tranzitu oznámi dožiadanému štátu.

§ 104

(1) Ministerstvo vnútra rozhodne o žiadosti o letecký tranzit v lehote do 48 hodín od jej prijatia a bezodkladne informuje žiadajúci členský štát (ďalej len „žiadajúci štát“); lehota na rozhodnutie môže byť v odôvodnených prípadoch predĺžená najviac o ďalších 48 hodín.

(2) Ak ministerstvo vnútra neoznámi svoje rozhodnutie v lehote podľa odseku 1, môže žiadajúci štát začať vykonávať letecký tranzit; začatie vykonávania leteckého tranzitu oznámi ministerstvu vnútra.

(3) Letecký tranzit sa vykoná do 24 hodín od rozhodnutia podľa odseku 1 alebo oznámenia podľa odseku 2.

(4) Žiadosť o letecký tranzit môže ministerstvo vnútra zamietnuť, ak

a) bolo proti štátnemu príslušníkovi tretej krajiny vznesené obvinenie alebo ak je štátny príslušník tretej krajiny hľadaný, pretože sa vyhýba výkonu právoplatne uloženého trestu,

b) nie je možné uskutočniť letecký tranzit cez ďalšie štáty alebo nie je možné uskutočniť prijatie krajinou určenia,

c) si opatrenie na prepravu štátneho príslušníka tretej krajiny vyžaduje zmenu verejného letiska,

d) v daný moment nie je z opodstatnených dôvodov možná požadovaná pomoc,

e) by štátny príslušník tretej krajiny mohol ohroziť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy Slovenskej republiky, alebo

f) žiadajúci štát doručí túto žiadosť menej ako 48 hodín pred leteckým tranzitom.

(5) Ministerstvo vnútra môže zrušiť rozhodnutie o leteckom tranzite, ktoré už bolo vydané, ak sa následne zistia skutočnosti podľa odseku 4.

(6) Ministerstvo vnútra bezodkladne informuje žiadajúci štát o rozhodnutí

a) o zrušení leteckého tranzitu a o dôvode jeho zrušenia,

b) o zamietnutí leteckého tranzitu podľa odseku 4, o dôvode jeho zamietnutia a v prípade zamietnutia podľa odseku 4 písm. d) aj o termíne najbližšieho možného leteckého tranzitu.

(7) Ministerstvo vnútra bezodkladne odovzdá späť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak

a) povolenie na letecký tranzit bolo zamietnuté alebo zrušené,

b) štátny príslušník tretej krajiny počas leteckého tranzitu opustil bez povolenia tranzitný priestor verejného letiska,

c) letecký tranzit do iného tranzitného štátu alebo do krajiny určenia, alebo nastúpenie na palubu prípojného letu bolo neúspešné, alebo

d) letecký tranzit nie je možný z iných dôvodov.

§ 105

(1) Ak ministerstvo vnútra na základe žiadosti o letecký tranzit povolí letecký tranzit, policajný útvar poskytne potrebnú pomoc, najmä zabezpečí

a) vyzdvihnutie štátneho príslušníka tretej krajiny pri lietadle a jeho sprevádzanie v priestoroch tranzitného letiska, najmä k jeho prípojnému letu,

b) poskytnutie neodkladnej zdravotnej starostlivosti štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a v prípade potreby jeho sprievodu,

c) poskytnutie stravy štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a v prípade potreby jeho sprievodu,

d) prijatie, uchovávanie a odoslanie cestovných dokladov, najmä v prípade leteckého tranzitu bez sprievodu,

e) v prípadoch leteckého tranzitu bez sprievodu informovanie žiadajúceho štátu o mieste a čase odchodu štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Slovenskej republiky,

f) informovanie žiadajúceho štátu o všetkých závažných incidentoch, ku ktorým došlo počas leteckého tranzitu.

(2) Ministerstvo vnútra vyžiada od žiadajúceho štátu uhradenie nákladov za poskytnutú stravu a neodkladnú zdravotnú starostlivosť, ak sú tieto náklady skutočné a vyčísliteľné.

(3) Policajný útvar poskytne súčinnosť aj pri návrate štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 104 ods. 7.

(4) Ministerstvo vnútra informuje žiadajúci štát o závažných skutočnostiach, ku ktorým došlo počas leteckého tranzitu, a požiada o úhradu nákladov spojených s poskytnutím pomoci.

§ 106

(1) Ak sa uskutočňuje letecký tranzit so sprievodom, je sprievod povinný dodržiavať právne predpisy Slovenskej republiky, preukázať na požiadanie svoju totožnosť, povolenie na letecký tranzit alebo oznámenie podľa § 104 ods. 2.

(2) Sprievodom sa rozumie každá osoba zo žiadajúceho štátu, ktorá je zodpovedná za sprevádzanie štátneho príslušníka tretej krajiny vrátane osôb zodpovedných za zdravotnú starostlivosť a tlmočníkov.

(3) Sprievod štátneho príslušníka tretej krajiny musí byť v civilnom oblečení a nesmie nosiť zbrane.

(4) Sprievod je oprávnený použiť donucovacie prostriedky z dôvodu nutnej obrany alebo krajnej núdze; použiť donucovacie prostriedky na zabránenie úteku štátneho príslušníka tretej krajiny alebo na ochranu majetku je sprievod oprávnený len vtedy, ak nie sú prítomní policajti alebo na ich podporu.

PIATA ČASŤ

POVINNOSTI CUDZINCOV, FYZICKÝCH OSÔB, PRÁVNICKÝCH OSÔB A ŠTÁTNYCH ORGÁNOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY, PRIESTUPKY A INÉ SPRÁVNE DELIKTY

PRVÁ HLAVA

POVINNOSTI

Prvý oddiel

Povinnosti na úseku kontroly hraníc

§ 107

Povinnosti fyzických osôb na úseku kontroly hraníc

(1) Každý je povinný zdržať sa konania, ktoré môže poškodiť, zničiť alebo inak znehodnotiť technický prostriedok, alebo sťažiť jeho využívanie.

(2) Každý, kto má v úmysle umiestniť na pozemku v blízkosti vonkajšej hranice technické zariadenie na snímanie obrazu alebo zvuku, je povinný túto skutočnosť vopred písomne oznámiť policajnému útvaru s pôsobnosťou na vonkajšej hranici. V oznámení je povinný uviesť presné miesto a predpokladaný čas jeho umiestnenia. Oznamovacia povinnosť nevzniká, ak bude technické zariadenie na snímanie obrazu alebo zvuku umiestnené na pozemku, ktorým sú zastavané plochy a nádvoria.[86a])

§ 108

Povinnosti dopravcu

(1) Dopravca,[87]) ktorý vykonáva prepravu osôb na územie Slovenskej republiky cez vonkajšiu vzdušnú alebo vodnú hranicu, a dopravca, ktorý prepravuje osoby na pravidelných medzinárodných autobusových linkách okrem prihraničnej dopravy, nesmie dopraviť na hraničný priechod štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa vyžaduje. Vízum môže byť nahradené povolením na pobyt podľa osobitného predpisu.[9])

(2) Dopravca,[87]) ktorý dopraví štátneho príslušníka tretej krajiny na hraničný priechod, je povinný ho najneskôr do 24 hodín od jeho príchodu alebo v lehote určenej po dohode s policajným útvarom na hraničnom priechode dopraviť späť do štátu, z ktorého bol prepravený, do štátu, ktorý mu vydal cestovný doklad, s ktorým pricestoval, alebo do akéhokoľvek iného štátu, kde je zabezpečené jeho prijatie, ak

a) bol štátnemu príslušníkovi tretej krajiny odopretý vstup na územie Slovenskej republiky,

b) štátny príslušník tretej krajiny vykonal tranzit cez územie Slovenskej republiky a orgány iného štátu mu odopreli vstup na svoje územie a vrátili ho na územie Slovenskej republiky alebo

c) iný dopravca, ktorý mal štátneho príslušníka tretej krajiny prepraviť do iného štátu, odmietol vykonať jeho prepravu.

(3) Ak dopravca nemôže splniť povinnosť uvedenú v odseku 2, je povinný bezodkladne zabezpečiť náhradnú prepravu štátneho príslušníka tretej krajiny a niesť jej náklady, alebo ak bezprostredná náhradná preprava nie je možná, zabezpečiť úhradu nákladov na pobyt a návrat štátneho príslušníka tretej krajiny.

§ 109

Povinnosti prevádzkovateľa letiska

(1) Prevádzkovateľ medzinárodného letiska je povinný

a) oznámiť policajnému útvaru vykonávajúcemu hraničnú kontrolu prílet lietadla z tretej krajiny a odlet lietadla do tretej krajiny,

b) neumožniť posádke a cestujúcim nástup do lietadla odlietajúceho do tretej krajiny bez vykonania hraničnej kontroly posádky a cestujúcich policajným útvarom,

c) prijať také opatrenia, aby posádka a cestujúci po prílete lietadla z tretej krajiny neopustili letisko mimo priestorov hraničnej kontroly.

(2) Prevádzkovateľ medzinárodného letiska, na ktorom nie je zriadený policajný útvar, je povinný oznámiť prílet lietadla z tretej krajiny a odlet lietadla do tretej krajiny najneskôr 24 hodín pred príletom alebo odletom; ak prílet alebo odlet lietadla pripadne na sobotu, nedeľu alebo štátny sviatok, oznámi túto skutočnosť najneskôr v posledný pracovný deň. Ak sa prevádzkovateľ medzinárodného letiska dozvie o odlete alebo prílete neskôr ako 24 hodín pred odletom alebo príletom, je povinný to oznámiť policajnému útvaru bezodkladne. V oznámení o prílete alebo odlete uvedie aj predpokladaný zoznam cestujúcich s uvedením ich mena, priezviska, dátumu narodenia a štátnej príslušnosti.

(3) Ak pristane lietadlo prichádzajúce z tretej krajiny na letisku, ktoré nie je medzinárodným letiskom, z dôvodu uvedeného v osobitnom predpise,[88]) je jeho prevádzkovateľ alebo ak nie je na letisku prítomný prevádzkovateľ, ten orgán, ktorý povolil pristátie lietadla, povinný bezodkladne oznámiť túto skutočnosť príslušnému policajnému útvaru. Ak je prevádzkovateľ letiska prítomný na letisku, je povinný zabrániť, aby cestujúci opustili lietadlo alebo priestor letiska, okrem poskytnutia neodkladnej zdravotnej starostlivosti. Lietadlo môže pokračovať v ďalšom lete z tohto letiska iba so súhlasom príslušného policajného útvaru.

(4) Treťou krajinou podľa odsekov 1 až 3 sa rozumie štát, ktorý neuplatňuje ustanovenia osobitného predpisu o zrušení kontrol vnútorných hraníc.[16])

§ 110

Povinnosti vlastníka pozemku

(1) Vlastník pozemku je v rozsahu nevyhnutnom na plnenie úloh Policajného zboru pri vykonávaní hraničného dozoru povinný umožniť policajtovi vstup a vjazd dopravného prostriedku na pozemok v blízkosti vonkajšej hranice, ako aj vstup policajtovi a vjazd dopravného prostriedku na pozemok v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc.

(2) Vlastník pozemku je povinný strpieť umiestnenie technického prostriedku v prihraničnom území vonkajšej hranice za primeranú náhradu; ustanovenia osobitných predpisov o náhrade škody tým nie sú dotknuté.

(3) Ministerstvo vnútra rozhoduje o primeranej náhrade za obmedzenie práv k pozemkom podľa odsekov 1 a 2, ak v tejto veci nedôjde k dohode medzi vlastníkom a Policajným zborom.

Druhý oddiel

Povinnosti na úseku pobytu

§ 111

Povinnosti štátneho príslušníka tretej krajiny

(1) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný

a) oznámiť písomne policajnému útvaru, že sa bude viac ako 180 dní nepretržite zdržiavať mimo územia Slovenskej republiky, ak má udelený trvalý pobyt,

b) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

c) preukázať na požiadanie policajta totožnosť a oprávnenosť pobytu predložením platného cestovného dokladu a dokladu o pobyte alebo identifikačného preukazu vydaného ministerstvom zahraničných vecí osobám požívajúcim diplomatické výsady a imunity podľa medzinárodného práva,

d) uzatvoriť zdravotné poistenie najneskôr do troch pracovných dní od prevzatia dokladu o pobyte a preukázať pri kontrole pobytu, že je zdravotne poistený na území Slovenskej republiky,

e) preukázať pri kontrole pobytu finančné zabezpečenie udeleného pobytu najmenej vo výške životného minima na každý mesiac zostávajúceho pobytu, najviac však na jeden rok dopredu; ak ide o maloletého štátneho príslušníka tretej krajiny, vo výške polovice životného minima na každý mesiac zostávajúceho pobytu, najviac však na jeden rok dopredu,

f) preukázať pri kontrole pobytu finančné prostriedky potrebné na pokrytie nákladov spojených s jeho pobytom na území Slovenskej republiky podľa § 6 na každý deň zostávajúceho pobytu, ak mu bolo udelené schengenské vízum,

g) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena, priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade do piatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu,

h) chrániť doklady vydané podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

i) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladov vydaných podľa tohto zákona policajnému útvaru do piatich pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

j) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

k) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

l) podpísať vyplnené úradné tlačivo o hlásení pobytu, v ktorom je uvedené jeho meno a priezvisko, dátum a miesto narodenia, štátna príslušnosť, miesto trvalého pobytu, účel pobytu, číslo cestovného dokladu, číslo víza a jeho platnosť, miesto vydania alebo číslo dokladu o pobyte vydaného Slovenskou republikou alebo členským štátom a jeho platnosť, adresa pobytu v Slovenskej republike, meno ubytovateľa a mená a priezviská spolucestujúcich detí,

m) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte,

n) oznámiť do troch pracovných dní policajnému útvaru, že účel, na ktorý bol pobyt udelený, zanikol,

o) podrobiť sa na požiadanie policajného útvaru alebo zastupiteľského úradu snímaniu biometrických údajov na účely konania podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,[89])

p) vycestovať najneskôr posledný deň oprávneného pobytu; ak sa mu zamietla žiadosť o udelenie prechodného pobytu podaná z dôvodu zmeny účelu pobytu alebo druhu pobytu, zamietla žiadosť o obnovenie prechodného pobytu, zrušil prechodný pobyt, zamietla žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas, zrušil trvalý pobyt, zamietla žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu, zrušil dlhodobý pobyt, zamietla žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu, zamietla žiadosť o predĺženie tolerovaného pobytu alebo zrušil tolerovaný pobyt, je povinný vycestovať do 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia, ak nie je oprávnený sa zdržiavať na území Slovenskej republiky z iného dôvodu,

q) požiadať do piatich pracovných dní o vydanie nového dokladu o pobyte, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti alebo ak nastanú okolnosti podľa písmena h),

r) odovzdať policajnému útvaru neplatný doklad o pobyte alebo neplatný doklad vydaný podľa tohto zákona, alebo nájdený doklad iného cudzinca,

s) oznámiť policajnému útvaru, že sa bude zdržiavať v rámci územia Slovenskej republiky mimo miesta udeleného pobytu nepretržite viac ako 30 dní,

t) oznámiť do piatich pracovných dní policajnému útvaru zmenu údajov v doklade podľa § 73 ods. 18 prvej vety,

u) zdržiavať sa na území Slovenskej republiky viac ako polovicu času udeleného prechodného pobytu v kalendárnom roku; to neplatí, ak štátny príslušník tretej krajiny uplatňuje mobilitu v inom členskom štáte.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny je povinný do troch pracovných dní od vstupu hlásiť policajnému útvaru

a) začiatok, miesto a predpokladanú dĺžku pobytu, ak mu bolo udelené schengenské vízum alebo národné vízum alebo ak sa od neho vízum nevyžaduje, ak túto povinnosť nemá ubytovateľ; policajný útvar na požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny vydá potvrdenie o jeho pobyte,

b) začiatok pobytu, ak mu bol udelený pobyt.

(3) Štátny príslušník tretej krajiny s oprávneným pobytom je povinný hlásiť policajnému útvaru zmenu miesta pobytu v lehote do piatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala.

(4) Držiteľ modrej karty vydanej podľa tohto zákona je povinný

a) oznámiť policajnému útvaru do piatich pracovných dní začiatok obdobia nezamestnanosti a skončenie obdobia nezamestnanosti,

b) hlásiť policajnému útvaru zmenu zamestnávateľa najneskôr päť pracovných dní pred nástupom do nového zamestnania; pri hlásení zmeny zamestnávateľa je držiteľ modrej karty povinný predložiť doklady podľa § 38 ods. 5 písm. a) a b).

(5) Ustanovenie odseku 1 písm. e) sa nevzťahuje na držiteľa modrej karty v období jeho nezamestnanosti, ktoré oznámil policajnému útvaru podľa odseku 4 písm. a).

(6) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý o sebe vyhlási, že je maloletý bez sprievodu, je povinný podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu na určenie jeho veku, ak je podozrenie, že ide o plnoletú osobu.

(7) Štátny príslušník tretej krajiny podľa § 36a až 36d je povinný bezodkladne opustiť územie Slovenskej republiky, ak nespĺňa podmienky podľa § 36a ods. 1, § 36b ods. 1, § 36c ods. 1 alebo § 36d ods. 1.

§ 112

Povinnosti občana Únie a rodinného príslušníka občana Únie

(1) Občan Únie je povinný

a) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

b) predložiť, pri postupe policajného útvaru podľa § 65 ods. 5, dôkaz preukazujúci skutočnosť, na základe ktorej získal alebo má zachované právo na pobyt,

c) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena, priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade alebo v preukaze totožnosti do desiatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

d) chrániť doklad o pobyte vydaný podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

e) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladu o pobyte vydaného podľa tohto zákona policajnému útvaru do desiatich pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

f) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

g) podrobiť sa na požiadanie policajného útvaru snímaniu biometrických údajov na účely vydania dokladu o pobyte,

h) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte,

i) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

j) podpísať vyplnené úradné tlačivo o hlásení pobytu, v ktorom je uvedené jeho meno a priezvisko, dátum narodenia, štátna príslušnosť, číslo cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

k) požiadať do desiatich pracovných dní o vydanie nového dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz občana EÚ“, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti alebo ak nastanú okolnosti podľa písmena e),

l) vycestovať z územia Slovenskej republiky, ak stratil právo na pobyt podľa § 64 ods. 3 alebo ak mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 68,

m) odovzdať doklad o pobyte, ak skončila platnosť dokladu, ak mu bol vydaný nový doklad o pobyte podľa písmena c) alebo mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 68,

n) oznámiť dobrovoľné skončenie práva na pobyt podľa § 65 alebo práva na trvalý pobyt podľa § 67 a štát, do ktorého vycestuje.

(2) Rodinný príslušník občana Únie je povinný

a) dostaviť sa na policajný útvar na účel vydania nového dokladu o pobyte najneskôr v posledný deň platnosti dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“,

b) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

c) predložiť, pri postupe policajného útvaru podľa § 70 ods. 7, dôkaz preukazujúci skutočnosť, na základe ktorej získal alebo má zachované právo na pobyt,

d) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena, priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade alebo v preukaze totožnosti do desiatich pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

e) chrániť doklad o pobyte vydaný podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

f) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladu o pobyte vydaného podľa tohto zákona policajnému útvaru do desiatich pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

g) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

h) podrobiť sa na požiadanie policajného útvaru snímaniu biometrických údajov na účely vydania dokladu o pobyte,

i) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte,

j) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

k) podpísať vyplnené úradné tlačivo o hlásení pobytu, v ktorom je uvedené jeho meno a priezvisko, dátum narodenia, štátna príslušnosť, číslo cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti,

l) požiadať do desiatich pracovných dní o vydanie nového dokladu o pobyte s názvom „Pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ“, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti alebo ak nastanú okolnosti podľa písmena f),

m) vycestovať z územia Slovenskej republiky, ak stratil právo na pobyt podľa § 69 ods. 3 alebo ak mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 72,

n) odovzdať doklad o pobyte, ak skončila platnosť dokladu, ak mu bol vydaný nový doklad o pobyte podľa písmena d) alebo mu bolo ukončené právo na pobyt podľa § 72,

o) oznámiť dobrovoľné skončenie práva na pobyt podľa § 70 alebo práva na trvalý pobyt podľa § 71 a štát, do ktorého vycestuje.

§ 113

Povinnosti ubytovateľa

Ubytovateľ je povinný

a) pri ubytovaní overiť totožnosť cudzinca,

b) do knihy ubytovaných[90]) uviesť pri cudzincovi aj štátnu príslušnosť a dátum narodenia,

c) zabezpečiť vyplnenie úradného tlačiva o hlásení pobytu cudzinca a doručiť ho policajnému útvaru do piatich dní od ubytovania; doručenie je možné aj prostredníctvom elektronickej služby zavedenej na tento účel,

d) umožniť policajnému útvaru vstup do všetkých priestorov ubytovacieho zariadenia na účel kontroly plnenia povinností ustanovených týmto zákonom.

§ 114

Povinnosti Zboru väzenskej a justičnej stráže

Ústav na výkon väzby, ústav na výkon trestu odňatia slobody, ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých a nemocnica pre obvinených a odsúdených sú povinné bezodkladne informovať policajný útvar príslušný podľa sídla ústavu alebo nemocnice o vzatí cudzinca do väzby a jeho prepustení z väzby a o nástupe a skončení výkonu trestu odňatia slobody cudzinca.

§ 115

Povinnosti niektorých právnických osôb a fyzických osôb

(1) Ústredie práce informuje do troch pracovných dní písomne alebo elektronicky policajný útvar o zrušení potvrdenia o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny informuje do troch pracovných dní písomne alebo elektronicky policajný útvar o

a) udelení a odňatí povolenia na zamestnanie,

b) zrušení potvrdenia o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta.

(2) Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny je povinný každé tri mesiace zaslať policajnému útvaru meno, priezvisko, dátum narodenia, štátnu príslušnosť a číslo dokladu o pobyte cudzincov, ktorí požiadali o dávky v hmotnej núdzi.

(3) Živnostenský úrad je povinný každých šesť mesiacov písomne zasielať ministerstvu vnútra zmeny, ktoré nastali v zozname podľa § 130.

(4) Škola, ktorej žiakom, poslucháčom alebo študentom je štátny príslušník tretej krajiny, je povinná do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru začatie štúdia, prerušenie štúdia, zanechanie štúdia, vylúčenie zo štúdia alebo skončenie štúdia štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má prechodný pobyt na účel štúdia. Jazyková škola, ktorej žiakom je štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo udelené národné vízum podľa § 15 ods. 1 písm. b), je povinná do troch pracovných dní písomne oznámiť ministerstvu vnútra skutočnosti podľa predchádzajúcej vety.

(5) Zamestnávateľ je povinný do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru

a) nenastúpenie štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 23 do zamestnania, ak vydal písomný prísľub na zamestnanie, a

b) skončenie pracovného pomeru štátneho príslušníka tretej krajiny.

(6) Kto nájde alebo inak získa cestovný doklad cudzinca alebo doklad o pobyte alebo doklad vydaný podľa tohto zákona, je povinný ho bezodkladne odovzdať najbližšiemu policajnému útvaru.

(7) Osoba pozývajúca štátneho príslušníka tretej krajiny na územie Slovenskej republiky je povinná uhradiť majetkovú ujmu, ktorá vznikne štátu nedodržaním záväzku uvedeného v overenom pozvaní.

(8) Finančný úrad je povinný do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru dodatočné daňové priznanie a opravné daňové priznanie[90a]) vykonané štátnym príslušníkom tretej krajiny.

(9) Finančný úrad, Sociálna poisťovňa a zdravotné poisťovne sú povinné na žiadosť policajného útvaru vydať potvrdenie podľa § 34 ods. 11.

(10) Obchodná spoločnosť alebo družstvo sú povinné do troch pracovných dní písomne alebo elektronicky oznámiť policajnému útvaru, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. b), už nekoná v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva.

(11) Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky je povinné každých šesť mesiacov písomne zaslať ministerstvu vnútra zmeny, ktoré nastali v zozname podľa § 131d ods. 2.

(12) Hostiteľský subjekt so sídlom na území Slovenskej republiky je povinný do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru

a) úmysel štátneho príslušníka tretej krajiny uplatňovať mobilitu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 23 ods. 5,

b) zmeny, ktoré majú vplyv na vykonávanie mobility na území Slovenskej republiky, najmä zmeny v skutočnostiach uvedených v § 36a alebo § 36d.

(13) Vysoká škola je povinná do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru

a) úmysel štátneho príslušníka tretej krajiny uplatňovať mobilitu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 24 ods. 1 písm. b),

b) všetky zmeny, ktoré majú vplyv na vykonávanie mobility na území Slovenskej republiky, najmä zmeny v skutočnostiach uvedených v § 36b.

(14) Výskumná organizácia je povinná do troch pracovných dní písomne oznámiť policajnému útvaru

a) úmysel štátneho príslušníka tretej krajiny uplatňovať mobilitu, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 26 alebo jeho rodinného príslušníka, ktorý má udelený prechodný pobyt podľa § 27,

b) všetky zmeny, ktoré majú vplyv na vykonávanie mobility na území Slovenskej republiky, najmä zmeny v skutočnostiach uvedených v § 36c alebo § 36d.

(15) Lehota na splnenie povinnosti podľa odsekov 13 a 14 začína plynúť dňom, keď sa vysoká škola alebo výskumná organizácia dozvedeli skutočnosť podľa odseku 13 alebo odseku 14.

DRUHÁ HLAVA

PRIESTUPKY A INÉ SPRÁVNE DELIKTY

Prvý oddiel

Priestupky a iné správne delikty na úseku kontroly hraníc

§ 116

Priestupky

(1) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí štátny príslušník tretej krajiny, ak

a) neoprávnene prekročí vonkajšiu hranicu,

b) sa úmyselne vyhne alebo sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole pri prekročení vonkajšej hranice,

c) pri hraničnej kontrole predloží cudzí cestovný doklad, iný doklad oprávňujúci na prekročenie vonkajšej hranice alebo vízum ako vlastné.

(2) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí občan Únie alebo rodinný príslušník občana Únie, ak

a) neoprávnene prekročí vonkajšiu hranicu,

b) sa úmyselne vyhne alebo sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole pri prekročení vonkajšej hranice,

c) pri hraničnej kontrole predloží cudzí cestovný doklad alebo iný doklad oprávňujúci na prekročenie vonkajšej hranice ako

vlastný.

(3) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí ten, kto

a) neumožní vstup policajtovi alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v blízkosti vonkajšej hranice,

b) neumožní vstup policajtovi alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc,

c) neumožní v prihraničnom území vonkajšej hranice umiestnenie alebo používanie technického prostriedku,

d) úmyselne poškodí, zničí alebo inak znehodnotí technický prostriedok, alebo sťaží jeho využívanie,

e) poruší zákaz podľa § 9 písm. b),

f) poruší povinnosť podľa § 107 ods. 2.

(4) Priestupku na úseku kontroly hraníc sa dopustí aj ten, kto počas dočasného obnovenia kontroly hraníc na vnútornej hranici

a) neoprávnene prekročí vnútornú hranicu,

b) sa úmyselne vyhne alebo sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole pri prekročení vnútornej hranice,

c) pri hraničnej kontrole predloží cudzí cestovný doklad, iný doklad oprávňujúci na prekročenie vnútornej hranice alebo vízum ako vlastné.

(5) Odseky 1 a 2 sa nevzťahujú na cudzinca, ktorý podal žiadosť o udelenie azylu bezodkladne po vstupe na územie Slovenskej republiky a na obeť obchodovania s ľuďmi.

(6) Za priestupok podľa

a) odseku 1 písm. a) a b) možno uložiť pokutu do 800 eur,

b) odseku 1 písm. c) možno uložiť pokutu do 1 600 eur,

c) odseku 2 možno uložiť pokutu do 300 eur,

d) odseku 3 písm. a) až d) a f) možno uložiť pokutu do 1 600 eur,

e) odseku 3 písm. e) možno uložiť pokutu do 800 eur,

f) odseku 4 možno uložiť pokutu do 300 eur.

(7) V blokovom konaní možno uložiť za priestupky podľa odsekov 1 až 4 pokutu do 165 eur.

(8) Priestupky uvedené v odsekov 1 až 4 prejednáva policajný útvar.

(9) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch,[91]) ak nie je v odsekoch 5 až 8 ustanovené inak.

§ 117

Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku kontroly hraníc sa dopustí

a) dopravca, ktorý porušil povinnosť podľa § 108 ods. 1 alebo ods. 2,

b) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ktorá si nesplnila povinnosť podľa § 109,

c) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak neumožní vstup alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v blízkosti vonkajšej hranice,

d) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak neumožní vstup alebo vjazd dopravného prostriedku na pozemok v prihraničnom území vonkajšej hranice pri vykonávaní pátrania po osobách, ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu alebo priestupku súvisiaceho s kontrolou hraníc,

e) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak neumožní v prihraničnom území vonkajšej hranice umiestnenie alebo používanie technického prostriedku,

f) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak poškodí, zničí alebo inak znehodnotí technický prostriedok, alebo sťaží jeho využívanie,

g) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ak poruší povinnosť podľa § 107 ods. 2.

(2) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. a) uloží policajný útvar pokutu od 3 000 eur do 5 000 eur za každého dopraveného štátneho príslušníka tretej krajiny.

(3) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. b) uloží policajný útvar pokutu od 3 000 eur do 5 000 eur za každý vykonaný let.

(4) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. c) až g) uloží policajný útvar pokutu do 3 300 eur.

(5) Pokutu podľa odsekov 2 až 4 možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa policajný útvar o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť, dĺžku trvania a následky protiprávneho konania a na prípadné opakované porušenie povinnosti alebo na to, či bolo porušených viac povinností.

(6) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jej uložení.

(7) Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Druhý oddiel

Priestupky a iné správne delikty na úseku pobytu

§ 118

Priestupky

(1) Priestupku na úseku pobytu sa dopustí štátny príslušník tretej krajiny, ak

a) má neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky,

b) poruší povinnosť podľa § 27 ods. 6, § 32 ods. 9 alebo ods. 10, § 38 ods. 8 alebo ods. 9, § 59 ods. 5 alebo ods. 9, § 62 ods. 3, § 73 ods. 14, § 96 ods. 4, § 111 ods. 1 písm. b) až f), h), j) až l), o) až r) alebo ods. 7,

c) poruší povinnosť podľa § 111 ods. 1 písm. a), g), i), m), n) alebo písm. s) alebo ods. 2, 3 alebo ods. 4.

(2) Občan Únie sa dopustí priestupku na úseku pobytu, ak poruší povinnosť podľa § 64 ods. 2, § 66 ods. 1 alebo § 112 ods. 1 písm. a)až e) alebo písm. l).

(3) Rodinný príslušník občana Únie sa dopustí priestupku na úseku pobytu, ak poruší povinnosť podľa § 69 ods. 2, § 70 ods. 9, § 71 ods. 8 alebo § 112 ods. 2 písm. a)až f), h), l) alebo písm. m).

(4) Priestupku na úseku pobytu sa dopustí každý, kto

a) poruší povinnosť podľa § 115 ods. 6,

b) pri podaní žiadosti o overenie pozvania uvedie nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby.

(5) Odsek 1 sa nevzťahuje na cudzinca, ktorý podal žiadosť o udelenie azylu po tom, čo sa bezodkladne prihlásil na policajnom útvare a preukázal dostatočný dôvod pre svoj neoprávnený pobyt a na cudzinca, ktorý požiadal o asistovaný dobrovoľný návrat do krajiny pôvodu.

(6) Za priestupok podľa

a) odseku 1 písm. a) a b) a odseku 4 písm. b) možno uložiť pokutu do 1 600 eur,

b) odseku 1 písm. c), odsekov 2 a 3 možno uložiť pokutu do 300 eur,

c) odseku 4 písm. a) možno uložiť pokutu do 33 eur.

(7) V blokovom konaní možno uložiť za priestupky podľa odsekov 1 až 3 a odseku 4 písm. b) pokutu do 165 eur.

(8) Priestupky podľa tohto ustanovenia prejednáva policajný útvar.

(9) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch,[91]) ak nie je v odsekoch 6 až 8 ustanovené inak.

§ 119

Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku pobytu sa dopustí

a) ubytovateľ, ktorý porušil povinnosť podľa § 113,

b) škola, ktorá si nesplnila povinnosť podľa § 115 ods. 4 alebo ods. 13,

c) zamestnávateľ, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 115 ods. 5 alebo ods. 12,

d) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ktorá neumožnila bezodkladne vstup policajtovi na výkon jeho oprávnení podľa § 75,

e) právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, ktorá pri podaní žiadosti o overenie pozvania uvedie nepravdivé, neúplné alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady alebo doklad inej osoby,

f) obchodná spoločnosť alebo družstvo, ktoré si nesplnili povinnosť podľa § 115 ods. 10,

g) výskumná organizácia, ktorá si nesplnila povinnosť podľa § 115 ods. 14.

(2) Za správny delikt podľa odseku 1 policajný útvar uloží pokutu do 3 300 eur.

(3) Pokutu podľa odseku 2 možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa policajný útvar o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť, dĺžku trvania a následky protiprávneho konania a na prípadné opakované porušenie povinnosti alebo na to, či bolo porušených viac povinností.

(4) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jej uložení.

(5) Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

ŠIESTA ČASŤ

SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 120

Vzťah k správnemu poriadku

(1) Ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise[13]) ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní.[37]) Právne úkony vykonávané orgánom verejnej moci, fyzickou osobou a právnickou osobou v konaní podľa tohto zákona sa vykonávajú výlučne v listinnej podobe,[91a]) ak v § 33 ods. 9, § 48 ods. 3, § 113 písm. c), § 115 ods. 1 a 10 a § 125 ods. 10 nie je ustanovené inak.

(2) Policajný útvar uvedie v odôvodnení rozhodnutia iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, ak ide o rozhodnutie

a) o zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

b) o zrušení prechodného pobytu podľa § 36 ods. 1 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

c) o zamietnutí žiadosti o vydanie modrej karty podľa § 39 ods. 1 písm. c), ak je štátny príslušník tretej krajiny hrozbou pre bezpečnosť štátu,

d) o zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty alebo o odňatí modrej karty podľa § 41 ods. 1 písm. d), ak je držiteľ modrej karty hrozbou pre bezpečnosť štátu,

e) o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu podľa § 48 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

f) o zrušení trvalého pobytu podľa § 50 ods. 1 písm. a), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

g) o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 54 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu,

h) o zrušení tolerovaného pobytu podľa § 61 ods. 1 písm. b), ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu,

i) o administratívnom vyhostení podľa § 82 ods. 2 písm. a), ak štátny príslušník tretej krajiny predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, alebo podľa § 82 ods. 2 písm. b), ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu.

(3) Konanie podľa tohto zákona je prerušené dňom vydania rozhodnutia o prerušení konania. Lehota pre štátneho príslušníka tretej krajiny uvedená v rozhodnutí o prerušení konania začína plynúť dňom jeho doručenia.

(4) Ak fyzická osoba alebo právnická osoba v konaní podľa tohto zákona uvedie ako adresu na doručovanie písomností adresu v cudzine, rozhodnutie policajného útvaru sa doručuje na túto adresu v cudzine prostredníctvom zastupiteľského úradu. Ak zastupiteľský úrad doručuje rozhodnutie policajného útvaru verejnou vyhláškou, rozhodnutie sa vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli zastupiteľského úradu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

(5) Proti rozhodnutiu o udelení prechodného pobytu, o obnovení prechodného pobytu, o udelení trvalého pobytu na päť rokov, trvalého pobytu na neobmedzený čas a proti rozhodnutiu o udelení pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny narodenému na území Slovenskej republiky alebo členského štátu sa nemožno odvolať.

(6) V konaní podľa tohto zákona môže mať cudzinec súčasne len jedného zvoleného zástupcu. V konaní podľa tohto zákona môže byť zvoleným zástupcom len osoba, ktorá je bezúhonná. Za bezúhonného sa nepovažuje ten, kto bol odsúdený za niektorý z trestných činov korupcie, trestný čin prevádzačstva, obchodovania s ľuďmi, zneužitia právomoci verejného činiteľa, marenia úlohy verejným činiteľom, násilného prekročenia štátnej hranice alebo trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice. Za bezúhonného sa nepovažuje aj ten, koho trestné stíhanie za trestné činy uvedené v predchádzajúcej vete bolo podmienečne zastavené a nebolo právoplatne rozhodnuté, že sa obvinený osvedčil alebo nemá sa za to, že sa osvedčil. Na tento účel je policajný útvar oprávnený vyžiadať si odpis registra trestov.

(7) Pred vydaním rozhodnutia o administratívnom vyhostení alebo rozhodnutia o zaistení policajný útvar umožní cudzincovi a zvolenému zástupcovi, ak je prítomný, aby sa vyjadril k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie; na tento účel policajný útvar upovedomí zvoleného zástupcu o tejto možnosti.

§ 121

Bezúhonnosť

(1) Bezúhonnosť štátny príslušník tretej krajiny preukazuje výpisom z registra trestov štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a štátu, v ktorom sa štátny príslušník tretej krajiny v posledných troch rokoch zdržiaval viac ako 90 dní počas šiestich po sebe nasledujúcich mesiacoch. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 26, preukazuje bezúhonnosť výpisom z registra trestov štátu, v ktorom mal v posledných desiatich rokoch najdlhšie bydlisko. Ak štát výpis z registra trestov podľa prvej alebo druhej vety nevydáva, možno ho nahradiť rovnocennou listinou vydanou príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom krajiny pôvodu alebo ho možno nahradiť čestným vyhlásením, ktoré vykoná štátny príslušník tretej krajiny pred príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom, prípadne notárom krajiny, z ktorej preukazuje bezúhonnosť. Doklad o bezúhonnosti musí dokladovať bezúhonnosť na celom území štátu, ktorý tento doklad vydal, inak policajný útvar taký doklad neakceptuje; v odôvodnených prípadoch môže policajný útvar po predchádzajúcom súhlase ministerstva vnútra akceptovať doklad o bezúhonnosti, ktorý nepreukazuje bezúhonnosť na celom území štátu.

(2) Azylant a cudzinec, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, nemusí preukázať bezúhonnosť výpisom z registra trestov štátu, z ktorého utiekol pred prenasledovaním alebo pred vážnym bezprávím;[92]) namiesto toho je povinný predložiť čestné vyhlásenie o svojej bezúhonnosti v tomto štáte.

(3) Pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie pobytu je policajný útvar povinný vyžiadať si odpis registra trestov.[94])

(4) Za bezúhonného na účely tohto zákona sa nepovažuje ten, kto sa dopustil konania, ktoré je v Slovenskej republike kvalifikované ako úmyselný trestný čin, bol za toto konanie právoplatne odsúdený a od jeho potrestania neuplynula doba vyžadovaná na zahladenie odsúdenia v Slovenskej republike.[95])

(5) V odôvodnených prípadoch môže policajný útvar prijať k žiadosti o udelenie pobytu doklad o bezúhonnosti, ktorý je starší ako 90 dní, ak obdobie medzi vydaním dokladu o bezúhonnosti štátneho príslušníka tretej krajiny a jeho príchodom na územie Slovenskej republiky nie je dlhšie ako 90 dní.

§ 122

Zabezpečenie ubytovania

(1) Dokladom potvrdzujúcim zabezpečenie ubytovania sa rozumie

a) čestné vyhlásenie cudzinca o vlastníctve nehnuteľnosti,

b) nájomná zmluva s vlastníkom alebo užívateľom nehnuteľnosti a doklad preukazujúci oprávnenie na užívanie nehnuteľnosti, ak ide o nájomnú zmluvu s užívateľom nehnuteľnosti,

c) potvrdenie ubytovacieho zariadenia o poskytnutí ubytovania, alebo

d) čestné vyhlásenie fyzickej osoby alebo právnickej osoby o poskytnutí ubytovania cudzincovi na území Slovenskej republiky a doklad preukazujúci oprávnenie na užívanie nehnuteľnosti, ak ide o čestné vyhlásenie užívateľa nehnuteľnosti.

(2) Policajný útvar neakceptuje doklad o zabezpečení ubytovania podľa odseku 1 písm. c), ak počet osôb s udeleným pobytom nahlásených v ubytovacom zariadení prekročil jeho kapacitu.

§ 123

Zdravotné poistenie

Dokladom potvrdzujúcim zdravotné poistenie sa rozumie potvrdenie na meno cudzinca o tom, že je zdravotne poistený na území Slovenskej republiky alebo že má poistenú úhradu liečebných nákladov na území Slovenskej republiky.

§ 124

Verejné zdravie

(1) Lekársky posudok, že štátny príslušník tretej krajiny netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, vydáva lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore infektológia.

(2) Podrobnosti o vydávaní lekárskeho posudku podľa odseku 1 a zoznam chorôb ohrozujúcich verejné zdravie ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

§ 125

(1) Vo veciach pobytu podľa tohto zákona koná policajný útvar podľa miesta pobytu alebo predpokladaného pobytu, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania cez štátnu hranicu zo susedného štátu, koná policajný útvar podľa miesta výkonu zamestnania, a ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza cez štátnu hranicu zo susedného štátu do školy, koná policajný útvar podľa sídla školy. V odôvodnených prípadoch môže ministerstvo vnútra určiť príslušným na prijatie žiadosti o udelenie pobytu alebo na konanie o udelení pobytu iný policajný útvar ako podľa prvej vety, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 33 ods. 8 písm. d).

(2) Vo veci administratívneho vyhostenia cudzinca alebo návratu cudzinca podľa osobitného predpisu[85]) koná policajný útvar, ktorý zistil dôvody na jeho administratívne vyhostenie alebo návrat podľa osobitného predpisu[85]); o rozhodnutí o administratívnom vyhostení informuje policajný útvar, ktorý mu udelil pobyt, registroval pobyt alebo vydal doklad o pobyte rodinného príslušníka občana Únie. Vo veci podľa § 82 ods. 5, § 84 ods. 1 písm. b), § 88 a 88a koná policajný útvar, ktorý zistil dôvody na toto konanie.

(3) Na účely konania podľa tohto zákona sa za platný cestovný doklad považuje aj cestovný pas vydaný štátom, ktorý Slovenská republika neuznala, ak spĺňa špecifikácie Medzinárodnej organizácie civilného letectva o prístrojom snímateľných cestovných dokladoch.[96])

(4) Policajný útvar, ktorý posudzuje ohrozenie verejného poriadku pri postupe podľa § 15 ods. 2, § 16 ods. 8 písm. b), § 16 ods. 9 druhej vety, § 33 ods. 6 písm. b), ods. 5, § 34 ods. 12, § 36 ods. 1 písm. b), § 39 ods. 1 písm. c), § 41 ods. 1 písm. d), § 48 ods. 2 písm. b), § 50 ods. 1 písm. a), § 58 ods. 1 písm. b), § 59 ods. 12 písm. b), § 61 ods. 1 písm. b), § 81 ods. 3, § 82 ods. 2 písm. a) a b), § 83 ods. 2 písm. c), ods. 5, 6 alebo § 104 ods. 4 písm. e), posúdi mieru ohrozenia verejného poriadku vyplývajúcu z konania štátneho príslušníka tretej krajiny a z jeho závažnosti alebo vyplývajúcu z nebezpečenstva hroziaceho od štátneho príslušníka tretej krajiny a ak by dôsledky postupu podľa týchto ustanovení boli zjavne neprimerané dôvodom ohrozenia verejného poriadku, tieto ustanovenia policajný útvar nepoužije.

(5) Policajný útvar je povinný pri vydaní rozhodnutia podľa § 34 ods. 12 až 14, § 36 ods. 1, § 41 ods. 1, § 48 ods. 2, § 50 ods. 1 alebo ods. 3, § 54 ods. 2, § 56 písm. a), § 59 ods. 12, § 61 ods. 1, § 72 ods. 7 alebo rozhodnutia o administratívnom vyhostení poučiť cudzinca o možnosti využitia asistovaného dobrovoľného návratu.

(6) Policajný útvar si na posúdenie žiadosti o udelenie prechodného pobytu a žiadosti o udelenie trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny staršieho ako 14 rokov vyžiada stanovisko Slovenskej informačnej služby a Vojenského spravodajstva, ktorí svoje stanovisko obsahujúce súhlas alebo nesúhlas s udelením pobytu zašlú policajnému útvaru do pätnástich dní od doručenia žiadosti o stanovisko. Slovenská informačná služba a Vojenské spravodajstvo v stanovisku podľa predchádzajúcej vety prihliadajú na záujmy štátu v rozsahu svojej pôsobnosti.

(7) Policajný útvar si môže pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie pobytu vyžiadať od orgánov členského štátu informácie o predchádzajúcom pobyte štátneho príslušníka tretej krajiny. Na požiadanie orgánov členského štátu poskytne informácie o pobyte štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky.

(8) Ak existuje dôvodná obava z ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku občanom Únie alebo rodinným príslušníkom občana Únie, ktorý hlási svoj pobyt, žiada o registráciu alebo žiada o vydanie dokladu o pobyte rodinného príslušníka občana Únie, môže policajný útvar požiadať orgány členského štátu o poskytnutie informácie týkajúcej sa predchádzajúcich policajných záznamov o tejto osobe. Informácie o občanovi Únie alebo o rodinnom príslušníkovi občana Únie si môže policajný útvar vyžiadať do troch mesiacov od jeho vstupu na územie Slovenskej republiky alebo od ohlásenia pobytu na policajnom útvare.

(9) Na žiadosť členského štátu ministerstvo vnútra do 30 dní od doručenia žiadosti oznámi členskému štátu, ktorý priznal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny postavenie osoby s dlhodobým pobytom, či má udelený azyl alebo poskytnutú doplnkovú ochranu.

(10) Policajný útvar informuje do troch pracovných dní písomne alebo elektronicky

a) ústredie práce o

1. zamietnutí žiadosti o vydanie modrej karty,

2. zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty,

3. zániku modrej karty,

b) úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o

1. zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu na účel zamestnania,

2. zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte,

3. zániku prechodného pobytu na účel zamestnania,

4. zániku prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny,

5. zániku prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte,

c) zamestnávateľa o

1. zániku modrej karty,

2. zániku prechodného pobytu na účel zamestnania,

3. zániku prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny,

4. zániku prechodného pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte.

(11) Ministerstvo vnútra určí kontaktné miesta na prijímanie a odovzdávanie informácií podľa § 33 ods. 11, § 36 ods. 4, § 36a až 36d, § 38 ods. 12, § 39 ods. 2, § 54 ods. 1, § 73 ods. 2, 8 a 9, § 83 ods. 7 a 9 a podľa odseku 9. Kontaktné miesta podľa predchádzajúcej vety informujú príslušné kontaktné miesta členských štátov o právach a povinnostiach podľa § 36a až § 36d.

(12) Lehoty podľa § 33 ods. 8, § 34 ods. 16, § 38 ods. 11, § 40 ods. 7, § 45 ods. 9, § 47 ods. 6, § 53 ods. 6 a § 59 ods. 7 môže vo zvlášť zložitých prípadoch predĺžiť odvolací orgán najviac o 30 dní. Lehota podľa § 33 ods. 8 neplynie počas posudzovania predloženého podnikateľského zámeru podľa § 33 ods. 2. Lehota podľa § 34 ods. 16 neplynie počas posudzovania, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti alebo družstva je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 10.

§ 126

(1) Cudzinec môže vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu v rozsahu a za podmienok ustanovených osobitným predpisom.[97])

(2) Cudzinec podľa § 22, § 24 ods. 3, § 26 ods. 1, § 27 ods. 6, § 29 ods. 3, § 30 ods. 1 písm. a) a § 65 ods. 1 písm. b) môže podnikať za podmienok ustanovených osobitným predpisom.[97a])

(3) Pobyt počas lehoty na vycestovanie podľa § 111 ods. 1 písm. p) sa považuje za oprávnený pobyt.

(4) Žiadosti a doklady potrebné v konaní podľa tohto zákona vydané v cudzom jazyku je cudzinec povinný predložiť v úradnom preklade[98]) do štátneho jazyka[99]) v origináli alebo v úradne osvedčenej kópii;[100]) môže predložiť aj doklady vydané alebo overené príslušnými orgánmi Českej republiky v českom jazyku. Cudzinec môže predložiť žiadosti a doklady vydané v cudzom jazyku aj v úradnom preklade do českého jazyka. K prekladu vykonanému v zahraničí cudzinec predloží potvrdenie zastupiteľského úradu, že preklad vyhotovila oprávnená osoba. Zastupiteľský úrad môže odmietnuť vydanie potvrdenia, ak oprávnenosť osoby, ktorá preklad vyhotovila, nemôže v podmienkach teritoriálnej pôsobnosti zastupiteľského úradu hodnoverne overiť.

(5) Podpisy na čestných vyhláseniach, splnomocneniach a nájomných zmluvách predkladaných v konaniach podľa tohto zákona musia byť osvedčené; to neplatí, ak je splnomocnenie vyhlásené do zápisnice pred správnym orgánom alebo ak ide o čestné vyhlásenie alebo splnomocnenie v konaní o administratívnom vyhostení alebo v konaní o zaistení.

(6) Doklady, ktoré sú potrebné v konaní podľa tohto zákona a ktoré vydali orgány cudzích štátov, musia byť opatrené doložkou vyššieho overenia, ak medzinárodná zmluva[101]) alebo osobitný predpis[101a]) neustanovuje inak. Ministerstvo vnútra môže v odôvodnených prípadoch upustiť od požiadavky vyššieho overenia dokladu o bezúhonnosti.

(7) Úradné tlačivá potrebné v konaní podľa tohto zákona vydáva ministerstvo vnútra; tlačivá sú vydávané v dvojjazyčných verziách.

(8) Ministerstvo vnútra a ministerstvo zahraničných vecí zverejňujú na svojich webových sídlach základné informácie o právach a povinnostiach cudzincov podľa tohto zákona, ako aj vzory žiadostí potrebné na konanie podľa tohto zákona; informácie sa okrem štátneho jazyka zverejňujú aj v anglickom jazyku. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky na svojom webovom sídle zverejní obsahové náležitosti podnikateľského zámeru na realizáciu inovatívneho projektu.

(9) Ak okolnosti naznačujú, že cudzinec chce podať žiadosť o udelenie azylu, policajný útvar na hraničnom priechode a zariadenie poskytnú takémuto cudzincovi informácie o možnosti podať žiadosť o udelenie azylu. Policajný útvar na hraničnom priechode a zariadenie zabezpečia tlmočenie v rozsahu, ktorý je potrebný na uľahčenie prístupu ku konaniu o azyle.

§ 127

(1) Ak sa štátny príslušník tretej krajiny odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu podľa § 111 ods. 6, považuje sa na účely konania podľa tohto zákona za plnoletú osobu; ak sa podrobí lekárskemu vyšetreniu, považuje sa za plnoletú osobu až do výsledku lekárskeho vyšetrenia na určenie jeho veku. Výsledok lekárskeho vyšetrenia na určenie jeho veku spracuje lekár vo forme odborného vyjadrenia. Ak na základe lekárskeho vyšetrenia nie je možné určiť, či ide o plnoletú osobu alebo maloletú osobu, na konanie podľa tohto zákona sa považuje za maloletú osobu. Policajný útvar je povinný poučiť štátneho príslušníka tretej krajiny o oprávnení nariadiť vykonanie lekárskeho vyšetrenia na určenie veku, spôsobe jeho vykonania a dôsledkoch vyšetrenia na konanie podľa tohto zákona, ako aj o dôsledkoch odmietnutia vyšetrenia.

(2) Za maloleté dieťa koná vo veciach pobytu zákonný zástupca. Maloleté dieťa staršie ako 15 rokov môže konať samostatne vo veciach pobytu na účely štúdia alebo osobitnej činnosti; žiadosť o udelenie prechodného pobytu na tieto účely však musí byť podpísaná zákonným zástupcom maloletého, pričom podpis zákonného zástupcu musí byť osvedčený.

(3) Za maloleté dieťa, ktoré nemá zákonného zástupcu, koná vo veciach pobytu ustanovený opatrovník.

(4) Policajný útvar bezodkladne oznámi nájdenie maloletého štátneho príslušníka tretej krajiny na území Slovenskej republiky orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na účely zabezpečenia postupu podľa osobitného predpisu.[102])

§ 128

Spracúvanie osobných údajov a iných údajov pri zabezpečovaní kontroly hraníc

Na účely zabezpečovania kontroly hraníc je policajný útvar oprávnený spracúvať tieto osobné údaje a ďalšie údaje:

a) meno, priezvisko, rodné priezvisko, predchádzajúce priezviská, dátum narodenia, pohlavie, miesto a štát narodenia, štátnu príslušnosť, národnosť, rodinný stav, údaje o cestovnom doklade, o inom doklade oprávňujúcom na prekročenie vonkajšej hranice, o vízach, biometrické údaje, cieľovú krajinu,

b) mená, priezviská, predchádzajúce priezviská rodinných príslušníkov, dátum a miesto narodenia rodinných príslušníkov, štátnu príslušnosť rodinných príslušníkov, trvalé bydlisko rodinných príslušníkov, predchádzajúce bydliská rodinných príslušníkov,

c) údaje o mieste a čase vstupu a vycestovania cez vonkajšiu hranicu, dopravnom prostriedku, spolucestujúcich osobách v jednom dopravnom prostriedku, dobu a účel pobytu,

d) údaje o neoprávnenom prekročení štátnej hranice, zákaze vstupu, zamietnutí vstupu a odopretí vstupu.

§ 129

Spracúvanie osobných údajov a iných údajov pri vízach a pobyte

(1) Na účely konania o víze sú policajný útvar, zastupiteľský úrad a ministerstvo zahraničných vecí oprávnení spracúvať tieto osobné údaje:

a) meno a priezvisko žiadateľa o vízum, jeho rodné priezvisko, predchádzajúce priezviská, dátum narodenia, pohlavie, miesto a štát narodenia, štátnu príslušnosť, rodinný stav, údaje o cestovnom doklade, biometrické údaje,

b) povolanie žiadateľa o vízum, meno a priezvisko jeho otca, meno, priezvisko a rodné priezvisko jeho matky, meno, priezvisko a rodné priezvisko jeho manžela, dátum a miesto narodenia jeho manžela, meno, priezvisko a dátum narodenia jeho dieťaťa, predchádzajúce pobyty žiadateľa o vízum v Slovenskej republike,

c) predchádzajúcu štátnu príslušnosť žiadateľa o vízum, údaje o jeho trvalom bydlisku, údaje o jeho zamestnávateľovi, cieľovú krajinu, druh víza, požadovaný počet vstupov, čas pobytu, údaje o udelených vízach Slovenskej republiky, účel cesty, dátum príchodu, dátum odchodu, druh dopravného prostriedku, miesto prvého vstupu, údaje o kontaktnej osobe v Slovenskej republike, spôsob finančného zabezpečenia v Slovenskej republike,

d) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia, štátna príslušnosť, adresa pobytu v Slovenskej republike, doklad totožnosti, povolanie pozývajúcej osoby a jej vzťah k pozývanému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ak je pozývajúcou osobou fyzická osoba,

e) názov, sídlo, identifikačné číslo organizácie, predmet činnosti pozývajúcej osoby a jej vzťah k pozývanému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ak je pozývajúcou osobou právnická osoba, ako aj údaje podľa písmena d) o štatutárnom orgáne alebo o jeho členovi.

(2) Na účely konania o pobyte a kontroly pobytu cudzincov sú policajný útvar, zastupiteľský úrad a ministerstvo zahraničných vecí oprávnení spracúvať osobné údaje štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 1 písm. a) a b) a

a) jeho titul, národnosť, účel pobytu, najvyššie dosiahnuté vzdelanie, údaje o zamestnaní pred príchodom a po príchode do Slovenskej republiky, miesto a štát trvalého bydliska, adresu posledného bydliska, bydlisko v Slovenskej republike, meno ubytovateľa,

b) predchádzajúce priezviská, štát narodenia, štátnu príslušnosť, trvalé bydlisko a bydlisko v Slovenskej republike jeho manžela,

c) dátum narodenia a štátnu príslušnosť jeho rodičov, miesto narodenia, štátnu príslušnosť, trvalé bydlisko a bydlisko jeho dieťaťa v Slovenskej republike, mená, priezviská, dátum a miesto narodenia, štátnu príslušnosť a trvalé bydlisko jeho súrodencov.

(3) Na účely registrácie je policajný útvar oprávnený spracúvať osobné údaje občana Únie a rodinného príslušníka občana Únie podľa odseku 1 písm. a) a údaje o najvyššom dosiahnutom vzdelaní, adrese trvalého bydliska v cudzine, bydlisku v Slovenskej republike a údaje o ubytovateľovi.

(4) Na účely konania o administratívnom vyhostení a konania o zaistení je policajný útvar oprávnený spracúvať osobné údaje podľa odseku 1 písm. a) a údaje o adrese trvalého bydliska cudzinca.

Prechodné ustanovenia

§ 130

Živnostenský úrad je povinný do 30 dní od účinnosti tohto zákona zaslať ministerstvu vnútra písomný zoznam vydaných, pozastavených, zaniknutých a zrušených oprávnení prevádzkovať živnosť štátnych príslušníkov tretej krajiny s povoleným pobytom na území Slovenskej republiky.

§ 131

(1) Vízum udelené podľa doterajších predpisov sa považujú za vízum udelené podľa tohto zákona.

(2) Povolenie na prechodný pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za prechodný pobyt podľa tohto zákona.

(3) Prvé povolenie na trvalý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za trvalý pobyt podľa tohto zákona.

(4) Ďalšie povolenie na trvalý pobyt udelené podľa § 38 ods. 1 písm. a) alebo písm. d) zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa považuje za trvalý pobyt na neobmedzený čas podľa tohto zákona.

(5) Ďalšie povolenie na trvalý pobyt udelené podľa § 38 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa považuje za dlhodobý pobyt podľa tohto zákona.

(6) Povolenie na tolerovaný pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za tolerovaný pobyt podľa tohto zákona.

(7) Občan Únie, ktorý sa zdržiava na území Slovenskej republiky dlhšie ako tri mesiace a ktorý nemá registrované prvé povolenie alebo ďalšie povolenie podľa doterajších predpisov, je povinný požiadať o registráciu pobytu na území Slovenskej republiky do 30 dní od účinnosti tohto zákona,

(8) Doklad o pobyte vydaný Slovákovi žijúcemu v zahraničí podľa doterajších predpisov stráca platnosť najneskôr 30. júna 2012.

(9) Lehota zákazu vstupu určená podľa doterajších predpisov zostáva v platnosti.

(10) Konania začaté pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; podľa tohto zákona sa dokončia iba vtedy, ak je to pre osobu priaznivejšie.

(11) Ak sa v doterajších predpisoch používa pojem „povolenie na prechodný pobyt“ vo všetkých tvaroch, „povolenie na trvalý pobyt“ vo všetkých tvaroch a „povolenie na tolerovaný pobyt“ vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým „prechodný pobyt“ v príslušnom tvare, „trvalý pobyt“ v príslušnom tvare a „tolerovaný pobyt“ v príslušnom tvare podľa tohto zákona.

§ 131a

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. mája 2013

(1) Konania podľa tohto zákona začaté pred 1. májom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. apríla 2013; podľa ustanovení tohto zákona účinných od 1. mája 2013 sa dokončia iba vtedy, ak je to pre osobu priaznivejšie.

(2) Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má vydané osvedčenie Slováka žijúceho v zahraničí a ktorého doklad o pobyte stratil platnosť 30. júna 2012 podľa § 131 ods. 8, si môže do 1. mája 2014 podať žiadosť o udelenie prechodného pobytu podľa § 29 osobne aj na policajnom útvare, ak po strate platnosti tohto dokladu nevycestoval z územia Slovenskej republiky.

(3) Zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky štátneho príslušníka tretej krajiny podľa odseku 2 sa nepovažuje za neoprávnený pobyt.

(4) Do 31. decembra 2014 možno vydávať doklady o pobyte bez elektronického čipu.

§ 131b

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2014

(1) Konania podľa tohto zákona začaté pred 1. januárom 2014 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2013.

(2) Potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, vydané ústredím práce na základe žiadosti podanej pred 1. januárom 2014 sa na účely § 38 ods. 10, § 40 ods. 6 alebo § 41 ods. 3 považuje za potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré zodpovedá vysokokvalifikovanému zamestnaniu, ktoré obsahuje súhlas s jeho obsadením.

(3) Povolenie na zamestnanie vydané úradom práce, sociálnych vecí a rodiny na základe žiadosti podanej pred 1. januárom 2014 sa na účely § 33 ods. 3 alebo § 34 ods. 4 považuje za potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré obsahuje súhlas s jeho obsadením.

(4) Predĺženie povolenia na zamestnanie vydané úradom práce, sociálnych vecí a rodiny na základe žiadosti podanej pred 1. januárom 2014 sa na účely § 34 ods. 4 považuje za potvrdenie o možnosti obsadenia voľného pracovného miesta, ktoré obsahuje súhlas s jeho obsadením.

§ 131c

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 20. júla 2015

(1) Konania podľa tohto zákona začaté pred 20. júlom 2015 sa dokončia podľa predpisov účinných do 19. júla 2015; podľa ustanovení tohto zákona účinných od 20. júla 2015 sa dokončia len vtedy, ak je to pre osobu priaznivejšie.

(2) Kto umiestnil na pozemku v blízkosti vonkajšej hranice technické zariadenie na snímanie obrazu alebo zvuku pred 20. júlom 2015, je povinný najneskôr do šiestich mesiacov od 20. júla 2015 písomne oznámiť policajnému útvaru s pôsobnosťou na vonkajšej hranici miesto jeho umiestnenia a predpokladanú dobu jeho umiestnenia; oznamovacia povinnosť nevzniká, ak ide o technické zariadenie na snímanie obrazu alebo zvuku umiestnené na pozemku, ktorým sú zastavané plochy a nádvoria.[86a])

§ 131d

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. mája 2017

(1) Konania podľa tohto zákona začaté pred 1. májom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. apríla 2017; podľa ustanovení tohto zákona účinných od 1. mája 2017 sa dokončia len vtedy, ak je to pre osobu priaznivejšie.

(2) Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky je povinné do 30 dní od účinnosti tohto zákona zaslať ministerstvu vnútra písomný zoznam centier strategických služieb.

§ 131e

Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. septembra 2017

Podmienky prechodného pobytu na účel štúdia podľa § 24, ktorý bol udelený pred 1. septembrom 2017, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. augusta 2017.

§ 131f

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. mája 2018

(1) Konania podľa tohto zákona začaté pred 1. májom 2018 sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. apríla 2018; podľa

ustanovení tohto zákona účinných od 1. mája 2018 sa dokončia len vtedy, ak je to pre osobu priaznivejšie.

(2) Trvalý pobyt udelený na neobmedzený čas podľa § 46 ods. 2 v znení účinnom do 30. apríla 2018 sa považuje za trvalý pobyt na neobmedzený čas podľa § 46 ods. 1 písm. a) v znení účinnom od 1. mája 2018.

(3) Tolerovaný pobyt udelený podľa § 58 ods. 1 v znení účinnom do 30. apríla 2018 sa považuje za zotrvanie na území Slovenskej republiky podľa § 61a v znení účinnom od 1. mája 2018.

§ 132

Zrušovacie ustanovenia

Zrušujú sa:

1. zákon č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení čl. III zákona č. 408/2002 Z. z., čl. IV zákona č. 480/2002 Z. z., čl. I zákona č. 606/2003 Z. z., čl. III zákona 69/2005 Z. z., čl. IV zákona č. 474/2005 Z. z., čl. I zákona č. 558/2005 Z. z., čl. I zákona č. 693/2006 Z. z., čl. IV zákona č. 342/2007 Z. z., čl. III zákona č. 643/2007 Z. z., čl. II zákona č. 233/2008 Z. z., čl. XXIII zákona č. 445/2008 Z. z., čl. II zákona č. 451/2008 Z. z., čl. I zákona č. 594/2009 Z. z. a čl. IV zákona č. 223/2011 Z. z.,

2. zákon č. 477/2003 Z. z. o ochrane štátnej hranice v znení čl. VI zákona č. 558/2005 Z. z., čl. VI zákona č. 342/2007 Z. z. a čl. XXXI zákona č. 445/2008 Z. z.,

3. výnos Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 07478/2009-OL z 8. apríla 2009, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o vydávaní dokladu, že cudzinec netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie (oznámenie č. 146/2009 Z. z.).

§ 133

Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe č. 2.

Čl. II

Zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení zákona č. 123/1996 Z. z., zákona č. 224/1996 Z. z., zákona č. 70/1997 Z. z., zákona č. 1/1998 Z. z., zákona č. 232/1999 Z. z., zákona č. 3/2000 Z. z., zákona č. 142/2000 Z. z., zákona č. 211/2000 Z. z., zákona č. 468/2000 Z. z., zákona č. 553/2001 Z. z., zákona č. 96/2002 Z. z., zákona č. 118/2002 Z. z., zákona č. 215/2002 Z. z., zákona č. 237/2002 Z. z., zákona č. 418/2002 Z. z., zákona č. 457/2002 Z. z., zákona č. 465/2002 Z. z., zákona č. 477/2002 Z. z., zákona č. 480/2002 Z. z., zákona č. 190/2003 Z. z., zákona č. 217/2003 Z. z., zákona č. 245/2003 Z. z., zákona č. 450/2003 Z. z., zákona č. 469/2003 Z. z., zákona č. 583/2003 Z. z., zákona č. 5/2004 Z. z., zákona č. 199/2004 Z. z., zákona č. 204/2004 Z. z., zákona č. 347/2004 Z. z., zákona č. 382/2004 Z. z., zákona č. 434/2004 Z. z., zákona č. 533/2004 Z. z., zákona č. 541/2004 Z. z., zákona č. 572/2004 Z. z., zákona č. 578/2004 Z. z., zákona č. 581/2004 Z. z., zákona č. 633/2004 Z. z., zákona č. 653/2004 Z. z., zákona č. 656/2004 Z. z., zákona č. 725/2004 Z. z., zákona č. 5/2005 Z. z., zákona č. 8/2005 Z. z., zákona č. 15/2005 Z. z., zákona č. 93/2005 Z. z., zákona č. 171/2005 Z. z., zákona č. 308/2005 Z. z., zákona č. 331/2005 Z. z., zákona č. 341/2005 Z. z., zákona č. 342/2005 Z. z., zákona č. 473/2005 Z. z., zákona č. 491/2005 Z. z., zákona č. 538/2005 Z. z., zákona č. 558/2005 Z. z., zákona č. 572/2005 Z. z., zákona č. 573/2005 Z. z., zákona č. 610/2005 Z. z., zákona č. 14/2006 Z. z., zákona č. 15/2006 Z. z., zákona č. 24/2006 Z. z., zákona č. 117/2006 Z. z., zákona č. 124/2006 Z. z., zákona č. 126/2006 Z. z., zákona č. 224/2006 Z. z., zákona č. 342/2006 Z. z., zákona č. 672/2006 Z. z., zákona č. 693/2006 Z. z., zákona č. 21/2007 Z. z., zákona č. 43/2007 Z. z., zákona č. 95/2007 Z. z., zákona č. 193/2007 Z. z., zákona č. 220/2007 Z. z., zákona č. 279/2007 Z. z., zákona č. 295/2007 Z. z., zákona č. 309/2007 Z. z., zákona č. 342/2007 Z. z., zákona č. 343/2007 Z. z., zákona č. 344/2007 Z. z., zákona č. 355/2007 Z. z., zákona č. 358/2007 Z. z., zákona č. 359/2007 Z. z., zákona č. 460/2007 Z. z., zákona č. 517/2007 Z. z., zákona č. 537/2007 Z. z., zákona č. 548/2007 Z. z., zákona č. 571/2007 Z. z., zákona č. 577/2007 Z. z., zákona č. 647/2007 Z. z., zákona č. 661/2007 Z. z., zákona č. 92/2008 Z. z., zákona č. 112/2008 Z. z., zákona č. 167/2008 Z. z., zákona č. 214/2008 Z. z., zákona č. 264/2008 Z. z., zákona č. 405/2008 Z. z., zákona č. 408/2008 Z. z., zákona č. 451/2008 Z. z., zákona č. 465/2008 Z. z., zákona č. 495/2008 Z. z., zákona č. 514/2008 Z. z., zákona č. 8/2009 Z. z., zákona č. 45/2009 Z. z., zákona č. 188/2009 Z. z., zákona č. 191/2009 Z. z., zákona č. 274/2009 Z. z., zákona č. 292/2009 Z. z., zákona č. 304/2009 Z. z., zákona č. 305/2009 Z. z., zákona č. 307/2009 Z. z., zákona č. 465/2009 Z. z., zákona č. 478/2009 Z. z., zákona č. 513/2009 Z. z., zákona č. 568/2009 Z. z., zákona č. 570/2009 Z. z., zákona č. 594/2009 Z. z., zákona č. 67/2010 Z. z., zákona č. 92/2010 Z. z., zákona č. 514/2010 Z. z., zákona č. 556/2010 Z. z., zákona č. 39/2011 Z. z., zákona č. 119/2011 Z. z., zákona č. 200/2011 Z. z., zákona č. 223/2011 Z. z., zákona č. 254/2011 Z. z., zákona č. 256/2011 Z. z., zákona č. 258/2011 Z. z., zákona č. 324/2011 Z. z., zákona č. 342/2011 Z. z., zákona č. 363/2011 Z. z., zákona č. 381/2011 Z. z. a zákona č. 392/2011 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. Poznámka pod čiarou k odkazu 16a znie:

„**[16a])** § 25 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

2. V sadzobníku správnych poplatkov v II. časti Vnútorná správa položka 24 znie:

„Položka 24

a)	Žiadosť o udelenie prechodného pobytu na účel	
	1. podnikania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 404/2011 Z. z.“)	232 eur
	2. zamestnania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z.	165,50 eura
	3. sezónneho zamestnania	33 eur

	4. osobitnej činnosti alebo podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z.	99,50 eura
	5. zlúčenia rodiny alebo podľa § 30 ods. 1 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z.	132,50 eura
	6. plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl	66 eur
b)	Žiadosť o vydanie modrej karty Európskej únie	165,50 eura
c)	Žiadosť o udelenie trvalého pobytu	165,50 eura
d)	Žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na účel	
	1. podnikania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.	132,50 eura
	2. zamestnania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z.	99,50 eura
	3. sezónneho zamestnania	16,50 eura
	4. osobitnej činnosti alebo podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z.	33 eur
	5. zlúčenia rodiny alebo podľa § 30 ods. 1 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z.	66 eur
	6. plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl	33 eur
e)	Žiadosť o obnovenie modrej karty Európskej únie	99,50 eura
f)	Vydanie dokladu o pobyte	4,50 eura
g)	Vydanie dokladu o pobyte ako náhrada za zničený, stratený, odcudzený alebo poškodený doklad	16,50 eura
h)	Vydanie dokladu o pobyte ako náhrada za zničený, stratený, odcudzený alebo poškodený doklad o pobyte opakovane v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokoch	33 eur
i)	Žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu	99,50 eura
j)	Žiadosť o predĺženie tolerovaného pobytu	33 eur
k)	Potvrdenie o pobyte cudzinca na území Slovenskej republiky	3 eurá
l)	Vydanie cudzineckého pasu cudzincovi	33 eur
m)	Vydanie cudzineckého pasu cudzincovi od 5 do 15 rokov	13 eur
n)	Vydanie cudzineckého pasu cudzincovi mladšiemu ako 5 rokov	8 eur

Oslobodenie

1. Od poplatkov podľa písmen a) a d) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú zlúčenie rodiny s azylantom alebo s cudzincom, ktorému bola poskytnutá doplnková ochrana.

2. Od poplatkov podľa písmen a), b), d), e) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré sú pedagogickí zamestnanci alebo vysokoškolskí učitelia.

3. Od poplatkov podľa písmen a), c), d), i) a j) tejto položky sú oslobodené osoby mladšie ako 18 rokov.

4. Od poplatkov podľa písmen a) a d) tejto položky sú na základe vzájomnosti oslobodení stážisti, ktorým sa poskytuje štipendium Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky alebo štipendium vyplývajúce zo záväzkov z medzinárodných zmlúv, ako aj lektori cudzích jazykov prichádzajúci na školy v Slovenskej republike na základe záväzkov z medzinárodných zmlúv.

5. Od poplatku podľa písmena c) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré požiadali o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.

6. Od poplatku podľa písmena f) sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú o vydanie nového dokladu o pobyte, ak záznamy v ňom nezodpovedajú skutočnosti z dôvodu, ktorý nie je závislý od žiadateľa, napríklad pri zmene názvu obce, ulice alebo jej číslovania.

7. Od poplatkov podľa písmen i) a j) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. a) a b), ods. 2 písm. a) a c) a ods. 3 zákona č. 404/2011 Z. z.

8. Od poplatku podľa písmena l) tejto položky sú oslobodené osoby, ktorým bol udelený tolerovaný pobyt podľa § 58 ods.

2 písm. c) a ods. 3 zákona č. 404/2011 Z. z

9. Od poplatkov podľa písmen l) až n) tejto položky sú oslobodené

a) osoby, ktoré žiadajú o udelenie tolerovaného pobytu podľa § 58 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.,

b) osoby, ktorým má byť cudzinecký pas vydaný podľa § 74 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 404/2011 Z. z.,

c) osoby, ktorým bola poskytnutá doplnková ochrana podľa zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Splnomocnenie

Správny orgán môže od vybratia poplatku podľa tejto položky upustiť alebo poplatok znížiť z humanitného dôvodu alebo z dôvodu vzájomnosti.“.

3. V sadzobníku správnych poplatkov v II. časti Vnútorná správa v oslobodení k položke 26 sa za bod 1 vkladajú nové body 2 a 3, ktoré znejú:

„2. Od poplatku podľa tejto položky sú oslobodení rodinní príslušníci občanov Únie.[16c])

3. Od poplatku podľa tejto položky sú oslobodení rodinní príslušníci občanov Slovenskej republiky v rozsahu rodinných príslušníkov občanov Únie podľa druhého bodu.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 16c znie:

„**[16c])** § 2 ods. 5 zákona č. 404/2011 Z. z.“.

Doterajšie body 2 a 3 sa označujú ako body 4 a 5.

4. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky sa položka 240 dopĺňa písmenom e), ktoré znie:

„e)	Podanie odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá, alebo proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané	30 eur“.

5. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky sa oslobodenie k položke 240 dopĺňa bodom 4, ktorý znie:

„4. Od poplatku podľa písmena e) sú oslobodené osoby, ktoré podávajú odvolanie proti rozhodnutiu útvaru Policajného zboru, a rodinní príslušníci azylanta a cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana.“.

6. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky sa splnomocnenie k položke 240 dopĺňa bodom 5, ktorý znie:

„5. Správny orgán vráti poplatok podľa písmena e), ak sa odvolaniu vyhovie.“.

7. V sadzobníku správnych poplatkov v XVIII. časti Konzulárne poplatky položka 242 znie:

„Položka 242

a)	Žiadosť o udelenie prechodného pobytu na účel	
	1. podnikania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.	232 eur
	2. zamestnania alebo podľa § 30 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z.	165,50 eura
	3. sezónneho zamestnania	33 eur
	4. osobitnej činnosti alebo podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z.	99,50 eura
	5. zlúčenia rodiny alebo podľa § 30 ods. 1 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z.	132,50 eura
	6. plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl	66 eur
b)	Žiadosť o vydanie modrej karty Európskej únie	165,50 eura
c)	Žiadosť o udelenie trvalého pobytu na päť rokov	165,50 eura

Oslobodenie

1. Od poplatku podľa písmena a) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré žiadajú zlúčenie rodiny s azylantom alebo s cudzincom, ktorému bola poskytnutá doplnková ochrana.

2. Od poplatkov podľa písmen a) a c) tejto položky sú oslobodené osoby mladšie ako 18 rokov.

3. Od poplatku podľa písmena a) tejto položky sú na základe vzájomnosti oslobodení stážisti, ktorým sa poskytuje štipendium Ministerstva školstva Slovenskej republiky alebo štipendium vyplývajúce zo záväzkov z medzinárodných zmlúv, ako aj lektori cudzích jazykov prichádzajúci na školy v Slovenskej republike na základe záväzkov z medzinárodných zmlúv.

4. Od poplatku podľa písmena c) tejto položky sú oslobodené osoby, ktoré požiadali o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z.“.

ČI. III

Zákon č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 37/2002 Z. z., zákona č. 136/2004 Z. z., zákona č. 544/2004 Z. z., zákona č. 479/2005 Z. z., zákona č. 11/2006 Z. z., zákona č. 278/2009 Z. z., zákona č. 513/2009 Z. z., zákona č. 136/2010 Z. z. a zákona č. 241/2011 Z. z. sa dopĺňa takto:

Za § 32 sa vkladá § 32a, ktorý znie:

„§ 32a

(1) Pred vydaním povolenia na prevádzkovanie letiska, ktoré je určené na medzinárodné lety do štátu, ktorý neuplatňuje ustanovenia osobitného predpisu o zrušení kontrol vnútorných hraníc[8aa]) (ďalej len „tretia krajina“), je letecký úrad povinný požiadať ministerstvo vnútra o stanovisko, či dotknuté letisko spĺňa podmienky na zabezpečovanie kontroly hraníc útvarom Policajného zboru. Letecký úrad nevydá povolenie na prevádzkovanie letiska, ak podľa stanoviska ministerstva vnútra dotknuté letisko nespĺňa podmienky na zabezpečovanie kontroly hraníc útvarom Policajného zboru.

(2) Podmienkami na zabezpečovanie kontroly hraníc útvarom Policajného zboru podľa odseku 1 je najmä

a) vybudovaná infraštruktúra[8ab]) v podobe stavebných úprav zamedzujúca vzájomnému fyzickému kontaktu osôb cestujúcich na vnútorných linkách[8ac]) s osobami cestujúcimi na linkách z tretích krajín a do tretích krajín,

b) vybudované a označené koridory podľa osobitného predpisu[8ad]) a súvisiaca infraštruktúra na vykonávanie hraničnej kontroly[8ae]) osôb,

c) zabezpečený priestor, ktorý nie je verejne prístupný, vrátane tranzitného priestoru, aby sa zabránilo opusteniu tohto priestoru cestujúcimi mimo priestorov hraničnej kontroly.

(3) Podmienky podľa odseku 2 musí letisko podľa odseku 1 spĺňať počas celej doby prevádzky. Ministerstvo vnútra podá leteckému úradu návrh na zrušenie povolenia na prevádzkovanie letiska, ak dotknuté letisko prestane spĺňať niektorú z podmienok podľa odseku 2. Stanovisko ministerstva vnútra je pre letecký úrad záväzné.

(4) Ministerstvo vnútra je pred podaním návrhu na zrušenie povolenia na prevádzkovanie letiska podľa odseku 3 povinné požiadať prevádzkovateľa dotknutého letiska o bezodkladné zabezpečenie splnenia podmienok ustanovených v odseku 2. Ministerstvo vnútra je na zabezpečenie splnenia podmienok podľa odseku 2 povinné poskytnúť prevádzkovateľovi letiska primeranú lehotu.

(5) Podmienku podľa odseku 2 písm. a) nemusí spĺňať letisko, na ktorom nízka intenzita prepravy nepredstavuje nebezpečenstvo vzájomného fyzického kontaktu osôb cestujúcich na vnútorných linkách s osobami cestujúcimi na linkách z tretích krajín a do tretích krajín.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 8aa až 8ae znejú:

„[8aa]) Hlava III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13. 4. 2006) v platnom znení.

[8ab]) Príloha VI bod 2.1.1. nariadenia (ES) č. 562/2006.

[8ac]) Čl. 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 562/2006.

[8ad]) Čl. 9 ods. 1 nariadenia (ES) č. 562/2006.

[8ae]) Čl. 2 ods. 10 nariadenia (ES) č. 562/2006.“.

ČI. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2012.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Iveta Radičová v. r.

Príloha č. 1 k zákonu č. 404/2011 Z. z.

VZOR

Žiadosť o letecký tranzit cudzinca

Príloha č. 2 k zákonu č. 404/2011 Z. z.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Smernica Rady 2001/40/ES z 28. mája 2001 o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 4; Ú. v. ES L 149, 2. 6. 2011).

2. Smernica Rady 2001/51/ES z 28. júna 2001, ktorou sa dopĺňajú ustanovenia článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap.19/zv. 4; Ú. v. ES L 187, 10. 7. 2001).

3. Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6; Ú. v. EÚ L 251, 3. 10. 2003).

4. Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6; Ú. v. EÚ L 16, 23. 1. 2004).

5. Smernica Rady 2003/110/ES z 25. novembra 2003 o pomoci v prípadoch tranzitu na účely leteckého odsunu (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6; Ú. v. EÚ L 321, 6. 12. 2003) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 (Ú. v. EÚ L 141, 27. 5. 2011).

6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 5/zv. 5; Ú. v. EÚ L 158, 30. 4. 2004) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 (Ú. v. EÚ L, 27. 5. 2011).

7. Smernica Rady 2004/81/ES z 29. apríla 2004 o povoleniach na trvalý pobyt, vydávaných štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú obeťami nezákonného obchodovania s ľuďmi alebo ktorí boli predmetom konania umožňujúceho nelegálne prisťahovalectvo a ktorí spolupracovali s príslušnými orgánmi (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 7; Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).

8. Smernica Rady 2004/82/ES z 29. apríla 2004 o povinnosti dopravcov oznamovať údaje o cestujúcich (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 7; Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).

9. Smernica Rady 2004/114/ES z 13. decembra 2004 o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby (Ú. v. EÚ L 375, 23. 12. 2004).

10. Smernica Rady 2005/71/ES z 12. októbra 2005 o osobitnom postupe prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu (Ú. v. EÚ L 289, 3. 11. 2005).

11. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24. 12. 2008).

12. Smernica Rady 2009/50/ES z 25. mája 2009 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania (Ú. v. EÚ L 155, 18. 6. 2009).

13. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES z 18. júna 2009, ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie a opatrenia voči zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov (Ú. v. EÚ L 168, 30. 6. 2009).

14. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/51/EÚ z 11. mája 2011, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 132, 19. 5. 2011).

15. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ z 13. decembra 2011 o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte (Ú. v. EÚ L 343, 23. 12. 2011).

16. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 337, 20. 12. 2011).

17. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 180, 29. 6. 2013).

18. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 180, 29. 6. 2013).

19. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/36/EÚ z 26. februára 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účel zamestnania ako sezónni pracovníci (Ú. v. EÚ L 94, 28. 3. 2014).

20. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ z 15. mája 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v rámci vnútropodnikového presunu (Ú. v. EÚ L 157, 27. 5. 2014).

21. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 z 11. mája 2016 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdia, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činnosti aupair (Ú. v. EÚ L 132, 21. 5. 2016).

Poznámky pod čiarou

[1]) Čl. 2 ods. 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 77, 23. 3. 2016) v platnom znení.

[2]) Napríklad nariadenie (EÚ) 2016/399 v platnom znení, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009), Zmluva medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o malom pohraničnom styku (oznámenie č. 441/2008 Z. z.).

[3]) Zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[4]) Čl. 2 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[5]) § 14 ods. 6 a 9 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[6]) Čl. 2 ods. 3 až 5 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[7]) § 2 až 8b zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

[8]) Príloha č. 2 nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 4) v platnom znení.

[9]) Čl. 2 ods. 16 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[10]) § 65 Trestného zákona.

[11]) Čl. 96 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, podpísaného v Schengene 19. júna 1990 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 2, Ú. v. ES L 239, 22. 9. 2000) v platnom znení.

[12]) § 8 ods. 1 zákona č. 289/2016 Z. z. o vykonávaní medzinárodných sankcií a o doplnení zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov.

[13]) Napríklad nariadenie (EÚ) 2016/399 v platnom znení, nariadenie (ES) č. 810/2009.

[14]) Zmluva medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o režime na slovensko-ukrajinských štátnych hraniciach, spolupráci a vzájomnej pomoci v hraničných otázkach (oznámenie č. 2/1995 Z. z.).

[15]) § 32 ods. 1 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[16]) Hlava III nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[17]) Čl. 5 a 6 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[18]) Napríklad čl. 5 ods. 4 a 7 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o režime na slovensko-ukrajinských štátnych hraniciach, spolupráci a vzájomnej pomoci v hraničných otázkach (oznámenie č. 2/1995 Z. z.), čl. 7 ods. 1 Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a Kabinetom ministrov Ukrajiny o spolupráci a vzájomnej pomoci pri mimoriadnych udalostiach (oznámenie č. 122/2003 Z. z.).

[19]) Čl. 5 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[20]) Čl. 6 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[21]) Čl. 6 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[21a]) Čl. 6 ods. 5 písm. c) nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[22]) Čl. 1 nariadenia (ES) č. 539/2001.

[23]) Čl. 2 ods. 11 a čl. 8 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[24]) Čl. 12 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[25]) Čl. 2 ods. 12 a čl. 13 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[26]) Napríklad § 13 až 34 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, § 60 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

[27]) § 15 ods. 7 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[28]) Čl. 14 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[30]) § 13 zákona č. 647/2007 o cestovných dokladoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[31]) Čl. 25 až 35 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[32]) Nariadenie (ES) č. 810/2009.

[32a]) § 53 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[33]) § 10 a 13b zákona č. 480/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[34]) § 6 až 14 zákona č. 151/2010 Z. z. o zahraničnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 403/2010 Z. z.

[35]) Čl. 21 a 22 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[35a]) § 21 ods. 8 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 82/2017 Z. z.

[36]) Čl. 34 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[37]) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

[38]) Čl. 33 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[39]) Čl. 8 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[40]) Čl. 35 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[41]) § 26b zákona č. 172/2005 Z. z. o organizácii štátnej podpory výskumu a vývoja a o doplnení zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 233/2008 Z. z.

[41a]) Čl. 5 a čl. 24 nariadenia (ES) č. 810/2009.

[42]) Zmluva medzi štátmi, ktoré sú stranami Severoatlantickej zmluvy, a inými štátmi zúčastnenými v Partnerstve za mier vzťahujúca sa na štatút ich ozbrojených síl (oznámenie č. 324/1997 Z. z.) v znení dodatkového protokolu k zmluve (oznámenie č. 325/1997 Z. z.).

[43]) § 7 zákona č. 474/2005 Z. z. o Slovákoch žijúcich v zahraničí a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[44]) § 21b zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 495/2013 Z. z.

[44a]) § 22 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[45]) § 23a zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[45a]) § 21b ods. 6 písm. c) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 82/2017 Z. z.

[45b]) § 21b ods. 6 písm. b) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 82/2017 Z. z.

[46]) Čl. 6 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[47]) § 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov.

[48]) § 23a ods. 1 písm. w) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 495/2013 Z. z.

[49]) § 23a ods. 1 písm. z) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 495/2013 Z. z.

[50]) § 23a ods. 1 písm. u) zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[50a]) Zákon č. 57/2018 Z. z. o regionálnej investičnej pomoci a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[50b]) § 5 písm. c) zákona č. 57/2018 Z. z.

[51]) § 32 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 440/2015 Z. z.

[51]) § 32 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 440/2015 Z. z.

[51a]) § 46 zákona č. 245/2008 Z. z.

[51b]) § 47 ods. 3 písm. b) zákona č. 245/2008 Z. z. v znení zákona č. 61/2015 Z. z.

[51c]) § 47 ods. 3 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z.

[52]) § 47 ods. 3 písm. d) zákona č. 245/2008 Z. z.

[53]) Napríklad § 52 až 54 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 41, § 42 ods. 1 zákona č. 245/2008 Z. z.

[54]) § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka.

[55]) Zmluva medzi štátmi, ktoré sú stranami Severoatlantickej zmluvy, a inými štátmi zúčastnenými v Partnerstve za mier vzťahujúca sa na štatút ich ozbrojených síl (oznámenie č. 324/1997 Z. z.).

[56]) § 3 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

[57]) Čl. 19 až 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, podpísaný v Schengene 19. júna 1990 (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 2, Ú. v. ES L 239, 22. 9. 2000) v platnom znení.

[58]) § 49 ods. 3 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[59]) Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap.19/zv. 4; Ú. v. ES L 157, 15. 6. 2002) v platnom znení.

[60]) § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[61]) § 62 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
§ 8 ods. 1 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 259/2008 Z. z. o podrobnostiach o požiadavkách na vnútorné prostredie budov a o minimálnych požiadavkách na byty nižšieho štandardu a na ubytovacie zariadenia.

[61a]) § 72 zákona č. 245/2008 Z. z.

[61aa]) § 21b ods. 7 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 495/2013 Z. z.

[61b]) § 65 zákona č. 131/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[62]) § 30 zákona č. 422/2015 Z. z o uznávaní dokladov o vzdelaní a o uznávaní odborných kvalifikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[63]) § 21a zákona č. 5/2004 Z. z. v znení zákona č. 223/2011 Z. z.

[64]) § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 223/2011 Z. z.

[65]) § 2 zákona č. 417/2013 o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[66]) § 2 zákona č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[67]) Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[68]) Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 157/1964 Zb. o Viedenskom dohovore o diplomatických stykoch.

[68a]) § 15 ods. 2 písm. g) a h) zákona č. 480/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[68b]) § 13c ods. 2 a § 15b ods. 1 písm. c) zákona č. 480/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[69]) Čl. 4 písm. a) Dohovoru Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi (oznámenie č. 487/2008 Z. z.).

[70]) § 32 zákona č. 480/2002 Z. z. v znení zákona č. 207/2004 Z. z.

[71]) Napríklad § 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, § 11 ods. 4 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[72]) § 65 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[72a]) Napríklad zákon č. 272/2016 Z. z. o dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o dôveryhodných službách).

[73]) § 4 zákona č. 131/2002 Z. z. v znení zákona č. 528/2003 Z. z.

[74]) § 69 až 69f zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[75]) Napríklad § 24 zákona Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších predpisov, § 76 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[76]) Napríklad § 75 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 26 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[77]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistík zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31. 7. 2007).

[78]) Napríklad rozhodnutie Rady 2007/341/ES z 19. apríla 2007 o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Ruskou federáciou o readmisii (Ú. v. EÚ L 129, 17. 5. 2007), rozhodnutie Rady 2007/839/ES z 29. novembra 2007 o uzavretí Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Ukrajinou o readmisii osôb (Ú. v. EÚ L 332, 18. 12. 2007).

[78a]) § 22 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[79]) § 3 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[80]) Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

[81]) Dohovor o právach dieťaťa (oznámenie č. 104/1991 Zb.).

[82]) Rozhodnutie Rady 2004/573/ES z 29. apríla 2004 o organizácii spoločných letov na odsuny štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa vzťahujú príkazy na individuálny odsun, z územia dvoch alebo viacerých členských štátov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 7; Ú. v. EÚ L 261, 6. 8. 2004).

[83]) § 11, 13 a 14 Trestného zákona.

[84]) § 116 Občianskeho zákonníka.

[85]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 29. 6. 2013).

[86]) § 110 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

[86a]) § 9 písm. i) zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon).

[87]) Čl. 2 ods. 15 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[88]) Príloha VI bod 2.1.4 nariadenia (EÚ) 2016/399 v platnom znení.

[89]) Napríklad čl. 4b nariadenia (ES) č. 1030/2002 v platnom znení, čl. 13 nariadenia (ES) č. 810/2009, Zmluva medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o malom pohraničnom styku (oznámenie č. 441/2008 Z. z.).

[90]) § 24 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 216/2008 Z. z.

[90a]) § 16 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[91]) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

[91a]) § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente).

[92]) § 8 a 13a zákona č. 480/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[93]) § 10 zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

[94]) § 12 a § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 330/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[95]) § 92 Trestného zákona.

[96]) Dohovor o medzinárodnom civilnom letectve (oznámenie č. 196/1995 Z. z.).

[97]) § 21 až 24 zákona č. 5/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

[97a]) § 21 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, § 5 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

[98]) § 23 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[99]) § 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

[100]) § 57 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení v znení zákona č. 397/2000 Z. z.

[101]) Dohovor o zrušení požiadavky vyššieho overenia zahraničných verejných listín (oznámenie č. 213/2002 Z. z.).

[101a]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1191 zo 6. júla 2016 o podporovaní voľného pohybu občanov prostredníctvom zjednodušenia požiadaviek na predkladanie určitých verejných listín v Európskej únii a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 200, 26. 7. 2016).

[102]) § 27 ods. 1 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

© S-EPI s.r.o. 2010-2018 | Pracuje na systéme ATOM[3] | Ďakujeme, že používate Zákony Pre Ľudí .SK